

Accesul la informatiile de interes public în România

Culegere selectivă de cazuri

Access to Information of Public Interest in Romania

Selected Cases

Vol. II

Editie bilingvă

- 2006 -

OPEN SOCIETY
JUSTICE INITIATIVE

Această lucrare a fost realizată cu sprijinul financiar al Open Society Justice Initiative.

This volume was published with the financial support of the Open Society Justice Initiative.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ASOCIAȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR
OMULUI ÎN ROMÂNIA - COMITETUL HELSINKI
(București)

Accesul la informațiile de interes public în România:
culegere selectivă de cazuri/Asociația pentru Apărarea
Drepturilor Omului - Comitetul Helsinki (APADOR-CH). -
București: Blueprint International, 2004-
vol.

ISBN (10) 973-7750-16-0; ISBN (13) 978-973-7750-16-7

Vol. 2: Accesul la informațiile de interes public în
România: culegere selectivă de cazuri = Acces to information
of public interest in Romania: selected cases. - 2006. -
ISBN (10) 973-7750-20-9; ISBN (13) 978-973-7750-20-4

342.7:659.2(498)“1989/...”

343.41(498)(094.9)

Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki
(APADOR-CH)

Str. Pictor Nicolae Tonitza Nr. 8, Sector 3, 030113 București

Telefon/Fax: (40) (21) 312.45.28 / (40) (21) 312.37.11

E-mail: office@apador.org

Web: <http://www.apador.org>

Tipărit la blueprint, tel.: 021.210.81.86

E-mail: office@blueprint.ro

Accesul la informatiile de interes public în România

Culegere selectivă de cazuri

Cuprins

Introducere	7
APADOR-CH <i>versus</i> Ministerul Finantelor Publice, Mihai Tănăsescu 9	
N. P. <i>versus</i> Guvernul României (Cancelaria Primului Ministru)	49
Centrul pentru Jurnalism Independent, C.G. <i>versus</i> Guvernul României	79
Asociatia Revolutionarilor fără Privilegii <i>versus</i> Secretariatul de Stat pentru Problemele Revolutionarilor din Decembrie 1989	117
APADOR-CH <i>versus</i> Primăria Municipiului Bucureşti	143
APADOR-CH <i>versus</i> Comisia de Supraveghere a Asigurărilor	157

Introducere

Legea nr. 544/2001 a liberului acces la informatiile de interes public își propune scopul generos de a asigura cresterea gradului de transparentă si responsabilitate al autorităților si institutiilor publice. Cu ajutorul acestui instrument, orice persoană poate „deschide” usile autorităților si institutiilor publice, poate accesa toate informatiile care privesc sau rezultă din activitatea lor, exercitând astfel un control asupra modului în care acestea răspund mandatului pe care îl au. O primă conditie pentru ca scopul legii să fie atins este ca cei cărora li se adresează să o cunoască si să o folosească. O a doua conditie este aceea ca, la rândul lor, cei chemati să o aplice – pe de o parte persoanele însărcinate cu astfel de atributii din cadrul autorităților si institutiilor publice, pe de altă parte judecătorii care intervin în cazul unor conflicte între solicitantii de informatii si institutiile vizate – să respecte principiul general al maximei transparente. Dacă oricare dintre cele două conditii nu este îndeplinită, Legea nr. 544/2001 rămâne doar un ornament legislativ fără finalitate.

Prezentul volum reprezintă o continuare a initiativei APADOR-CH de a promova Legea nr. 544/2001 prin publicarea dosarelor unor cazuri în instantă în care au fost puse în discutie probleme legate de accesul la informatiile de interes public. Cazurile prezentate oferă modele de aplicare si interpretare a prevederilor Legii nr. 544/2001 care pot fi folosite ca atare de solicitanti, avocati, functionari publici si judecători, în contextul în care practica institutiilor publice si jurisprudenta în materie încă nu au ajuns la un stadiu de deplină maturitate. Nu în ultimul rând, prin publicarea acestui volum, APADOR-CH doreste să împărtășească altor organizatii neguvernamentale experienta sa în justitie în cazuri privind accesul la informatii de interes public. Cum acest domeniu captează din ce în ce mai multă atentie pe plan international, am considerat utilă publicarea volumului în editie bilingvă, română-engleză.

Selectia cazurilor a avut în vedere relevanta acestora în raport de unele aspecte încă neclare sau neexplorate în aplicarea Legii nr. 544/2001, cum ar fi: procedura de executare a hotărârilor definitive si irevocabile prin care o autoritate publică este obligată să comunice informatii (APADOR-CH v.

Ministerul Finantelor Publice); posibilitatea acordării de daune morale de către instanță în cazul constatării unei încălcări a legii și proba acestor daune (Asociația Revoluționarilor fără Privilegii v. Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, N.P. v. Guvernul României, APADOR-CH v. Ministerul Finantelor Publice); calcularea termenelor în care o persoană se poate adresa instanței de judecată (N.P. v. Guvernul României); capacitatea Guvernului României de a fi părât într-o cauză privind accesul la informații de interes public (Centrul pentru Jurnalism Independent și C.G. v. Guvernul României), obligația autorităților/instituțiilor publice de a comunica la cerere informații care se găsesc publicate pe pagina de internet a acestora (Asociația Revoluționarilor fără Privilegii v. Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, APADOR-CH v. Comisia de Supraveghere a Asigurărilor), obligația de a comunica copii de pe contracte de achiziții publice care conțin clauze de confidențialitate (APADOR-CH v. Primăria Municipiului București). Dosarele cazurilor sunt prezentate în ordine cronologică și conțin cele mai importante acte din care rezultă poziția părților și concluziile instanțelor de judecată, cum ar fi cereri de informații, răspunsurile autorităților sau instituțiilor publice, cereri de chemare în judecată, întâmpinări, motive de recurs, hotărâri judecătorești etc. Textele au păstrat, în cea mai mare parte, exprimarea și ortografia documentelor din dosarele instanțelor de judecată.

Mulumim pe această cale și celor care au făcut posibilă publicarea acestui volum, precum și celor care au dăruit timp și pricepere pentru ca atât versiunea în limba română cât și cea în limba engleză să fie de cât mai bună calitate.

APADOR-CH
versus
Ministerul Finantelor Publice
Mihai Tănăsescu

Cererea de chemare în judecată:

DOMNULE PRESEDINTE,

ASOCIATIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ÎN ROMÂNIA – COMITETUL HELSINKI (APADOR-CH), cu sediul în București, str. Nicolae Tonitza nr. 8, sector 3,

CHEM ÎN JUDECATĂ

- **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**, cu sediul în București, str. Apolodor nr. 17, sector 5,

și pe

- **MIHAI TĂNĂȘESCU**, ministrul finantelor publice, care urmează să fie citat la locul de muncă, respectiv la Ministerul Finantelor Publice, cu sediul în București, str. Apolodor nr. 17, sector 5,

Pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța:

1. Să se constate că pârâții au încălcat art. 16 din Legea nr. 29/1990, întrucât nu au executat sentința civilă nr. 75 din 1 noiembrie 2002 a Tribunalului București – Secția a VIII-a civilă, conflicte de muncă și litigii de muncă în termenul prevăzut în cuprinsul ei, respectiv în termen 30 zile de la rămânerea ei definitivă.

2. Să se dispună amendarea dlui. MIHAI TĂNĂȘESCU, ministrul finantelor publice, cu suma zilnică prevăzută de art. 16 al. 2 raportat la art. 10 al. 3 din Legea nr. 29/1990, începând cu 3 decembrie 2002, prima zi de întârziere nejustificată a executării sentinței civile nr. 75 din 1 noiembrie 2002 a Tribunalului București – Secția a VIII-a civilă, conflicte de muncă și litigii de muncă și până la data executării hotărârii judecătorești.

3. Să se dispună obligarea pârâților, conform art. 16 al. 2 din Legea nr. 29/1990, la plata de daune pentru întârziere, în cuantum de 1.000.000 lei/zi, începând cu 3 decembrie 2002, prima zi de întârziere nejustificată a executării sentinței civile nr. 75 din 1 noiembrie 2002 a Tribunalului București – Secția a VIII-a civilă, conflicte de muncă și litigii de muncă și până la data executării hotărârii judecătorești.

4. Să se dispună obligarea pârâților la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

MOTIVELE ACTIUNII SUNT URMĂTOARELE:

Între APADOR-CH si MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE a existat un litigiu – solutionat definitiv si irevocabil – având ca obiect aplicarea Legii nr. 544/2001, privind liberul acces la informatiile de interes public.

Litigiul a debutat când APADOR-CH s-a adresat Ministerului Finantelor Publice cu scrisoarea nr. 43 din 3 septembrie 2002, solicitând comunicarea în scris a mai multor informatii de interes public, ce rezultă din activitatea ministerului si care se referă la acordarea de înlesniri la plata taxelor judiciare de timbru, respectiv:

1. Câte cereri de **scutire** de la plata taxelor judiciare de timbru (denumite, anterior anului 1997, taxe de timbru) i-au fost adresate, direct sau prin unitățile din subordine, si câte dintre acestea a aprobat, în perioada 1990-2002, defalcat pe fiecare an.

2. A) Câte cereri de **reducere** a taxelor judiciare de timbru (denumite, anterior anului 1997, taxe de timbru) i-au fost adresate, direct sau prin unitățile din subordine, si câte dintre acestea a aprobat, în perioada 1990-2002, defalcat pe fiecare an.

B) Pentru cererile de reducere aprobate, în câte cazuri reducerea a fost de 50% sau mai mare, defalcat pe fiecare an din perioada 1990-2002.

3. Câte cereri de **esalonare** a plății taxelor judiciare de timbru (denumite, anterior anului 1997, taxe de timbru) i-au fost adresate, direct sau prin unitățile din subordine, si câte dintre acestea a aprobat, în perioada 1990-2002, defalcat pe fiecare an.

4. Câte cereri de **amânare** a plății taxelor judiciare de timbru (denumite, anterior anului 1997, taxe de timbru) i-au fost adresate, direct sau prin unitățile din subordine, si câte dintre acestea a aprobat, în perioada 1990-2002, defalcat pe fiecare an.

5. Pentru câte cereri de **scutire sau reducere** de plată a **acordat o altă înlesnire de plată**, respectiv **amânare sau esalonare**, în perioada 1990-2002, defalcat pe fiecare an.

6. Câte **contestatii** împotriva modului de stabilire a taxelor judiciare de timbru (denumite, anterior anului 1997, taxe de timbru) a solutionat, direct sau prin unitățile din subordine, si câte dintre acestea a admis, în perioada 1990-2002, defalcat pe fiecare an.

După ce nu a obtinut comunicarea informatiilor nici în urma reclamatiei administrative formulate, APADOR-CH a chemat în judecată, la 14 octombrie

2002, Ministerul Finantelor Publice, în conformitate cu art. 22 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informatiile de interes public.

Prin sentinta civilă nr. 75 din 1 noiembrie 2002, pronunată în dosarul nr. 1098/CA/2002, Tribunalul Bucuresti – Sectia a VIII-a civilă, conflicte de muncă si litigii de muncă, a obligat Ministerul Finantelor Publice să comunice APADOR-CH toate informatiile solicitate prin scrisoarea nr. 43 din 3 septembrie 2002 si a fixat ca termen pentru comunicarea lor „30 de zile de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri”.

Ministerul Finantelor Publice a declarat recurs împotriva acestei sentinte, recurs ce a fost respins, ca nefondat, prin decizia civilă nr. 76 din 3 februarie 2003 pronunată de Curtea de Apel Bucuresti – Sectia de contencios administrativ în dosarul nr. 115/2003. Decizia Curtii de Apel Bucuresti este irevocabilă.

Desi a fost obligat prin hotărâri judecătoresti, Ministerul Finantelor Publice a refuzat si refuză în continuare să se conformeze acestora si să ne comunice informatiile solicitate prin scrisoarea nr. 43 din 3 septembrie 2002.

Prin conduita sa, Ministerul Finantelor Publice sfidează atât Legea nr. 544/2001, pe care refuză să o respecte, cât si efortul instantelor de judecată de a aplica această lege.

Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informatiile de interes public nu cuprinde dispozitii cu privire la executarea hotărârilor si se completează, în mod logic, cu Legea nr. 29/1990 privind contenciosul administrativ. Aceasta deoarece faza jurisdictională reglementată de Legea nr. 544/2001 (art. 22) este situată explicit în sfera contenciosului administrativ si constituie o procedură *specială* (cu unele dispozitii specifice, derogatorii) de contencios administrativ.

Potrivit art. 16 al. 1 din Legea nr. 29/1990, privind contenciosul administrativ, articol care se aplică, în mod corespunzător, si în cazul hotărârilor pronuntate în baza Legii nr. 544/2001, **autoritatea administrativă trebuie să execute obligatia de a face stabilită de instanță în termenul prevăzut în cuprinsul hotărârii judecătoresti** (desigur, atunci când un astfel de termen este prevăzut în hotărâre).

În spetă, în sentinta civilă nr. 75 din 1 noiembrie 2002 a Tribunalului Bucuresti se prevede un termen de comunicare a informatiilor solicitate, iar acesta este de „30 de zile de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri”.

Potrivit art. 377 al. 1 pct. 1 din Cod procedură civilă, sunt definitive hotărârile date în primă instanță care, potrivit legii, nu pot fi atacate cu apel.

În sistemul Legii nr. 544/2001, hotărârile judecătorești date în primă instanță nu pot fi atacate cu apel, ci doar cu recurs, deci sunt definitive.

Sentința civilă nr. 75 din 1 noiembrie 2002 a Tribunalului București este, din aceste motive, o hotărâre judecătorească definitivă chiar de la data pronunțării.

În consecință, termenul de 30 zile menționat în cuprinsul său, care începe să curgă „de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri“, a început să curgă chiar de la data pronunțării, adică de la 1 noiembrie 2002.

Deci, **prima zi de întârziere nejustificată a comunicării informațiilor solicitate a fost 3 decembrie 2002, astfel că de mai bine de 5 luni, Ministerul Finanelor Publice refuză nejustificat comunicarea informațiilor la care a fost obligat de instanță.**

În situația, ipotetică, în care nu s-ar avea în vedere termenul stabilit în hotărârea judecătorească, ci un alt termen – de exemplu, de 30 zile de la pronunțarea deciziei irevocabile a Curții de Apel București – prima zi de întârziere nejustificată ar fi 7 martie 2003, deci în urmă cu aproximativ 2 luni. Și în acest caz, întârzierea este apreciabilă și total nerezonabilă.

Dar, susținem că, potrivit art. 16 al. 1 din Legea nr. 29/1990, termenul de executare a hotărârii judecătorești este cel fixat prin acea hotărâre și numai dacă el nu ar fi fost fixat în cuprinsul sentinței s-ar fi putut lua în discuție un alt termen.

Conform art. 16 al. 2 din Legea nr. 29/1990, răspunderea pentru neexecutarea în termen a hotărârii judecătorești revine și „*conducătorului autorității administrative*“, în speță, ministrului finanțelor publice, care urmează să fie obligat în nume propriu la plata unei amenzi către stat, constând într-o sumă în cuantumul prevăzut în art. 10 al. 3 din Legea nr. 29/1990 pentru fiecare zi de întârziere până la executarea hotărârii judecătorești.

De asemenea, potrivit art. 16 al. 2 din Legea nr. 29/1990, atât autoritatea administrativă, cât și conducătorul ei, în nume propriu, pot fi obligați la plata de daune pentru întârzierea în executarea hotărârii judecătorești.

Cu privire la natura juridică a daunelor pentru întârziere (daune cominatorii) prevăzute de art. 16 al. 2 din Legea nr. 29/1990, menționăm că în jurisprudență s-a decis că aceste daune au fost prevăzute de legiuitor ca un mijloc de constrângere pentru obținerea executării hotărârii și că, din acest motiv, caracterul lor de pedeapsă face ca suma plătită să poată fi superioară prejudiciului real (Curtea Supremă de Justiție – Secția de contencios administrativ, decizia civilă nr. 699 din 22 februarie 2002). Decizia prezentată mai sus continuă în mod firesc opiniile constante exprimate în

doctrina si jurisprudenta în materia daunelor cominatorii. Cităm din doctrină:

„Caracteristic pentru daunele cominatorii este că ele apar ca un mijloc de constrângere a debitorilor la îndeplinirea obligatiei (T.S., dec. civ. nr. 52/1970, C.D., p. 161), prin amenintarea pe care o prezintă pentru debitor, de a-l determina să-si execute obligatia (C. Stătescu. C. Bârsan, op. cit., p. 294). Daunele cominatorii nu au legătură cu prejudiciul suferit de creditor datorită neexecutării obligatiei. Ele, deci, nu au caracter reparator, ci caracterul unei pedepse civile, prin amenintarea pe care o prezintă pentru debitor (Fr. Deak, op. cit., p. 304).“ (Ion P. Filipescu, Andrei I. Filipescu, Drept civil. Teoria generală a obligatiilor, Ed. Actami, Bucuresti, 2000, pag. 194-195). În acelasi sens s-a pronuntat si doctrina anterioară anului 2000: C. Stătescu, C. Bârsan, Tratat de drept civil. Teoria generală a obligatiilor, Ed. Academiei, Bucuresti, 1981, pag. 320- 321.

Solicităm daune pentru întârziere (daune cominatorii) într-un quantum relativ ridicat tocmai în scopul de a determina executarea cât mai rapidă a hotărârii judecătorești, având în vedere si dimensiunile extrem de modeste ale amenzii prevăzute în art. 10 al. 3 din Legea nr. 29/1990.

În drept, ne întemeiem actiunea pe dispozitiile art. 16 din Legea nr. 29/1990.

Solicităm proba cu înscrisuri.

Anexăm, în copie:

- sentinta civilă nr. 75 din 1 noiembrie 2002 a Tribunalului Bucuresti – Sectia a VIII-a civilă, conflicte de muncă si litigii de muncă, investită cu formulă executorie;

- decizia civilă nr. 76 din 3 februarie 2003 pronunțată de Curtea de Apel Bucuresti – Sectia de contencios administrativ, investită cu formulă executorie.

Precizăm că, potrivit art. 16 al. 2 din Legea nr. 29/1990, prezenta actiune este scutită de plata vreunei taxe de timbru.

Depunem în 3 exemplare actiunea si înscrisurile anexate, dintre care 2 exemplare spre a fi comunicate părților.

APADOR-CH

[semnătura reprezentantului si stampila]

7 mai 2003

.

./.

DOMNULUI PRESEDINTE AL CURTII DE APEL BUCURESTI

Întâmpinarea Ministerului Finantelor Publice la instanta de fond:

.
.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECTIA GENERALĂ JURIDICĂ
Str. Apolodor, nr. 17, Sector 5, BUCURESTI
Tel. 4102179

.

Nr. 28111/21.05.2003
MF 568/2003

.

Curtea de Apel Bucuresti
Sectia de contencios administrativ
Referitor dosar nr. 1382/2003
Termen: 28.05.2003

.
.

DOMNULE PRESEDINTE,

.

Ministerul Finantelor Publice, cu sediul în Bucuresti str. Apolodor nr. 17, sector 5 citat în calitate de pârât în cauza ce constituie obiect al dosarului sus-mentionat, reclamantă fiind Asociatia pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki (APADOR-CH) cu sediul în B u c u r e s t i , Str. Nicolae Tonitza nr. 8, sector 3, formulează prezenta

ÎNTÂMPINARE

învederând onoratei instante următoarele:

În fapt, reclamanta APADOR-CH solicită instanței: 1. să se constate că pârâtii au încălcat art. 16 din Legea nr. 29/1990, întrucât nu au executat sentinta civilă nr. 75 din 1 noiembrie 2002 a Tribunalului Bucuresti – Sectia a VIII-a Civilă Conflicte de Muncă si Litigii de Muncă în termenul prevăzut în cuprinsul ei, respectiv 30 de zile de la rămânerea ei definitivă; 2. să se dispună amendarea dlui. MIHAI TĂNĂSESCU, ministrul finantelor publice, cu suma zilnică prevăzută de art. 16 al. 2 raportat la art. 10 al. 3 din Legea nr. 29/1990, începând cu 3 decembrie 2002, prima zi de întârziere nejustificată a executării sentintei civile nr. 75 din 1 noiembrie 2002 a Tribunalului Bucuresti – Sectia a VIII-a Civilă Conflicte de Muncă si Litigii

de Muncă si până la data executării hotărârii judecătorești; 3. să se dispună obligarea părților, conform art. 16 al. 2 din Legea nr. 29/1990, la plata de daune pentru întârziere, în cuantum de 1.000.000 lei/zi, începând cu 3 decembrie 2002, prima zi de întârziere nejustificată a executării sentinței civile nr. 75 din 1 noiembrie 2002 a Tribunalului București – Secția a VIII-a Civilă Conflicte de Muncă si Litigii de Muncă si până la data executării hotărârii judecătorești; 4. să se dispună obligarea părților la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii sale, reclamanta arată că la data de 3 septembrie 2002, APADOR-CH a solicitat Ministerului Finantelor Publice ca, în temeiul Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, să îi comunice informații privind înlesnirile la plata taxelor de timbru/taxelor judiciare de timbru în perioada 1990-2002 (*anexa 1*).

Directia Generală de Politică si Legislatie Fiscală, investită cu solutionarea cererii, a comunicat petentei, prin adresa nr. 266313/02.10.2003 (*anexa 2*), că Ministerul Finantelor Publice nu detine datele solicitate, a căror centralizare presupune consultarea arhivelor ministerului, ale tuturor organelor fiscale si a Arhivelor Nationale, fiind imposibil de realizat în termen de 30 de zile. De asemenea, s-a comunicat petentei că opinia Ministerului Finantelor Publice este că informațiile solicitate nu fac parte din categoria informațiilor de interes public astfel cum sunt acestea definite prin Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, având în vedere că înlesnirile la plata taxelor judiciare de timbru se acordă la cererea persoanelor fizice si juridice care nu dispun de posibilități de plată.

După primirea acestui răspuns, APADOR-CH a chemat în judecată Ministerul Finantelor Publice, cererea sa fiind solutionată prin Sentința Civilă nr. 75 din 1 noiembrie 2002 pronunțată de Tribunalul București – Secția a VIII-a Conflicte de Muncă si Litigii de Muncă (dosar nr. 1098/CA/2002), comunicată Ministerului Finantelor Publice la 21 noiembrie 2002 (*anexa 3*) si Decizia Civilă nr. 76 din 3 februarie 2003 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția de Contencios Administrativ (dosar nr. 115/2003), necomunicată (*anexa 4*).

Prin prima hotărâre judecătorească citată, instanța a admis în parte cererea de chemare în judecată a APADOR-CH si a obligat Ministerul Finantelor Publice să comunice reclamantei informațiile de interes public solicitate prin scrisoarea nr. 43/03.09.2002 în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, precum si la plata sumei de 1.000.000 lei cu titlul de cheltuieli de judecată.

Recursul declarat de Ministerul Finantelor Publice împotriva sentinței Tribunalului București a fost respins ca nefondat prin Decizia Civilă nr. 76 din 3 februarie 2003 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția de Contencios Administrativ.

I. Referitor la primul capăt de cerere:

Facem precizarea că prin adresa nr. 266313/21.05.2003 au fost comunicate reclamantei toate datele solicitate prin scrisoarea nr. 43/03.09.2002, în conformitate și cu cele dispuse de către instanțele judecătorești prin hotărârile menționate (*anexa 5*).

Întârzierea comunicării datelor solicitate se datorează, în principal, faptului că institutia noastră nu detine în baza de date decât informații sintetice referitoare la înlesnirile acordate la plata taxelor de timbru în perioada 1990-2002, pentru elaborarea răspunsului la solicitarea APADOR-CH fiind necesară consultarea arhivelor Ministerului Finantelor Publice și a celor ale organelor sale teritoriale și centralizarea datelor.

II. Referitor la al II-lea capăt de cerere:

Potrivit art. 16 din Legea nr. 29/1990 a contenciosului administrativ, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 59/1993 pentru modificarea Codului de procedură civilă, a Codului familiei, a Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990 și a Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi.

„Art. 16. – Dacă, în urma admiterii acțiunii, autoritatea administrativă este obligată să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un certificat, o adeverință sau orice alt înscris, executarea hotărârii irevocabile se va face la termenul prevăzut în cuprinsul ei, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii.

În cazul în care termenul nu este respectat se va aplica conducătorului autorității administrative sancțiunea prevăzută la art. 10 alin. 3, iar reclamantului i se vor putea acorda daune pentru întârziere. Tribunalul hotărâște în camera de consiliu de urgență la cererea reclamantului, cu citarea părților, fără plata vreunei taxe de timbru, hotărârea fiind definitivă și executorie.

Conducătorul autorității administrative se poate îndrepta cu acțiune împotriva celor vinovați de neexecutarea hotărârii, potrivit dreptului comun.“

Textul citat reglementează, asadar, executarea hotărârilor pronunțate de instanțele de contencios administrativ, în temeiul acestor dispoziții legale reclamanta APADOR-CH înțelegând să solicite obligarea domnului Mihai Nicolae Tănăsescu, Ministrul Finanțelor Publice la plata amenzii de 500 lei pentru fiecare zi de întârziere nejustificată a executării Sentinței civile nr. 75 din 1 noiembrie 2002 a Tribunalului București – Secția a VIII-a Civilă Conflicte de Muncă și Litigii de Muncă, începând cu 3 decembrie 2002 și până la data executării hotărârii judecătorești.

Am precizat că hotărârile judecătorești pronunțate au fost executate voluntar prin comunicarea către reclamantă a datelor solicitate.

Am arătat la pct. 1 de mai sus că întârzierea a fost justificată de inexistența unor situații de genul celei care trebuia comunicată reclamantei APADOR-CH, care a fost executată după consultarea unui volum însemnat de documente și centralizarea datelor.

Referitor la termenul de la care se solicită obligarea la plata amenzii considerăm cererea neîntemeiată având în vedere că din dispozițiile legale citate prevăd expres că *„executarea hotărârii irevocabile se va face la termenul prevăzut în cuprinsul ei, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânării irevocabile a hotărârii“*.

Or, împotriva sentinței civile în cauză Ministerul Finanțelor Publice a formulat recurs care, în conformitate cu dispozițiile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 29/1990 a contenciosului administrativ suspendă executarea, iar hotărârea în cauză a devenit irevocabilă după respingerea recursului prin Decizia Civilă nr. 76 din 3 februarie 2003 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția de contencios Administrativ.

Onorata instanță urmează să aprecieze și faptul că, după rămânerea irevocabilă a sentinței, nici reclamanta APADOR-CH nu a mai făcut vreun demers pentru a solicita comunicarea informațiilor de interes public sau executarea hotărârii judecătorești în conformitate cu prevederile art. 16 din Legea nr. 29/1990 a contenciosului administrativ în temeiul căroră a formulat prezenta cerere de chemare în judecată.

Potrivit dispozițiilor legale citate executarea hotărârii urma a fi făcută după ce aceasta a devenit irevocabilă (3 februarie 2003), în termenul prevăzut în cuprinsul ei, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânării irevocabile, concluzia fiind că în situația în care

onorata instanță ar aprecia că se impune totuși aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 16 alin. 2 din Legea nr. 29/1990 a contenciosului administrativ împotriva conducătorului Ministerului Finanelor Publice, perioada pentru care ar urma a fi aplicată amenda, calculată potrivit dispozițiilor legale menționate, ar fi 7 martie 2003 – 21 mai 2003. De altfel, însăși reclamanta ia în calcul un asemenea mod de calcul al termenului pentru care ar urma să fie aplicată sancțiunea amenzii în discuție (*fila 4 din cererea de chemare în judecată*), fără a menționa însă în argumentația sa împrejurarea esențială că art. 16 alin. (1) din Legea nr. 29/1990, pe care îl citează, reglementează expres executarea hotărârilor irevocabile.

III. Referitor la al III-lea capăt de cerere:

Reclamanta înțelege să solicite, în temeiul dispozițiilor art. 16 alin. (2) din Legea nr. 29/1990 a contenciosului administrativ obligarea la plata daunelor pentru întârziere (cominatorii) de 1.000.000 lei/zi începând cu data d e 3 decembrie 2002 și până la data executării hotărârii judecătorești.

Achiesăm la considerațiile reclamantei privind natura juridică a daunelor solicitate în temeiul art. 16 alin. (2) din Legea nr. 29/1990 ca fiind daune cominatorii care reprezintă mijlocul de constrângere prevăzut de legiuitor pentru asigurarea executării hotărârii. De altfel, în motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta APADOR-CH precizează că înțelege să solicite daune pentru întârziere (daune cominatorii) într-un quantum relativ ridicat tocmai în scopul de a determina executarea cât mai rapidă a hotărârii j u d e c ă t o r e s t i (*fila 5 din cererea de chemare în judecată*).

Pe de altă parte, față de situația de fapt existentă, hotărârea judecătorească fiind executată voluntar, acordarea de daune cominatorii nu se mai justifică, având în vedere natura juridică a acestora cât și motivele pentru care reclamanta a înțeles să le solicite.

În ipoteza în care onorata instanță ar aprecia că se impune acordarea de despăgubiri, considerăm că acestea nu pot fi acordate decât în ipoteza în care reclamanta ar dovedi existența și quantumul prejudiciului suferit și nu în temeiul dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 29/1990 a contenciosului administrativ, invocate în cererea de chemare în judecată. În acest caz, temeiul în drept al cererii ar trebui să fie dispozițiile art. 12 din Legea nr. 29/1990.

Cum reclamanta nu a înțeles să solicite decât daune pentru întârziere în temeiul art. 16 din Legea nr. 29/1990 a contenciosului administrativ, considerăm că se impune respingerea acestui capăt de cerere pentru motivele expuse (*în acest sens, V. Prisăcaru, Contenciosul administrativ român, Editura ALL. 1994 p. 316-317*).

Legat de perioada pentru care reclamanta solicită daune pentru întârziere arătăm că acesta este, în opinia noastră, 7 martie 2003 – 21 mai 2003, pentru considerentele expuse la pct. I de mai sus.

.***

Pentru aceste motive solicităm onoratei instanțe respingerea cererii de chemare în judecată formulată de APADOR-CH.

În drept, art. 115 Cod procedură civilă, dispozițiile legale citate.

Probe solicitate: înscrisuri.

Anexăm:

- adresa nr. 43/03.09.2002 a APADOR-CH (anexa 1);
- adresa de răspuns nr. 266313/02.10.2003 a Ministerului Finantelor Publice – Directia Generală de Politică și Legislație Fiscală (anexa 2);
- Sentința Civilă nr. 75 din 2002 din 1 noiembrie 2002 pronunțată de Tribunalul București – Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Litigii de Muncă, dosar nr. 1098/CA/2002 (anexa 3);
- Decizia Civilă nr. 76 din 3 februarie 2003 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția de Contencios Administrativ, dosar nr. 115/2003 (anexa 4);
- adresa nr. 266313/21.05.2003 a Ministerului Finantelor Publice – Directia Generală de Politici și Legislație privind Veniturile Bugetului General Consolidat, prin care au fost comunicate reclamantei toate datele solicitate prin scrisoarea nr. 43/03.09.2002, în conformitate și cu cele dispuse de către instanțele judecătorești prin hotărârile menționate (anexa 5).

Depunem prezenta, împreună cu înscrisurile anexate, în 3 exemplare.

Cu deosebită consideratie,

Gheorghe Matei
DIRECTOR GENERAL
[semnătura și stampila]

Sentinta instantei de fond privind competenta de solutionare:

DOSAR NR. 1382/2003

**CURTEA DE APEL BUCURESTI
SECTIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV**

Sentinta civilă nr. 887

Sedinta publică din 11.06.2003

Instanta compusă din:

Presedinte: Georgeta Leti

Judecător: Carmen Moldoveanu

Pe rol solutionarea actiunii în contencios administrativ formulată de reclamanta Asociatia pentru Apărarea Drepturilor Omului în România - Comitetul Helsinki în contradictoriu cu pârâtii Ministerul Finantelor Publice si Ministrul Finantelor Publice – Mihai Tănăsescu.

La apelul nominal făcut în sedintă publică au răspuns reclamanta Asociatia pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki, prin avocat M.D.C. si pârâtul Ministerul Finantelor Publice, prin consilier juridic Ciprian Badea, lipsind pârâtul Ministrul Finantelor Publice – Mihai Tănăsescu.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de sedintă, după care:

Curtea pune în discutie competenta după materie de a solutiona în prima instantă o cerere formulată în baza art. 16 si art. 10 din Legea nr. 29/1990 vizând o sentintă pronunțată de Tribunalul Bucuresti.

Avocatul reclamantei depune un set de înscrisuri si sustine că această instantă este competentă să solutioneze cauza față de faptul că pârât este Ministerul Finantelor Publice

Pârâtul Ministerul Finantelor Publice, prin consilier juridic, lasă la aprecierea instantei exceptia invocată. Depune nota nr. 340914/10.06.2003.

CURTEA,

Asupra actiunii civile de fată:

Prin actiunea înregistrată pe rolul acestei instante, sub număr dosar 1382/9.05.2003, reclamanta Asociatia pentru Apărarea Drepturilor

Omului în România – Comitetul Helsinki (APADOR-CH) a chemat în judecată pârâtii Ministerul Finantelor Publice si Ministrul Finantelor Publice Mihai Tănăsescu, solicitând să se constate că pârâtii au încălcat art. 16 din Legea nr. 29/1990 întrucât nu au executat sentința civilă nr. 75 din 1.XI.2002 a Tribunalului București – Secția a VIII-a, în termenul prevăzut în cuprinsul ei, respectiv în termen de 30 de zile de la rămânerea ei definitivă si să se dispună amendarea D-lui Mihai Tănăsescu – ministrul finantelor publice cu suma zilnică prevăzută de art. 16 alin. 2 raportat la art. 10 al. 3 din Legea nr. 29/1990, începând cu 3.XII.2002, prima zi de întârziere nejustificată a executării sentinței civile nr. 75 din 1.XI.2002 a Tribunalului București – Secția a VIII a si până la data executării hotărârii judecătorești, precum si să se dispună obligarea pârâtilor, conform art. 16 al. 2 Legea 29/1990, la plata de daune de întârziere în cuantum de 1.000.000 lei/zi, începând cu 3.XII.2002, prima zi de întârziere nejustificată a executării sentinței civile nr. 75 din 1.XI.2002 a Tribunalului București – Secția a VIII-a si până la data executării hotărârii judecătorești. S-a solicitat si obligarea pârâtilor la plata cheltuielilor de judecată.

Actiunea este scutită de taxă judiciară de timbru potrivit art. 16 al. 2 Legea nr. 29/1990.

În motivarea actiunii, reclamanta a arătat că între aceasta si Ministerul Finantelor Publice a existat un litigiu solutionat definitiv si irevocabil, având ca obiect aplicarea Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informatiile de interes public, solutionat prin sentința civilă nr. 75/1.XI.2002 pronunțată de Tribunalul București – Secția a VIII-a în dosarul nr. 1098/CA/2002, prin care pârâtul MFP a fost obligat să comunice APADOR-CH toate informatiile solicitate prin scrisoarea nr. 43/3.09.2002 si s-a fixat ca termen pentru comunicarea lor „30 de zile de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri“.

S-a arătat că recursul declarat de MFP împotriva sentinței a fost respins ca nefondat prin decizia civilă nr. 76 din 3.02.2003, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția Contencios Administrativ în dosarul nr. 115/2003, decizia Curtii de Apel București fiind irevocabilă.

Reclamanta a arătat că pârâtul MFP, desi a fost obligat prin hotărârile judecătorești mentionate, a refuzat si refuză să se conformeze acestora si să-l comunice informatiile solicitate.

Reclamanta a arătat că Legea nr. 544/2001 nu cuprinde dispozitiile cu privire la executarea hotărârilor si se completează cu Legea nr. 29/1990 a contenciosului administrativ, art. 16 al. 1 aplicându-se corespunzător si în cazul hotărârilor pronunțate în baza Legii nr. 544/2001, iar potrivit art. 16 al.

Legea nr. 29/1990 coroborat cu art. 10 al. 3 din aceeași lege răspunderea pentru neexecutarea în termen a hotărârii judecătorești revenind conducătorului autorității administrative, în speță ministrul finanțelor publice.

În drept s-au invocat prevederile art. 16, Legea nr. 29/1990, iar în susținere la dosar s-au depus, în copie, sentința civilă nr. 75/1.XI.2002 pronunțată de Tribunalul București – Secția a VIII-a în dosarul nr. 1098/CA/2003 și Decizia civilă nr. 76/3.02.2003 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția Contencios Administrativ în dosarul nr. 115/2003.

Pârâțul Ministerul Finanțelor Publice a formulat întâmpinare, raportat primului capăt de cerere din acțiunea reclamantei și înscrisuri în susținere.

Curtea, față de obiectul acțiunii reclamantei formulată în baza art. 16 Legea nr. 29/1990, privind neexecutarea sentinței civile nr. 75/1.XI.2002 pronunțată de Tribunalul București – Secția VIII-a în dosarul nr. 1098/CA/2002 în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, respectiv în termen de 30 de zile de la rămânerea ei definitivă, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 16 al. 2 cu raportare la art. 10 al. 3 din Legea nr. 29/1990, urmează să decline competența de soluționare a acțiunii reclamantei la Tribunalul București – Secția a VIII-a, competența de soluționare a cauzei revenind acestei instanțe judecătorești a cărei hotărâre definitivă și irevocabilă, investită cu formulă executorie, urmează să fie executată prin aplicarea prevederilor art. 16, Legea nr. 29/1990.

Prin urmare, în baza art. 158 și 159 pct. 2 Cod procedură civilă coroborat cu art. 2 pct. 1 lit. “c” raportat la art. 16, Legea nr. 29/1990, Curtea va declina competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului București Secția a VIII-a.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Declină competența de soluționare a cauzei privind pe reclamanta Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki (APADOR-CH) în contradictoriu cu pârâții Ministerul Finanțelor Publice și Ministrul Finanțelor Publice Mihai Tănăsescu, **în favoarea Tribunalului București** – Secția a VIII-a.

Cu recurs în 5 zile de la pronunțare.

Pronuntată în sedință publică azi 11 iunie 2003.

Recursul APADOR-CH împotriva hotărârii de declinare a competenței:

DOMNULE PRESEDINTE,

ASOCIATIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ÎN ROMÂNIA – COMITETUL HELSINKI (APADOR-CH), cu sediul în București, str. Nicolae Tonitza nr. 8, sector 3,

Declar recurs

împotriva hotărârii nr. 887 din 11 iunie 2003 pronunțată în dosarul nr. 1382/2003 de Curtea de Apel București – Secția de contencios administrativ, pentru următoarele **motive:**

Obiectul dosarului nr. 1382/2003 al Curții de Apel București îl reprezintă o acțiune pe care am formulat-o, în temeiul art. 16 din Legea nr. 29/1990, împotriva Ministerului Finanțelor Publice și a ministrului finanțelor publice, deoarece acestia au întârziat să execute o hotărâre definitivă și irevocabilă prin care erau obligați să ne comunice, într-un termen, unele informații de interes public.

La termenul din 11 iunie 2003, Curtea de Apel București a pus - din oficiu - în discuția părților excepția necompetenței materiale și a hotărât declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului București.

Am solicitat și solicităm respingerea acestei excepții, ca vădit nefondată, pentru următoarele motive:

Acțiunea cu care a fost investită Curtea de Apel București este întemeiată exclusiv pe dispozițiile art. 16 din Legea nr. 29/1990.

Potrivit art. 18 din Legea nr. 29/1990 și art. 3 pct. 1 din Codul de procedură civilă, atunci când pârât este un minister (în speță, Ministerul Finanțelor Publice) competentă de soluționare a unei acțiuni în contencios administrativ revine, în prima instanță, curții de apel.

Deci, declinarea competenței în favoarea tribunalului nu are suport legal.

Este adevărat că hotărârea definitivă și irevocabilă neexecutată în termenul legal de Ministerul Finanțelor Publice a fost obținută de noi în cadrul unui proces întemeiat pe dispozițiile Legii nr. 544/2001, în care se prevede că tribunalul este competent să judece cauza în prima instanță, indiferent de calitatea pârâtului (minister etc.).

Dar Legea nr. 544/2001 nu prevede nici o dispozitie privind executarea. Ceea ce înseamnă că pentru executarea unei hotărâri pronuntate în temeiul Legii nr. 544/2001 se aplică regimul de drept comun în materia executării hotărârilor pronuntate de instanțele de contencios administrativ, respectiv art. 16 din Legea nr. 29/1990. Or, într-o acțiune întemeiată pe art. 16 din Legea nr. 29/1990 nu pot fi aplicate dispozițiile speciale privind competența materială dintr-o altă lege, respectiv din Legea nr. 544/2001, care, de altfel, nici nu a fost invocată ca temei juridic al prezentei acțiuni.

Pentru aceste motive, vă rugăm să admiteti recursul și să modificați hotărârea atacată, în sensul respingerii excepției necompetenței materiale, ca neîntemeiată.

Solicităm cheltuieli de judecată.

Depunem prezenta în 2 exemplare.

12 iunie 2003

Consiliul de conducere al APADOR-CH

[semnătura reprezentantului și stampila]

./.

DOMNULUI PRESEDINTE AL CURȚII SUPREME DE JUSTITIE

Întâmpinarea Ministerului Finantelor Publice la instanta de recurs:

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECTIA GENERALĂ JURIDICĂ
Str. Apolodor nr. 17, Sector 5, BUCURESTI

Nr. 65841/22.11.2003
MF 568/2003

Înalta Curte de Casatie si Justitie
Sectia de contencios administrativ
Referitor dosar nr. 3175/2003
Termen: 29.01.2004

DOMNULE PRESEDINTE,

Ministerul Finantelor Publice, cu sediul în Bucuresti, str. Apolodor nr. 17, sector 5, având calitatea de intimat pârât în cauza dedusă judecătii, prin reprezentantii săi legali, formulează prezenta

ÎNȚÂMPINARE

la motivele de recurs formulate de recurenta reclamantă Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki (APADOR-CH) prin care solicită modificarea sentinței civile nr. 887/11.06.2003 pronunțată de Curtea de Apel Bucuresti – Secția de contencios administrativ în dosarul nr. 1382/2003 prin care s-a declinat competența de soluționare a cauzei la Tribunalul Bucuresti – Secția de contencios administrativ.

Prin motivele de recurs recurenta-reclamantă critică hotărârea instanței de fond pentru nelegalitate și netemeinicie având în vedere prevederile art. 18 din Legea nr. 29/1990 a contenciosului administrativ coroborate cu prevederile art. 3 pct. 1 din Codul de procedură civilă.

Potrivit acestor temeiuri de drept, recurenta apreciază, în mod eronat, că instanța competentă material să soluționeze, în primă instanță, acțiunea acesteia este Curtea de Apel Bucuresti – Secția de contencios administrativ

iar nu Tribunalul Bucuresti – Sectia de contencios administrativ, asa cum, în mod corect, a retinut instanta de fond.

În fapt, în luna mai 2003, recurenta reclamantă a formulat actiune de chemare în judecată a Ministerului Finantelor Publice si a Ministrului Finantelor Publice, în baza art. 16 alin. 2 din Legea nr. 29/1990 prin care a solicitat să se constate faptul că pârâtii nu au pus în executare sentinta civilă nr. 75/01.11.2002 a Tribunalului Bucuresti – Sectia a VIII-a civilă, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 76/03.02.2003 a Curtii de Apel Bucuresti – Sectia de contencios administrativ.

Actiunea a fost introdusă, în mod eronat în opinia noastră, la Curtea de Apel Bucuresti – Sectia de contencios administrativ iar nu la Tribunalul Bucuresti – Sectia a VIII-a civilă care este competentă din punct de vedere material să soluționeze cauza, asa cum în mod corect a stabilit si instanta de fond.

Astfel, potrivit dispozitiilor art. 16 din Legea nr. 29/1990 „Dacă, în urma admiterii actiunii, autoritatea administrativă este obligată să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un certificat, o adeverință sau orice alt înscris, executarea hotărârii irevocabile se va face la termenul prevăzut în cuprinsul ei, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânării irevocabile a hotărârii.

În cazul în care termenul nu este respectat se va aplica conducătorului autorității administrative sanctiunea prevăzută la art. 10 alin. 3, iar reclamantului i se vor putea acorda daune pentru întârziere. **Instanta hotărăște** în camera de consiliu, de urgență, la cererea reclamantului, cu citarea părților, fără plata vreunei taxe de timbru, hotărârea fiind definitivă si executorie.

Conducătorul autorității administrative se poate îndrepta cu actiune împotriva celor vinovati de neexecutarea hotărârii, potrivit dreptului comun.“

Aceste dispozitii trebuiesc coroborate atât cu prevederile art. 6 din Legea nr. 29/1990 a contenciosului administrativ cât si cu prevederile art. 22 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informatiile de interes public.

Articolul 6 alin. 1 din Legea nr. 29/1990 reglementează competenta teritorială a instantelor de contencios administrativ în functie de domiciliul reclamantului iar în ceea ce priveste competenta materială aceasta urmând a fi reglementată de dispozitiile Codului de procedură civilă care reprezintă norma generală în materie:

„Judecarea actiunilor formulate în baza art. 1 din prezenta lege este de competența tribunalului sau a curții de apel în a căror rază teritorială își are domiciliul reclamantul, potrivit competenței materiale prevăzute de art. 2 și 3 din Codul de procedură civilă.“

Însă, în cauza dedusă judecătii, nu se aplică prevederile Codului de procedură civilă așa cum prevăd dispozițiile art. 18 din Legea nr. 29/1990 întrucât, prin norma specială, Legea nr. 544/2001, s-a stabilit competența materială de judecată a acestor pricini în favoarea Tribunalului – Secția de contencios:

„În cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7 [...].“

Fată de toate aceste considerente, solicităm instanței respingerea recursului formulat ca netemeinic și nelegal, menținerea sentinței atacate ca temeinică și legală și trimiterea cauzei la Tribunalul București – Secția a VIII-a civilă spre competență soluționare.

În drept art. 115 Cod procedură civilă.

Director General
Gheorghe Matei
[semnătura și stampila]

Sef serviciu
Dana Scrobata
[semnătura]

Decizia Înaltei Curți de Casatie si Justitie privind competenta:

DOSAR NR. 3175/2003

**ÎNALTA CURTE DE CASATIE SI JUSTITIE
SECTIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV**

Decizia nr. 337

Sedinta publică din 29 ianuarie 2004

Presedinte:	Emanuel Albu
Judecător:	Constantin Furtună
Judecător:	Leonida Pastor
Magistrat asistent:	Angela Cojocaru

S-a luat în examinare recursul declarat de Asociatia pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki împotriva sentinței civile nr. 887 din 11 iunie 2003 a Curții de Apel București – Sectia de contencios administrativ.

La apelul nominal s-au prezentat: recurenta-reclamantă Asociatia pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki reprezentată de avocatul M.D.C. si intimatul-pârât Ministerul Finantelor Publice prin consilierul juridic Oana Cornescu, lipsind intimatul-pârât Ministrul Finantelor Publice Mihai Tănăsescu.

Procedura completă.

Avocatul M.D.C. a susținut recursul, solicitând admiterea acestuia cu referire la motivele scrise.

Consilierul juridic Oana Cornescu a pus concluzii de respingere a recursului, mentinerea ca temeinică si legală a hotărârii atacate si trimiterea cauzei la Tribunalul București – Sectia a VIII-a civilă, spre competență solutionare

CURTEA

Asupra recursului de fată

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin actiunea în contencios administrativ, Asociatia pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki (APADOR-CH) a solicitat să se constate că Ministerul Finantelor Publice si Ministrul Finantelor Publice Mihai Tănăsescu au încălcat dispozitiile art. 16 alin. 2 din Legea nr. 29/1990, întrucât nu au executat sentinta civilă nr. 75 din 1

noiembrie 2002 a Tribunalului Bucuresti – Sectia a VIII-a, în termenul prevăzut în cuprinsul ei, respectiv în termen de 30 de zile de la rămânerea ei definitivă; să se dispună amendarea ministrului, precum și obligarea pârâților la plata daunelor de întârziere în cuantum de 1.000.000 lei/zi, începând cu 3 decembrie 2002 până la executarea hotărârii.

Curtea de Apel Bucuresti – Sectia contencios administrativ, prin sentinta civilă nr. 887 din 11 iunie 2003, și-a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Bucuresti Sectia a VIII-a, motivând că hotărârea care urmează a fi executată, prin aplicarea art. 16 din Legea nr. 29/1990, a fost pronunțată de tribunal.

Împotriva sentinței a declarat recurs reclamanta, susținând că, competența de soluționare a acțiunii în contencios administrativ, în prima instanță, revine curții de apel, întrucât pârâtul (Ministerul Finantelor Publice), este o autoritate centrală.

Recursul este fondat.

În adevăr, hotărârea care se solicită a fi pusă în executare a fost pronunțată de instanța de contencios administrativ, iar cererea formulată se soluționează tot de instanța de contencios administrativ.

Dar, în raport de obiectul acțiunii, care privește obligarea unei autorități centrale (Ministerul Finantelor Publice), la plata unor daune, pentru neexecutarea sentinței civile nr. 75/2002, pronunțată de Tribunalul Bucuresti, precum și de dispozițiile art. 3 alin. 1 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora curțile de apel judecă, în primă instanță, printre altele, cererile în materie de contencios administrativ, privind actele autorităților și instituțiilor centrale, competența materială de soluționare a cererii revine Curții de Apel Bucuresti – Sectia contencios administrativ, nu Tribunalului Bucuresti, așa cum gresit s-a apreciat prin hotărârea recurată.

În consecință, recursul este fondat, urmând să fie admis, casată sentința și trimisă cauza spre competență soluționare Curții de Apel Bucuresti – Sectia contencios administrativ.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE

Admite recursul declarat de Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki, împotriva sentinței civile nr. 887 din 11 iunie 2003 a Curții de Apel Bucuresti – Sectia de contencios administrativ.

Casează sentința atacată și trimite cauza la aceeași instanță pentru

competență soluționare.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 29 ianuarie 2004.

Precizarea actiunii APADOR-CH:

Curtea de Apel Bucuresti
Sectia de contencios administrativ
Dosar nr. 295/2004
Termen: 9 martie 2004

DOMNULE PRESEDINTE,

ASOCIATIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ÎN ROMÂNIA – COMITETUL HELSINKI (APADOR-CH), cu sediul în Bucuresti, str. Nicolae Tonitza nr. 8, sector 3, reclamantă în prezenta cauză, prin avocat,

Având în vedere că pârâtii au executat integral hotărârea judecătorească irevocabilă la data de 10 iunie 2003, odată cu emiterea adresei nr. 340914 din 10 iunie 2003, care a completat adresa nr. 266313 din 21 mai 2003, solicităm **transformarea daunelor cominatorii** de 1.000.000 lei/zi întârziere, ce ni se cuvin pe perioada 7 martie 2003 – 10 iunie 2003, **în daune compensatorii**, respectiv în daune morale pe care le evaluăm la suma de 10.000.000 lei.

Considerăm că **daunele morale de 10.000.000 lei** sunt de natură să acopere prejudiciul moral ce ne-a fost produs prin încălcarea legii de către pârâti, care au întârziat nejustificat, în perioada 7 martie 2003 – 10 iunie 2003, executarea hotărârii judecătorești irevocabile prin care erau obligati să ne comunice informatii de interes public. Legea încălcată este cea a contenciosului administrativ (Legea nr. 29/1990), care prevede în art. 16 termenul legal de executare și dreptul nostru ca hotărârea judecătorească irevocabilă să fie executată în acest termen.

Precizăm că jurisprudenta Curtii Europene a Drepturilor Omului s-a pronunțat în sensul ca încălcarea dreptului unei persoane, fizice sau juridice, produce, în mod natural, și prejudicii morale. Care nu trebuie dovedite, fiind prezumate.

În consecință, ținând cont și de natura lor, impunerea unei probatiuni distincte pentru a dovedi existența daunelor morale constituie, în realitate, impunerea unei probe imposibile, care încalcă cerințele unui proces echitabil prevăzute în articolul 6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Nu am putut formula această cerere până în prezent deoarece la termenul din 11 iunie 2003 cauza a fost declinată la Tribunalul Bucuresti. Împotriva

declinării am declarat recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție, recurs care a fost admis, acesta fiind primul termen de după trimiterea cauzei la această instanță, în urma admitterii recursului.

Precizăm că doctrina și jurisprudența în materie s-au pronunțat în mod constant în sensul că, după executarea – cu întârziere – a obligației de a face, daunele cominatorii se transformă în daune compensatorii, care acoperă prejudiciul efectiv suferit prin întârzierea executării.

Depunem prezenta în 3 exemplare.

Anexăm înscrisurile anexate.

Pt. reclamantă

Av.

[semnătura]

./.

DOMNULUI PRESEDINTE AL CURȚII DE APEL BUCUREȘTI

Note scrise ale Ministerul Finantelor Publice la instanta de fond:

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Directia Generală Juridică
Str. Apolodor nr. 17, sector 5, Bucuresti
Nr. 15.097/26.03.2004
Dosar M.F.P. 568/2003

CURTEA DE APEL BUCURESTI
Sectia de Contencios Administrativ
Referitor la dosar nr. 295/2004
Termen de judecată: 30.03.2004

DOMNULE PRESEDINTE,

Ministerul Finantelor Publice, cu sediul în Bucuresti, str. Apolodor nr. 17, sector 5, în calitate de pârât în cauza ce face obiectul dosarului mai sus mentionat, în temeiul art. 146 Cod procedură civilă, formulează prezentele

Note scrise

prin care solicităm respingerea, ca neîntemeiată, a acțiunii formulată de Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki (APADOR-CH), astfel cum a fost precizată ulterior.

Prin cererea precizatoare formulată de reclamantă la termenul din data de 09.03.2004, se solicită transformarea daunelor cominatorii de 1.000.000 lei/zi întârziere în daune compensatorii, respectiv daune morale în sumă de 10.000.000 lei, ca urmare a faptului că, de la momentul introducerii acțiunii inițiale, pârâtii au executat integral Sentința civilă nr. 75/01.11.2002 a Tribunalului Bucuresti – Secția a VIII a Conflicte de Muncă și Litigii de Muncă în dosarul nr. 1098/CA/2002.

Reclamanta, invocând practica Curții Europene a Drepturilor Omului susține că existența și întinderea daunelor morale nu trebuie dovedite, acestea fiind prezumate.

Considerăm, dimpotrivă, că, în concordanță cu doctrina și practica judiciară a instanțelor din România, daunele morale pot fi acordate de instanța de judecată numai în ipoteza în care reclamantul ar dovedi existența și cuantumul prejudiciului suferit.

Legea nr. 29/1990 privind contenciosul administrativ a consacrat, prin dispozițiile pe care le cuprinde, posibilitatea instanțelor de judecată de a hotărî asupra daunelor morale și materiale cerute de reclamanti.

Admisibilitatea unei astfel de cereri este însă condiționată, în toate cazurile, de dovedirea prejudiciului moral, sau material, după caz.

În spetă, desi se solicită plata unor despăgubiri în sumă de 10.000.000 lei, reclamanta nu arată în ce constă prejudiciul moral suferit ca urmare a aducerii la îndeplinire cu întârziere a obligațiilor părților și nici nu probează întinderea acestui prejudiciu.

Astfel cum am învederat și în întâmpinarea formulată de instituția noastră, întârzierea comunicării datelor solicitate se datorează, în principal, faptului că nu detinem în baza noastră de date decât informații sintetice referitoare la înlesnirile acordate la plata taxelor de timbru în perioada 1990-2002, pentru elaborarea răspunsului la solicitarea APADOR-CH fiind necesară *consultarea arhivelor Ministerului Finanțelor Publice, precum și a organelor sale teritoriale, și centralizarea datelor astfel obținute.*

Având în vedere aceste considerente, îndeplinirea cu întârziere a obligației de către părțile din prezenta cauză este pe deplin justificată și nu se impune a fi sancționată civil, urmând a se constata că în spetă, părțile au depus diligențe maxime pentru comunicarea, în cel mai scurt timp posibil, a informațiilor solicitate de reclamantă.

De altfel, subliniem că ne aflăm în fața unei executări voluntare a unei hotărâri judecătorești irevocabile, prin comunicarea către reclamantă a datelor solicitate, conform adreselor nr. 266.313/21.05.2003 și nr. 340.914/10.06.2003.

Considerăm, de asemenea, că daunele morale solicitate de reclamantă sunt nejustificate, motivat de împrejurarea că, după rămânerea definitivă a sentinței civile mai sus menționate, reclamanta nu a mai făcut nici un demers pentru a solicita comunicarea informațiilor de interes public sau executarea hotărârii judecătorești în conformitate cu prevederile art. 16 din Legea nr. 29/1990 a contenciosului administrativ, în temeiul căreia a formulat prezenta cerere de chemare în judecată.

În considerarea aspectelor de fapt și de drept invocate, solicităm respingerea acțiunii, ca neîntemeiată, inclusiv capătul de cerere referitor la plata cheltuielilor de judecată.

DIRECTOR GENERAL
Gheorghe Matei

[semnătura si stampila]

Sentinta instantei de fond:

DOSAR NR. 295/2004

**CURTEA DE APEL BUCURESTI – SECTIA CONTENCIOS
ADMINISTRATIV**

Sentinta civilă nr. 613

Sedinta publică de la 30 martie 2004

Curtea compusă din:

Presedinte: Dumitra Marinescu

Grefier: Constanta Panaitescu

Pe rol fiind solutionarea actiunii în fond după casare, formulată de APADOR – Comitetul Helsinki în contradictoriu cu Ministerul Finantelor Publice si Mihai Tănăsescu Ministrul Finantelor publice.

La apelul nominal făcut în sedință publică au răspuns: reclamanta APADOR – Comitetul Helsinki prin avocat M.D.C., pârâta Ministerul Finantelor Publice prin consilier juridic Dana Cornescu, lipsind Mihai Tănăsescu Ministrul Finantelor Publice.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de sedință după care,

Avocatul reclamantei a depus la dosar chitanta privind achitarea taxei judiciare în sumă de 342.000 lei si timbru fiscal în valoare de 3.000 lei si extras din Decizia nr. 152 din 21.01.2003 a Curtii Supreme de Justitie cu privire la punerea în executare a hotărârilor rămase irevocabile a instantelor de contencios administrativ, precizând că nu mai are de depus alte acte.

Curtea, nemaifiind acte de depus si cereri de formulat, constată cauza în stare de judecată si acordă cuvântul în fond.

Avocatul reclamantului arată că ministerul finantelor nu s-a conformat cu privire la punerea în executare a sentintei civile nr. 75 din 1.11.2002 a Tribunalului Bucuresti si nu a comunicat informatiile solicitate de reclamant, decât după actionarea în instanță. Cu privire la punctul 2 solicită obligarea ministrului Tănăsescu Mihai la o amendă către stat în cuantumul prevăzut de lege, pe perioada de la 7.03–10.07.2003, iar cu privire la punctul 3 solicită admiterea asa cum a precizat la termenul trecut, în sensul că solicită

obligarea la daune compensatorii conform art. 16 alin. 2, 11 si 12 din Legea nr. 29/2000 privind faptul ilicit comis, cu cheltuieli de judecată.

Reprezentanta pârâtei Ministerul Finantelor Publice solicită respingerea ca neîntemeiată a acțiunii formulată de reclamantă conform motivării din notele scrise depuse la dosar.

CURTEA,

Prin acțiunea înregistrată la Curtea de Apel București – Secția Contencios Administrativ la data de 9 mai 2003, Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki (APADOR-CH) a chemat în judecată Ministerul Finantelor Publice și pe Mihai Tănăsescu ministrul finantelor publice solicitând obligarea acestora în nume propriu conform art. 16 alin. 2 raportat la art. 10 alin. 3 din Legea nr. 29/1990, la plata unei amenzi de 500 lei/zi de întârziere pentru conducătorul institutiei, precum și la plata de daune cominatorii de 1.000.000 lei/zi pentru întârziere în executarea sentinței civile nr. 75/2002.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că s-a adresat pârâtei cu adresa nr. 43 din 3 septembrie 2002 și în conformitate cu Legea nr. 544/2001, i-a solicitat informații privind numărul de cereri de taxe judiciare de timbru pentru care s-a acordat scutire, reducere, esalonare, amânare sau alte înlesniri pe perioada 1990-2002, precum și câte contestații împotriva modului de stabilire a taxelor judiciare de timbru a soluționat în aceeași perioadă.

Deși prin sentința civilă nr. 75 din 1.11.2002, dată în dosar nr. 1098/2002, Tribunalul București – Secția a VIII-a Civilă l-a obligat pe pârâtul Ministerul Finantelor Publice să comunice informațiile solicitate în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, pârâta nu s-a conformat și nu a comunicat datele solicitate nici după data rămânerei definitive și irevocabile a hotărârii prin decizia civilă nr. 78 din 3 februarie 2003, astfel că pentru întârzierea în executare a promovat acțiunea ce a făcut obiectul dosarului nr. 1382/2003.

Prin sentința civilă nr. 887 din 11 iunie 2003 Curtea de Apel București – Secția Contencios Administrativ și-a declinat însă competența soluționării cauzei în favoarea Tribunalul București – Secția a VIII-a Civilă pe considerent că această instanță, în contencios administrativ, a pronunțat sentința nr. 75/2002 a cărei executare se solicită potrivit art. 16 alin. 2 raportat la art. 10 alin. 3 din Legea nr. 29/1990.

Prin decizia nr. 337 din 29 ianuarie 2004 Înalta Curte de Casatie si Justitie – Sectia Contencios Administrativ a admis recursul declarat de APADOR-CH împotriva deciziei civile nr. 887/2003 pe care a casat-o si a trimis cauza spre competentă solutionare aceleiasi instante pe motiv că în raport de obiectul actiunii, ce priveste obligarea unei autorități centrale la plata de daune pentru neexecutarea unei hotărâri definitive, competenta în primă instanță revine Curtii de Apel Bucuresti – Sectia Contencios Administrativ, potrivit art. 3 pct. 1 Cod procedură civilă si nu Tribunalului Bucuresti.

Curtea, astfel investită, la termenul din 9 martie 2004 a primit cererea prin care reclamanta își modifică cererea inițială în sensul că transformă daunele cominatorii de 1.000.000 lei/zi, solicitate în sarcina părților chemati în judecată, în daune compensatorii în cuantum de 10.000.000 lei pentru perioada 7.03.2003 – 10.06.2003 cu motivarea că acest cuantum este de natură să acopere prejudiciul moral suferit prin neexecutarea hotărârii definitive.

La rândul său, pârâta Ministerul Finantelor Publice, la cererea inițială, a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea actiunii pe motiv că a depus toate diligentele si a comunicat toate informatiile solicitate, desi nu avea în baza de date decât informatii sintetice, că reclamanta nu a făcut nici un demers pentru executarea hotărârii conform art. 16 din Legea nr. 29/1990, iar în situatia în care instanta va considera că executarea s-a făcut cu întârziere, amenda priveste perioada 7.03.2003 – 10.06.2003. Cât privesc daunele cominatorii, mai arată pârâta, acestea nu se justifică deoarece, pe de o parte, nu sunt dovedite iar pe de altă parte hotărârea a fost executată, concluzii mentinute si cu ocazia judecării în fond a cauzei.

Curtea, analizând actele dosarului urmează să admită în parte actiunea reclamantei, astfel cum a fost modificată, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 16 alin. 1 si 2 din Legea nr. 29/1990, dacă în urma aditerii actiunii, autoritatea administrativă este obligată să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un certificat, o adeverință sau orice alt înscris, executarea hotărârii definitive se va face la termenul prevăzut în cuprinsul ei, dar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.

În spetă, reclamanta a obtinut o hotărâre definitivă, respectiv sentinta civilă nr. 75 din 1.11.2002 dată în dosarul nr. 1098/2002 prin care Tribunalul Bucuresti – Sectia a VIII-a Civilă Conflicte de Munca si Litigii de Muncă a obligat pe pârâta Ministerul Finantelor Publice ca, în termen de 30 de zile de la rămânerea ei definitivă, să-i comunice informatiile solicitate.

Desi hotărârea definitivă a rămas si irevocabilă la data de 7.02.2003 prin decizia civilă nr. 76 pronunțată de Curtea de Apel Bucuresti – Sectia Contencios Administrativ în dosarul nr. 115/2003, pârâta nu s-a conformat si, neexecutând hotărârea, nu a răspuns la adresa nr. 43 din 3.09.2002 decât partial la data de 21.05.2003 când a comunicat reclamantei cu adresa nr. 266313 datele statistice privind cererile de taxă judiciară de timbru aprobate, mai puțin deci informatiile privitoare la contestatii.

În urma insistentei reclamantei, care a intervenit cu adresa nr. 27 din 26.05.2003 si a solicitat să-i fie comunicate si numărul contestatiilor înregistrate si modul lor de solutionare, aceasta i-a comunicat cu adresa nr. 34091 din 10.06.2003 si aceste informatii, executarea obligatiei fiind la cererea reclamantei si nu voluntar asa cum sustine pârâta.

Pentru fapta ilicită a pârâtilor care nu au pus în executare hotărârea definitivă si irevocabilă nr. 75/2002, în conditiile în care reclamanta si-a reînnoit demersurile prin adresa nr. 27 din 28.05.2003, urmează a se face aplicarea prevederilor art. 10 alin. 3 din Legea nr. 29/1990 si conducătorul institutiei — Mihai Tănăsescu – să fie obligat la plata amenzii către stat de 500 lei/zi de întârziere nejustificată în executarea hotărârii, pe perioada 7.04.2003 – 10.06.2003, precum si ale art. 16 alin. 2 din lege si pârâtii obligati în solidar la plata de daune compensatorii în suma de 3.000.000 lei fată de 10.000.000 cât a solicitat reclamanta. Instanta apreciază că acest quantum este îndestulător pentru asigurarea functiei coercitive tinând seama si de faptul că hotărârea a fost executată la data de 10.06.2003 si deci, măsura coercitivă si-a atins scopul.

Referitor la cheltuielile de judecată solicitate de reclamantă, acestea nu se justifică în conditiile în care nu a probat quantumul lor, iar cheltuielile cu taxa de timbru nu se datorează, conform art. 16 alin. 2 din Legea nr. 29/1990 raportat la art. 2 alin. 5 din Legea nr. 29/1990 raportat si la art. 22, alin. 5 din Legea nr. 544/2001 în cauză operând scutirea de taxă.

Fată de considerentele expuse, în conformitate cu disp. art. 10 alin. 3 raportat la art. 16 alin. 1 si 2 din Legea nr. 29/1990,

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂSTE:

Admite în parte cererea formulată de reclamanta ASOCIATIA
PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ÎN ROMANIA –

COMITETUL HELSINKI (APADOR-CH), cu sediul în București, str. Nicolae Tonitza nr. 8, sector 3, în contradictoriu cu MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE, cu sediul în București, str. Apolodor nr. 17, sector 5 și MIHAI TĂNĂSESCU – MINISTRUL FINANTELOR PUBLICE, cu sediul în București, str. Apolodor nr. 17, sector 5.

Aplică conducătorului institutiei TĂNĂSESCU MIHAI în baza art. 16 alin. 2 din Legea nr. 29/1990 sanctiunea prevăzută de art. 10 alin. 3, respectiv amenda către stat de 500 lei/zi întârziere pe perioada de la 7 martie 2003 la 10 iunie 2003.

Obligă pârâtii MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE și TĂNĂSESCU MIHAI la plata de daune compensatorii de 3 milioane lei către reclamantă în baza art. 16 alin. 2 din Legea nr. 29/1990.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică de la 30.03.2004.

Recursul ministrului finantelor publice Mihai Tănăsescu¹:

Curtea de Apel Bucuresti
Sectia de Contencios Administrativ
Dosar nr. 295/2004

Subsemnatul Mihai Nicolae Tănăsescu, ministrul finantelor publice, în calitate de recurent, în temeiul art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, în termen legal formulez prezentul

RECURS

împotriva Sentintei civile nr. 613/30.03.2004 pronunțată de Curtea de Apel Bucuresti – Sectia de Contencios Administrativ în dosarul nr. 295/2004, solicitând instantei admiterea recursului așa cum a fost motivat, modificarea sentintei mai sus menționată, ca nelegală și netemeinică, și, pe fond, respingerea acțiunii ca neîntemeiată, pentru următoarele

MOTIVE

Solicit instantei de recurs modificarea sentintei mai sus menționată, în temeiul art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, întrucât hotărârea instantei de fond a fost dată cu aplicarea gresită a legii.

Consider că, prin sentința criticată, instanța de fond a apreciat gresit asupra împrejurărilor cauzei și, în mod gresit a admis, în parte, acțiunea intimatelor-reclamante, obligându-mă, în solidar cu Ministerul Finantelor Publice la plata sumei de 3.000.000 lei reprezentând daune compensatorii. Totodată, considerăm că, în mod gresit, instanța de fond a făcut aplicarea art. 10 alin. 3 din Legea nr. 29/1990, în sensul obligării mele în calitate de ministru al finantelor publice, la plata amenzii în cuantum de 500 lei/zi de întârziere nejustificată pentru perioada 7.03.2003–10.06.2003.

În fapt, prin Sentința civilă nr. 75/1.11.2002 pronunțată de Tribunalul Bucuresti – Sectia a VIII a Conflicte de Muncă și Litigii de Muncă în dosarul nr. 1098/CA/2002, rămasă definitivă și irevocabilă prin Decizia civilă nr. 76/03.02.2003 pronunțată de Curtea de Apel Bucuresti – Sectia de Contencios Administrativ în dosarul nr. 115/2003, Ministerul

¹ Ministerul Finantelor Publice a formulat, de asemenea, recurs, cu același conținut ca cel al ministrului finantelor publice.

Finantelor Publice, a fost obligat să comunice către APADOR-CH datele solicitate prin adresa nr. 43/03.09.2002 referitoare la numărul cererilor de scutire, reducere, esalonare sau amânare de la plata taxelor judiciare de timbru si modul de solutionare al acestora în mod statistic, global.

Institutia pe care o reprezint, Ministerul Finantelor Publice, si-a executat obligatia stabilită prin această sentință comunicând datele solicitate de intimata-reclamantă prin adresele nr. 266.313/21.05.2003 si nr. 340.914/10.06.2003.

Prin actiunea ce a format obiectul dosarului nr. 295/2004 al Curtii de Apel Bucuresti – Sectia de Contencios Administrativ, astfel cum a fost precizată, APADOR-CH a chemat în judecată Ministerul Finantelor Publice si pe ministrul finantelor publice, domnul Mihai Nicolae Tănăsescu pentru a dispune obligarea acestora la plata daunelor morale cauzate de executarea cu întârziere a Sentintei civile nr. 75/1.11.2002 a Tribunalului Bucuresti.

Apreciez că instanta de fond s-a aplecat superficial asupra probelor administrate în cauză si, interpretând gresit legea, a retinut culpa părților prin sentinta civilă recurată.

În ceea ce priveste admiterea capătului de cerere referitor la aplicarea conducătorului unității a sanctiunii amenzii prevăzută de art. 10 alin. 3 din Legea nr. 29/1990, considerăm că instanta de fond nu a motivat solutia dată pe acest aspect.

Învederez instantei de recurs faptul că, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. 2 si art. 10 alin. 3 din Legea nr. 29/1990, sanctiunea cu amenda poate fi aplicată numai pentru întârzierea nejustificată în emiterea actului administrativ la care autoritatea publică a fost obligată prin hotărâre definitivă si irevocabilă.

Astfel cum a fost învederat si în fata instantei de fond, Ministerul Finantelor Publice nu detinea în arhiva proprie datele care trebuiau comunicate intimatei reclamante în termenul prevăzut de lege, iar, pe de altă parte, centralizarea acestora a presupus consultarea arhivelor ministerului, precum si ale tuturor organelor fiscale si a Arhivelor Nationale, fiind imposibil de realizat în termen de 30 de zile.

Apreciez că, în contextul în care institutia pe care o conduc nu detine în baza de date decât informatii sintetice referitoare la înlesnirile acordate la plata taxei de timbru în perioada 1992-2002, iar elaborarea răspunsului a presupus o activitate de cercetare a arhivelor centrale si teritoriale ale Ministerului Finantelor Publice, la nivelul celor 41 de judete pentru o

perioadă de 12 ani, întârzierea comunicării datelor solicitate apare ca fiind pe deplin justificată.

Referitor la aprecierea asupra daunelor morale, instanța de fond nu a motivat soluția dată, sub aspectul existenței acestora, respectiv a prejudiciului produs reclamantei. În speță nu s-a administrat un minim de probe din care să rezulte existența și întinderea acestor daune, pentru a forma instanței convingerea asupra existenței unui prejudiciu ce trebuie reparat.

Astfel, soluția instanței de fond apare ca fiind în contradicție cu doctrina și jurisprudența din România, în conformitate cu care daunele morale pot fi acordate de instanța de judecată numai în ipoteza în care reclamantul ar dovedi existența și întinderea prejudiciului suferit.

Potrivit prevederilor art. 16 alin. 2 din Legea nr. 29/1990: „în cazul în care termenul (de executare a hotărârii) nu este respectat, se va aplica conducătorului autorității administrative sancțiunea prevăzută de art. 10 alin. 3, iar reclamantului i se vor putea acorda daune pentru întârziere”.

Este evident faptul că legiuitorul a avut în vedere că aceste daune nu curg automat ca urmare a neexecutării, ele trebuind a fi dovedite. Or, în speță, asemenea dovezi nu au fost făcute, iar simpla argumentare a instanței de fond ca: „pentru fapta ilicită a părților... urmează a se face aplicarea art. 10 alin. 3 și art. 16 alin. 2”, considerăm că se impune a fi censurată de instanța de recurs, admiterea, în parte, a acestui capăt de cerere nefiind motivată.

În altă ordine de idei, onorata instanță urmează să aprecieze faptul că, după rămânerea irevocabilă a sentinței civile nr. 75/2002 a Tribunalului București, nici intimata APADOR-CH nu a mai făcut vreun demers pentru a solicita comunicarea informațiilor de interes public sau executarea hotărârii judecătorești în conformitate cu prevederile art. 16 din Legea nr. 29/1990 a contenciosului administrativ.

Precizez că Ministerul Finanțelor Publice a executat voluntar hotărârile judecătorești pronunțate, și nu la „insistență” intimetei-reclamante, cum în mod nejustificat a reținut prima instanță. Faptul că aceasta a solicitat completarea datelor comunicate de către institutia pe care o conduc nu poate conduce la ideea că executarea obligației a fost realizată la cererea intimetei-reclamante, cum gresit s-a reținut în considerentele sentinței criticate.

Apreciez că, în situația în care hotărârea judecătorească a fost executată voluntar acordarea de daune compensatorii nu se mai justifică cu atât mai mult cât în cauză nu a fost dovedită existența și întinderea prejudiciului suferit.

Pentru aceste motive solicit onoratei instante admiterea recursului astfel cum a fost formulat, modificarea Sentintei civile nr. 613/30.03.2004 a Curtii de Apel Bucuresti – Sectia de Contencios Administrativ ca nelegală si netemeinică si, pe fond, respingerea actiunii ca neîntemeiată.

În susținerea recursului solicit **proba cu înscrisuri.**

În temeiul art. 242 pct. 2 Cod procedură civilă, solicit judecarea cauzei
și în lipsă.

Cu stimă,
Ministrul Finantelor Publice
Mihai Nicolae Tănăsescu
[semnătura și stampila]

Decizia instantei de recurs:

DOSAR NR. 6707/2004

**ÎNALTA CURTE DE CASATIE SI JUSTITIE
SECTIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL**

Decizia nr. 1545

Sedinta publică din 9 martie 2005

Presedinte:	Magdalena Dumitru
Judecător:	Florica Robescu
Judecător:	Niculina Iorgovan
Magistrat asistent:	Georgeta Găinusă

S-au luat în examinare recursurile declarate de Ministerul Finantelor Publice si Ministrul Finantelor Publice – Mihai Nicolae Tănăsescu împotriva sentintei civile nr. 613 din 30 martie 2004 a Curtii de Apel Bucuresti – Sectia de contencios administrativ.

La apelul nominal s-au prezentat Asociatia pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki reprezentată de avocatul M.D.C. si Ministerul Finantelor Publice prin consilierul juridic Oana Cornescu, lipsind Ministrul Finantelor Publice Mihai Tănăsescu.

Procedura completă.

Consilierul juridic Oana Cornescu a sustinut recursul, si a solicitat admiterea acestuia cu referire la motivele scrise.

Avocatul M.D.C., a pus concluzii de respingere a recursului ca nefondat si a solicitat cheltuieli de judecată.

CURTEA

Asupra recursului de fată

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la 14 mai 2004, Ministerul Finantelor Publice a declarat recurs împotriva sentintei civile nr. 613 din 30 martie 2004, pronunată de Curtea de Apel Bucuresti în dosarul nr. 295/2004.

În motivarea recursului petenta a solicitat modificarea sentintei atacate în temeiul art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, întrucât hotărârea instantei de fond a fost dată cu aplicarea gresită a legii.

Sub acest aspect recurenta a susținut că în mod gresit s-a admis în parte acțiunea intimătei-reclamante și s-a obligat Ministerul Finantelor Publice în solidar cu ministrul finantelor publice, Domnul Mihai Tănăsescu, la plata sumei de 3.000.000 lei reprezentând daune compensatorii, precum și obligarea lui Mihai Tănăsescu la plata amenzii în cuantum de 500 lei/zi de întârziere nejustificată la executarea hotărârii pentru perioada 7 martie 2003 – 16 iunie 2003.

Recurenta a susținut că în contextul în care institutia sa nu detinea în baza de date decât informații sintetice referitoare la înlesnirile acordate la plata taxei de timbru în perioada 1992-2002, iar elaborarea răspunsului a presupus o activitate de cercetare a arhivelor centrale și teritoriale ale Ministerului Finantelor Publice, la nivelul celor 41 de județe pentru o perioadă de 12 ani, întârzierea comunicării datelor solicitate apare pe deplin justificată.

A mai susținut recurenta că la aprecierea asupra daunelor morale, instanța de fond nu a motivat soluția dată.

S-a mai menționat de recurentă că Ministerul Finantelor Publice a executat voluntar hotărârile judecătorești pronunțate astfel încât acordarea de daune compensatorii nu se mai justifică.

Din actele cauzei Înalta Curte de Casație și Justiție constată următoarele:

Prin sentința nr. 613 din 30 martie 2004, Curtea de Apel București – Secția de contencios administrativ a admis în parte cererea formulată de reclamantă Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki (APADOR-CH) în contradictorie cu Ministerul Finantelor Publice și Mihai Tănăsescu – ministrul finantelor publice.

Prin sentință s-a aplicat conducătorului institutiei Tănăsescu Mihai, în baza art. 16 alin. 2 din Legea nr. 29/ 1990, sancțiunea prevăzută de art. 10 alin. 3 respectiv amendă către stat de 500 lei/zi întârziere pentru neexecutarea hotărârii judecătorești pe perioada de la 7 martie 2003 la 10 iunie 2003.

A fost obligat Ministerul Finantelor Publice și Tănăsescu Mihai la plata de daune compensatorii de 3 milioane lei către reclamantă în baza art. 16 alin. 2 din Legea nr. 29/1990.

S-a reținut prin sentința atacată că, prin acțiunea înregistrată la Curtea de Apel București – Secția Contencios Administrativ la 9 mai 2003 Asociația pentru Apărarea drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki (APADOR-CH) a chemat în judecată Ministerul Finantelor Publice și pe Mihai Tănăsescu, ministrul finantelor publice, solicitând obligarea acestora în nume propriu, conform art. 16 alin. 2 raportat la art. 10 alin. 3 din Legea

nr. 29/1990 la plata unei amenzi de 500 lei/zi de întârziere pentru conducătorul institutiei, precum si plata de daune cominatorii de 1.000.000 lei/zi pentru întârzierea în executarea sentintei civile nr. 75/2002.

În motivarea cererii, intimata-reclamantă a arătat că s-a adresat pârâtei cu adresa nr. 43 din 3 septembrie 2002 si în conformitate cu Legea nr. 544/2001 să-i comunice informatii privind numărul de cereri de taxe judiciare de timbru pentru care s-a acordat scutire, reducere, esalonare, amânare sau alte înlesniri pe perioada 1990-2002, precum si câte contestatii împotriva modului de stabilire a taxelor judiciare de timbru a solutionat în aceeași perioadă.

S-a precizat de intimata-reclamantă că desi prin sentinta civilă nr. 75 din 1 noiembrie 2002 dată în dosarul nr. 1098/2002 de Tribunalul Bucuresti – Sectia a VIII-a civilă, l-a obligat pe pârâtul-recurent Ministerul Finantelor Publice să comunice informatiile solicitate în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, pârâta nu s-a conformat si nu a comunicat datele solicitate nici după data rămânerii definitive si irevocabile a hotărârii prin decizia nr. 76 din 3 februarie 2003, astfel că pentru întârzierea în executare a promovat actiunea ce a făcut obiectul dosarului nr. 1382/2003.

Prin sentinta nr. 887 din 11 iunie 2003, Curtea de Apel Bucuresti – Sectia de contencios administrativ si-a declinat competenta solutionării cauzei în favoarea Tribunalului Bucuresti – Sectia a VIII-a civilă, pe considerentul că această instanță, în contencios administrativ, a pronuntat sentinta nr. 75/2002 a cărei executare se solicită potrivit art. 16 alin. 2 raportat la art. 10 alin. 3 d i n Legea nr. 29/1990.

Prin decizia nr. 337 din 29 ianuarie 2004, Înalta Curte de Casatie si Justitie – Sectia de contencios administrativ a admis recursul declarat de APADOR-CH împotriva deciziei nr. 887/2003 pe care a casat-o si a trimis-o spre competentă solutionare aceleiasi instante (Curtea de Apel Bucuresti), întrucât obiectul actiunii privește obligarea unei autorități centrale la plata de daune pentru neexecutarea unei hotărâri definitive – art. 3 pct. 1 Cod procedură civilă.

Curtea de Apel Bucuresti astfel investită a luat act, la termenul din 9 martie 2004 că intimata-reclamantă si-a modificat cererea initială, în sensul că transformă daunele cominatorii de 1.000.000 lei/zi solicitate în sarcina pârâtilor în daune compensatorii în quantum de 10.000.000 lei pentru perioada 7 martie 2003 – 10 iunie 2003.

Curtea de Apel Bucuresti a retinut cã desi prin decizia nr. 76 pronunțată de Curtea de Apel Bucuresti a rămas definitivă si irevocabilă la 7 februarie 2003 Ministerul Finantelor Publice nu s-a conformat si nu a executat hotărârea nr. 75 din 1.11.2002, pronunțată de Tribunalul Bucuresti – Sectia a VIII-a Civilă, Conflicte de muncă si Litigii de munca (definitivă prin decizia nr. 76 din

7 februarie 2003 a Curtii de Apel Bucuresti), în sensul ca în termen de 30 de zile de la rămânerea ei definitivă, să comunice intimei-reclamate informatiile solicitate.

Hotărârea atacată în cauză, respectiv sentinta nr. 613 din 30 martie 2004 pronunțată de Curtea de Apel Bucuresti – Sectia de contencios administrativ este legală, astfel încât recursul declarat fiind neîntemeiat va fi respins, c o n f o r m art. 312 Cod procedură civilă.

Este de necontestat că din 3 septembrie 2002, intimata-reclamantă a solicitat informatii publice în conditiile Legii nr. 544/2001 recurentilor-pârâti.

Desi aceste informatii puteau fi comunicate pe timpul judecării, cauza rămânând fără obiect, informatiile nu au fost comunicate complet nici după rămânerea definitivă si irevocabilă a sentintei nr. 75 din 1.11.2002 a Tribunalului Bucuresti, respectiv la data de 7 februarie 2003.

Dovadă în acest sens este adresa nr. 27 din 26.05.2003 prin care intimata-reclamantă a insistat să-i fie comunicate si relatiile privind contestatiile înregistrate si modul lor de solutionare.

Asa fiind, abuzul administrativ este evident, astfel încât hotărârea atacată este legală si temeinică.

În mod corect s-a apreciat de instantă si cu privire la cuantumul amenzii aplicate ministrului de finante pentru neexecutarea hotărârii judecătoresti în sensul comunicării informatiilor publice de către Ministerul Finantelor Publice, în conditiile Legii nr. 544/2001.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE

Respinge recursul declarat de Ministerul Finantelor Publice împotriva sentintei civile nr. 613 din 30 martie 2004 a Curtii de Apel Bucuresti – Sectia contencios administrativ, precum si de Ministrul Finantelor Publice – Mihai Nicolae Tănăsescu.

Obligă recurentii la 3 milioane lei către APADOR-CH.

Pronunțată în sedință publică, astăzi 9 martie 2005.

N.P.

versus

Guvernul României
(Cancelaria Primului-Ministru)

Cererea de informatii:

Către
Guvernul României,

În atentia Corpului de Control al Primului-Ministru,

Subsemnata **N.P.** cu domiciliul în Bucuresti, [...], vă solicit ca în baza Legii nr. 544/2001, privind liberul acces la informatiile de interes public, să îmi comunicati, în scris:

- numărul de controale efectuate de Corpul de Control al Primului-Ministru pentru conflicte de interese după intrarea în vigoare a pachetului de legi anticoruptie, persoanele vizate si concluziile pentru fiecare caz (copii ale concluziilor anchetelor).

Vă rog să îmi comunicati informatiile cerute la domiciliul meu mai sus mentionat sau la adresa de e-mail [...].

Solicit să primesc numărul de înregistrare a cererii mele.

21.04.2004

Vă asigur de întreaga mea consideratie,
N.P.
[semnătura]

Răspunsul la cererea de informatii:

GUVERNUL ROMÂNIEI
CANCELARIA PRIMULUI-MINISTRU
DEPARTAMENTUL DE INSPECTIE AL PRIMULUI-MINISTRU SI
URMĂRIRE A UTILIZĂRII TRANSPARENTE A FONDURILOR
COMUNITARE

Nr. 7/1271/2004

Doamnei N.P.
[...], Bucuresti

Referitor la petitia dumneavoastră, transmisă Corpului de Control al Guvernului, vă comunicăm următoarele:

Începând cu data de 25.03.2004 a intrat în vigoare O.U.G. nr. 11/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administratiei publice centrale. Potrivit art. 2 alin. (1), lit. a) din actul normativ mentionat, Corpul de Control al Guvernului s-a desfiintat.

Cu respect,
DIRECTOR
[semnătura si stampila]

11.05.2004

Cererea de chemare în judecată:

DOMNULE PRESEDINTE,

N.P. cu domiciliul în Bucuresti, [...],

Chem în judecată

GUVERNUL ROMÂNIEI, cu sediul în Bucuresti, Piata Victoriei nr. 1, sector 1,

Pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

- obligarea Guvernului României să comunice în scris informațiile de interes public pe care le-am solicitat;
- fixarea unui termen în care să fie comunicate în scris aceste informații;
- constatarea că Guvernul României a încălcat, în mod distinct, art. 7 alin. 2 din Legea nr. 544/2001 prin comunicarea refuzului după mai mult de 5 zile de la primirea cererii;

De asemenea, solicit obligarea Guvernului României la plata de daune morale în valoare de 10 milioane lei.

MOTIVELE PLÂNGERII SUNT URMĂTOARELE:

Prin scrisoarea nr. 4507 din 21 aprilie 2004, am adresat Guvernului României, în atenția Corpului de Control al Primului-Ministru, o cerere întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 544/2001, privind liberul acces la informațiile de interes public, în care am solicitat să mi se comunice în scris următoarele informații de interes public:

- numărul de controale efectuate de Corpul de Control al Primului-Ministru pentru conflicte de interese după intrarea în vigoare a pachetului de legi anticorupție, persoanele vizate și concluziile pentru fiecare caz (copii ale concluziilor anchetelor).

Potrivit confirmării de primire, Guvernul României a primit cererea la data de 22 aprilie 2004.

Conform art. 7 din Legea nr. 544/2001, în termen de 5 zile de la primirea cererii, Guvernul era obligat să-mi comunice refuzul. Dacă nu era vorba de un refuz, Guvernul era obligat ca în termen de 10 zile de la primirea cererii

să-mi comunice informațiile solicitate sau faptul că mi le va transmite în termenul mai lung, de 30 zile.

Guvernul României nu a comunicat nimic nici după 5 zile și nici după 10 zile de la primirea cererii.

La data de 13 mai 2004 am primit, prin scrisoarea recomandată nr. 855, adresa nr. 7/1271/2004 din 12 mai 2004 a Guvernului României – Cancelaria Primului-Ministru – Departamentul de Inspectie al Primului-Ministru și Urmărire a Utilizării Transparente a Fondurilor Comunitare prin care a fost refuzată comunicarea în scris a informațiilor solicitate.

Pe lângă tardiv comunicat, refuzul Guvernului României este și nejustificat.

Guvernul României și-a motivat refuzul prin aceea că „*începând cu data de 25.03.2004 a intrat în vigoare O.U.G. nr. 11/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale. Potrivit art. 2 alin.1, lit. a) din actul normativ menționat, Corpul de Control al Guvernului și-a desființat.*”

Răspunsul primit este total nejustificat dacă se iau în considerare prevederile art. 2 alin. 3 din O.U.G. nr. 11/2004 (invocată ca răspuns a cererii mele) care precizează că: „*atribuțiile principale ale aparatului de lucru al ministrului delegat pentru controlul implementării programelor cu finanțare internațională și urmărirea aplicării acquis-ului comunitar constau în verificarea sesizărilor cu privire la conflictul de interese, potrivit prevederilor titlului IV al cărții I din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediu de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările ulterioare*”.

În coroborare cu art. 12, alin. 2 a aceleiași O.U.G. nr. 11/2004 care precizează: „*Ministerele și celelalte autorități publice nou-înființate sau care preiau activități de la alte instituții publice ori structuri vor prelua, pe bază de protocol, toate drepturile și obligațiile instituției, structurilor sau activității preluate*” răspunsul este evident un refuz nejustificat.

Acest răspuns, ca urmare a cererii mele, este primit într-un plic cu antet „Corpul de Control al Guvernului” (!), prin urmare înțeleg că instituția nou reorganizată, în spetă Cancelaria Primului-Ministru, a preluat doar consumabilele vechii structuri nu și arhiva care evidențiază activitatea acesteia, care trebuia preluată în baza aceleiași O.U.G. nr. 11/2004.

De altfel, chiar dacă noua structură care a preluat toate drepturile și obligațiile instituției desființate ar fi fost distinctă de Guvernul României (în speță, însă, nu este distinctă), comunicarea informațiilor solicitate nu trebuia refuzată, ci cererea trebuia trimisă de Guvern acelei structuri, în termen de 5 zile, conform art. 24 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001.

Pentru susținerea acțiunii, depun, în copie, corespondența purtată cu Guvernul României:

- cererea transmisă prin scrisoarea nr. 4507 din 21 aprilie 2004;
- confirmarea de primire din 22 aprilie 2004;
- adresa nr. 7/1271/2004 a Guvernului României;
- plicul în care a fost expediat răspunsul Guvernului.

În drept, îmi întemeiez acțiunea pe dispozițiile art. 22 din Legea nr. 544/2001.

4 iunie 2004

N.P.

[semnătura]

./.

DOMNULUI PRESEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCUREȘTI

Întâmpinarea Guvernului României la instanța de fond:

GUVERNUL ROMÂNIEI
SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
Nr.15CA/1738/19.07.2004

Tribunalul Bucuresti
Sectia a VIII-a conflicte de muncă si litigii de muncă
Dosar nr. 4659/CA/2004
Termen: 01.09.2004

DOMNULE PRESEDINTE,

Guvernul României, cu sediul în Bucuresti, Piata Victoriei nr. 1, sector 1, reprezentat, în temeiul art. 3 alin. 1 lit. e) din Hotărârea Guvernului nr. 405/2004, prin domnul Eugen Bejinariu, Ministru pentru Coordonarea Secretariatului General al Guvernului, desemnat în funcție prin Decretul nr. 656/2003 pentru numirea unui membru al Guvernului,

în calitate de pârât în dosarul mai sus menționat, formulează următoarea

ÎNTÂMPINARE

la cererea de chemare în judecată introdusă de reclamanta N.P., prin care se solicită obligarea pârâtului să comunice unele informații de interes public și să plătească daune morale în valoare de 10 milioane de lei.

Fată de obiectul cererii de chemare în judecată, stabilit conform principiului disponibilității de partea reclamantă, înțelegem să invocăm, următoarele excepții:

Excepția tardivității acțiunii

Potrivit prevederilor art. 22 alin. 1 din Legea nr. 544/2001, în cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în această lege, poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al institutiei publice, în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7.

Termenul de sesizare a instanței prevăzut de art. 22 alin. 1 teză finală este un termen de prescripție, ce începe să curgă de la momentele stabilite prin dispozițiile art. 7, când se naște dreptul la acțiune în sens material.

În spetă, reclamanta însăși învederează că la data de 21 aprilie 2004 a adresat Guvernului României, „în atenția Corpului de Control al Primului-Ministru“, o cerere întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 544/2001, prin care a solicitat date și informații referitoare la numărul de controale efectuate de institutia menționată „pentru conflicte de interese“. De asemenea, tot partea reclamantă precizează că, la data de 13 mai 2004, Cancelaria Primului-Ministru i-a transmis „refuzul“ comunicării informațiilor solicitate cu adresa nr. 7/1271/2004.

Fără a pune în discuție regularitatea formulării și înregistrării acestei cereri, raportat la dispozițiile Legii nr. 544/2001 și cele ale Hotărârii G u v e r n u l u i nr. 123/2002, rugăm Onorata Instanță să observe că reclamanta, considerându-se vătămată în drepturile sale prevăzute de această lege, a promovat prezenta acțiune pentru a obține, în fapt, pe cale judecătorească, informațiile de interes public solicitate la data de 21 aprilie 2004.

Pentru aceste considerente, având în vedere că din actele comunicate împreună cu citatia nu rezultă data promovării acțiunii, solicităm instanței să verifice, în temeiul art. 129, 130 Cod procedură civilă, îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 22 alin. 1 teza finală, iar în cazul în care constată nerespectarea termenului stabilit pentru formularea plângerii, să admită excepția invocată și să respingă acțiunea ca fiind tardiv formulată.

Excepția lipsei calității procesuale pasive a Guvernului României

Pentru eventualitatea în care veți înțelege să respingeți excepția tardivității acțiunii, vă învederăm că raportul de drept procesual nu se poate lega valabil decât între titularii dreptului ce rezultă din raportul de drept material dedus judecătii.

Potrivit dispozițiilor art. 112 pct. 3 Cod procedură civilă, partea reclamantă trebuie să indice obiectul cererii de chemare în judecată, iar pct. 4 al aceluiași articol impune arătarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază cererea.

Obiectul cererii de chemare în judecată, pretentia concretă a persoanei reclamante trebuie să îndeplinească anumite cerințe: să fie licit, să fie posibil și să fie determinat, identificat cu exactitate.

Prin aceste elemente, partea reclamantă justifică îndreptățirea sa de a introduce cererea împotriva pârâtului, deci calitatea procesuală activă și pasivă.

În speță, reclamanta nu a arătat în ce mod i-au fost încălcate drepturile subiective recunoscute prin dispozițiile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public de către pârâtul Guvernul României, motivarea în fapt și în drept a acesteia nefiind în măsură să justifice calitatea procesuală pasivă a acestei autorități a administrației publice centrale.

Potrivit prevederilor constitutionale și celor ale legii speciale de organizare și funcționare (Legea nr. 90/2001), Guvernul României este un organ colegial, fără personalitate juridică civilă, care asigură realizarea politicii interne și externe a țării, precum și conducerea generală a administrației publice, iar pentru realizarea atribuțiilor și competențelor sale adoptă acte administrative de autoritate pe bază și în vederea executării legii. În ce privește „Corpul de Control al Primului-Ministru” căruia reclamanta i s-a adresat în temeiul dispozițiilor Legii nr. 544/2001, precizăm că, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 766/2003, numele acestei institutii publice era, în realitate, Corpul de Control al Guvernului și, până la publicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2004 în Monitorul Oficial al României nr. 266 din 25 martie 2004, această institutie avea personalitate juridică și funcționa sub directă coordonare a prim-ministrului și în subordinea Autorității Naționale de Control. Prin urmare, chiar dacă cererea întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 544/2001 ar fi fost formulată anterior publicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2004 și Hotărârii Guvernului nr. 404/2004, Guvernul României nu putea figura ca parte în litigiul dedus judecătii, nefiind chemat să răspundă în condițiile legii pentru activitatea proprie; reclamanta a solicitat informații de interes public privind activitatea unei institutii publice distincte de Guvernul României, activitate desfășurată anterior de Corpul de Control al Guvernului, în conformitate cu dispozițiile legale ce i-au reglementat atribuțiile și competențele.

Ulterior publicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2004, potrivit dispozițiilor art. 2 alin.1 lit. a), patrimoniul și personalul aferente Corpului de Control au fost preluate de Cancelaria Primului-Ministru, Corpul de Control al Guvernului desființându-se. În ce privește Cancelaria Primului-Ministru precizăm că, în conformitate cu art. 3 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 404/2004, această structură are de asemenea personalitate juridică, iar

organizarea si functionarea sa este reglementată, în temeiul art. 4 alin. 5, prin decizie a prim-ministrului.

În concluzie, din motivarea în fapt si în drept a cererii de chemare în judecată, nu reiese că între Guvernul României si reclamantă ar exista vreun raport juridic de drept material care, prin prezenta cerere, să poată fi transpus într-un raport de drept procesual; Executivul nu are atributii si competente pentru realizarea pretentiilor reclamantei, în considerarea căroră a fost promovată prezenta actiune, astfel încât nu poate fi obligat la realizarea acestora.

Pentru motivele arătate, vă solicităm să admiteti exceptia lipsei calității procesuale pasive a Guvernului României si să dispuneti respingerea actiunii față de această autoritate a administratiei publice centrale.

În sustinerea apărărilor formulate, solicităm să ne încuviintati proba cu acte.

Solicitim judecarea cauzei si în conformitate cu dispozitiile art. 242 alin. (2) Cod procedură civilă.

Ministru,

Eugen Bejinariu

[semnătura si stampila]

Încheierea instantei de fond cu privire la exceptiile ridicate de pârât:

DOSAR NR. 4659/CA/2004

**TRIBUNALUL BUCURESTI SECTIA A VIII-A
CONFLICTE DE MUNCĂ, ASIGURĂRI SOCIALE,
CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL**

Încheiere

Sedinta publică de la 01.09.2004

Tribunalul compus din:

Presedinte: Vasile Bîcu

Grefier: Felicia Voinea

Pe rol solutionarea cauzei de contencios administrativ, având ca obiect comunicare informatii.

La apelul nominal făcut în sedintă publică au răspuns reclamanta P.N. personal, lipsind pârâtul Guvernul României.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de sedintă care învederează instanței că pârâtul a depus la dosar prin serviciul registratură, întâmpinare, la data de 17.08.2004.

Se comunică un exemplar de pe întâmpinare reclamantei personal.

Tribunalul pune în discutie exceptia tardivității acțiunii invocate de pârât prin întâmpinare.

Reclamanta personal, arată că a formulat cerere de chemare în judecată la 40 de zile de la data confirmării de primire si solicită respingerea exceptiei.

Tribunalul pune în discutie exceptia lipsei calității procesuale pasive a Guvernului României invocate de pârât prin întâmpinare.

Reclamanta personal, solicită respingerea exceptiei deoarece a adresat cererea Corpului de Control al Guvernului care se afla în subordinea Guvernului.

TRIBUNALUL,

Potrivit art. 7 si 22 din Legea nr. 544/2001 termenul de 30 zile în care plângerea trebuia introdusă curge de la data împlinirii termenului de 10 sau

30 zile în funcție de complexitatea cererii, termen ce începe să curgă la rîndul său de la data înregistrării cererii.

Cum cererea reclamantei a fost înregistrată la data de 22.04.2004, pârâtul avea la dispoziție, față de complexitatea răspunsului un termen de 30 zile, termen ce se împlineste la 22.05.2004 iar de la această dată reclamantul avea la îndemână termenul de 30 zile pentru a introduce cererea de chemare în judecată, termen pe care l-a respectat deoarece cererea a fost introdusă la 7.06.2004.

Pentru aceste motive în baza art. 7 și 22 din Legea nr. 544/2001 Tribunalul va respinge excepția tardivității introducerii cererii ca neîntemeiată.

Întrucât Corpul de Control al Primului-Ministru nu are personalitate juridică aparținând de Guvernul României care are personalitate juridică Tribunalul va respinge excepția lipsei calității procesuale pasive ca neîntemeiată față de faptul că obligația de a comunica informațiile de interes public solicitate revine pârâtului.

DISPUNE:

Respinge excepția tardivității și lipsei calității procesuale pasive ca neîntemeiate.

Acordă termen la data de 27.10.2004, Completul 2, ora 8.30, cu citarea părților pentru continuarea judecării.

Cu recurs odată cu fondul.

Pronunțată în ședință publică azi 1.09.2004.

Sentinta instantei de fond:

DOSAR NR. 4659/CA/2004

**TRIBUNALUL BUCURESTI SECTIA A VIII-A
CONFLICTE DE MUNCĂ, ASIGURĂRI SOCIALE,
CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL**

Sentinta civilă nr. 4724

Sedinta publică de la 03.11.2004

Tribunalul compus din:

Presedinte: Vasile Bîcu

Grefier: Felicia Voinea

Pe rol solutionarea cauzei de contencios administrativ, având ca obiect comunicare informatii, privind pe reclamanta P.N. si pârâtul Guvernul României.

Dezbaterile în fond si sustinerile părților au avut loc în sedintă publică de la 27.10.2004, fiind consemnate în încheierea de sedintă de la acea dată, parte integrantă din prezenta când, Tribunalul având nevoie de timp pentru a delibera si pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, a dispus amânarea pronunțării solutiei la data de 03.11.2004, hotărând următoarele:

TRIBUNALUL,

Prin cererea înregistrată la 7.06.2004 reclamanta P.N. a chemat în judecată pe pârâtul Guvernul României, solicitând să se constate că acesta si-a încălcat obligatia de a comunica informatiile publice solicitate si să fie obligat să-i comunice aceste informatii.

În motivarea cererii reclamanta a arătat că a adresat o cerere pârâtului la 21.04.2004, solicitând să-i comunice numărul de controale efectuate de Corpul de Control al Primului-Ministru pentru conflicte de interese după intrarea în vigoare a pachetului de legi anticoruptie, persoanele vizate si concluziile pentru fiecare caz (copii ale concluziilor anchetelor), dar pârâtul nu a răspuns decât tardiv si a refuzat comunicarea informatiilor solicitate.

Tribunalul a încuviintat părților proba cu înscrisuri.

Din probele administrate tribunalul retine că la 21.04.2004 reclamanta a solicitat pârâtului să-i comunice numărul de controale efectuate de Corpul de Control al Primului-Ministru pentru conflicte de interese după intrarea în

vigoare a pachetului de legi anticoruptie, persoanele vizate si concluziile pentru fiecare caz (copii ale concluziilor anchetelor).

La această cerere pârâtul a răspuns la 13.05.2004 că în temeiul OUG nr. 11/2004 Corpul de Control al Guvernului s-a desfiintat.

Tribunalul consideră că informațiile solicitate sunt informatii de interes public deoarece vizează activitatea unei institutii publice, îndeplinindu-se astfel conditiile prevăzute de art. 1 si 2 din Legea nr. 544/2001.

Pe de altă parte, în momentul introducerii actiunii, Corpul de Control al Guvernului nu avea personalitate juridică, fapt dedus din dispozitiile HG nr. 766/2003 si confirmat de dispozitiile art. 1 si 2 din OUG nr. 11/2004 prin care Cancelaria Primului-Ministru care a fost înfiintată în cadrul aparatului de lucru al Guvernului potrivit art. 1 din OUG nr. 11/2004, a preluat Corpul de Control al Guvernului.

Potrivit dispozitiilor art. 1 si 2 din OUG nr. 11/2004 Cancelaria Primului-Ministru nu are personalitate juridică, astfel încât calitate procesuală pasivă în prezenta cauză are Guvernul României, în cadrul căruia funcționează Cancelaria Primului-Ministru care a preluat Corpul de Control al Guvernului.

Având în vedere că pârâtul nu si-a îndeplinit obligatia de a comunica informatiile de interes public solicitate, tribunalul va admite cererea si va obliga, în temeiul art. 7 si 22 din Legea nr. 544/2001, pe pârât să comunice reclamantei, în scris, informatiile de interes public solicitate.

Având în vedere că Legea nr. 544/2001 consacră dreptul reclamantei de a i se comunica informatii de interes public, drept personal, nepatrimonial, drept ce a fost încălcat de către pârât, tribunalul consideră că prin încălcarea acestui drept nepatrimonial s-a produs un prejudiciu moral ce se impune a fi reparat de pârât, astfel încât, în temeiul textelor de lege mentionate, tribunalul va obliga pe pârât la 10.000.000 lei daune morale.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite cererea formulată de reclamanta P.N. domiciliată în Bucuresti, [...], împotriva pârâtului GUVERNUL ROMÂNIEI cu sediul în Bucuresti, Piata Victoriei nr. 1, sector 1.

Obligă pe pârât să comunice reclamantei, în scris, **informatiile de interes public constând în numărul de controale efectuate de Corpul de Control al Primului-Ministru pentru conflicte de interese după intrarea în vigoare a pachetului de legi anticoruptie, persoanele vizate si concluziile pentru fiecare caz** (copii ale concluziilor anchetelor).

Obligă pe pârât la plata sumei de 10.000.000 lei **daune morale** către reclamantă.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunată în sedință publică azi, 3.11.2004.

Recursul Guvernului României:

GUVERNUL ROMÂNIEI
SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
Nr. 15 3089/08.12.2004

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
Secția Contencios Administrativ

Guvernul României cu sediul în București, Piața Victoriei nr. 1, sector 1, reprezentat, în temeiul art. 3 alin. 1 lit. e) din Hotărârea Guvernului nr. 405/2004, prin domnul Eugen Bejinariu, Ministru pentru Coordonarea Secretariatului General al Guvernului, desemnat în funcție prin Decretul nr. 656/2003 pentru numirea unui membru al Guvernului României,

Având în vedere dispozițiile art. 299 coroborat cu art. 304¹ din Codul de procedură civilă, declară în termen,

RECURS

împotriva Sentinței civile nr. 4724 din 03.11.2004, pronunțată de Tribunalul București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și litigii de muncă, în dosarul nr. 4659/CA/2004, sentință pe care o considerăm netemeinică și nelegală.

Prin cererea introductivă, reclamanta P.N. a solicitat instanței de fond, în temeiul dispozițiilor Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, obligarea Guvernului României la comunicarea anumitor informații de interes public (numărul de controale efectuate de Corpul de Control al Primului-Ministru pentru conflicte de interese după intrarea în vigoare a pachetului de legi anticorupție, persoanele vizate și concluziile pentru fiecare caz), precum și obligarea pârâtului la plata unor daune morale în valoare de 10 milioane lei.

Instanța de fond, respingând nejustificat apărările formulate de Guvernul României, a admis acțiunea și a dispus obligarea acestuia la comunicarea informațiilor de interes public solicitate, precum și la plata sumei de 10 milioane lei daune morale către reclamantă.

Având în vedere prevederile art. 304 pct. 9 și art. 304¹ din Codul de procedură civilă, precum și pe cele ale art. 15 din Legea nr. 29/1990, vă

solicităm să admiteti recursul, să casati sentinta instantei de fond si să respingeti actiunea intimatei-reclamante, pentru următoarele motive:

Hotărârea primei instante a fost dată cu încălcarea dispozitiilor legale care reglementează organizarea si functionarea autorităților administratiei publice, centrale, atributiile si competentele specifice acestora, motiv prevăzut de

art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă.

Astfel, prima instanta a retinut că „în momentul introducerii actiunii, Corpul de Control al Guvernului nu avea personalitate juridică, fapt dedus din dispozitiile H.G. nr. 166/2003 si confirmat de dispozitiile art. 1 si 2 din O.U.G. nr. 11/2004 prin care Cancelaria Primului-Ministru care a fost înfiintată în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, potrivit art. 1 din O.U.G. nr. 11/2004, a preluat Corpul de Control al Guvernului“.

Fără a mai pune în discutie formularea neclară, lipsită de fluentă si cu dificultăți sintactice, rugăm Onorata instanta de control să observe că, desi prima instantă a recurs la textele de lege aplicabile spetei, în mod inexplicabil le-a încălcat, însusindu-si neîntemeiat sustinerile intimatei-reclamante, astfel încât a pronuntat o solutie nelegală, ce se impune a fi casată.

Chiar după formularea apărărilor noastre cu privire la calitatea procesuală a Guvernului României, instanta de fond în mod eronat le-a respins, cu toate că în virtutea rolului său activ, prevăzut de art. 129, 130 Cod procedură civilă, avea obligatia de a stabili din oficiu legitimitatea părților, stiut fiind că raportul de drept procesual nu se poate lega valabil decât între titularii dreptului ce rezultă din raportul de drept material dedus judecătii. Având în vedere că actele privind organizarea si functionarea, atributiile si competentele Guvernului României, Corpului de Control al Guvernului si ale Cancelariei Primului-Ministru sunt acte normative – legi si hotărâri de guvern – publicate în Monitorul Oficial al României, apreciem că în spetă nu poate fi vorba despre o simplă greșeală în aprecierea unor probe, fiind dovada ignorantei si necunoasterii unor dispozitii legale. Chiar dacă poate fi înțeleasă eroarea justitiabililor în privinta organizării si functionării autorităților publice ale statului, apreciem că această eroare este nepermisă în cazul unei instante judecătorești.

Potrivit prevederilor art. 1 alin. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 766/2003 privind organizarea si functionarea Corpului de Control al Guvernului, act abrogat la data solicitării informatiilor de către intimata-reclamantă, mentionat însă în apărările noastre tocmai pentru a demonstra faptul că

Guvernul României a fost si este un subiect de drept distinct, „Corpul de Control al Guvernului este institutie publică, cu personalitate juridică, sub directa coordonare a primului-ministru si în subordinea Autorității Nationale de Control”.

Prin urmare chiar si înainte de publicarea Ordonantei de urgență a Guvernului nr. 11/2004 în Monitorul Oficial al României nr. 266 din 25 martie 2004, această institutie avea personalitate juridică si functiona sub directa coordonare a prim-ministrului si în subordinea Autorității Nationale de Control.

Ulterior publicării Ordonantei de urgență a Guvernului nr. 11/2004, potrivit dispozitiilor art. 2 alin.1 lit. a), patrimoniul si personalul aferente Corpului de Control al Guvernului au fost preluate de Cancelaria Primului-Ministru, Corpul de Control Guvernului desfiintându-se.

În ce priveste Cancelaria Primului-Ministru precizăm că, instanta de fond a stabilit eronat că această structură nu are personalitate juridică si nu poate sta în proces în calitate de pârâtă.

În conformitate cu prevederile art. 3 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 404/2004, Cancelaria Primului-Ministru este o structură în cadrul aparatului de lucru al Guvernului cu personalitate juridică, iar organizarea si functionarea sa este reglementată, în temeiul art. 4 alin.5, prin decizie a prim-ministrului.

În consecință, față de motivarea în fapt si în drept a cererii de chemare în judecată, Guvernul României nu putea figura ca parte în litigiul dedus judecătii, fiind chemat să răspundă în conditiile legii pentru activitatea p r o p r i e ; intimata-reclamantă a solicitat informatii de interes public privind activitatea unei institutii publice distincte de Guvernul României, cu personalitate juridică proprie, activitate ce a fost desfășurată anterior de către Corpul de Control al Guvernului, în conformitate cu dispozitiile legale ce i-au reglementat atributiile si competentele.

În concluzie, pentru motivele arătate, vă rugăm ca prin decizia pe care o veti pronunta, potrivit dispozitiilor art. 15 din Legea nr. 29/1990, să admiteti recursul, să casati sentinta instantei de fond si să respingeti actiunea intimatei-reclamante față de Guvernul României.

Solicităm judecarea cauzei si în conformitate cu prevederile art. 242 alin. 2 din Codul de procedură civilă.

Ministru,
Eugen Bejinariu
[semnătura si stampila]

Decizia instantei de recurs:

DOSAR NR. 5/2005

**CURTEA DE APEL BUCURESTI
SECTIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL**

Decizia civilă nr. 335

Sedinta publică din 18.02.2005

Instanta compusă din:

Presedinte:	Gheorghe Grecu
Judecător:	Carmen Cosma
Judecător:	Dumitra Marinescu
Grefier:	Camelia Neagu

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Bucuresti este reprezentat de procuror Liviu Drăgănescu.

Pe rol solutionarea recursului declarat de recurentul pârât GUVERNUL ROMÂNIEI împotriva sentinței civile nr. 4724/03.11.2004 pronunțată de Tribunalul Bucuresti – Sectia a VIII Conflicte de Muncă si Litigii de Muncă, în dosarul nr. 4659/CA/2004, în contradictoriu cu intimata reclamantă P.N.

La apelul nominal făcut în sedință publică, nu au răspuns recurentul pârât Guvernul României si intimata reclamantă P.N.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de sedință, care învederează Curtii că recurentul pârât a solicitat judecarea cauzei în lipsă.

Reprezentantul Ministerului Public arată că nu are cereri de formulat.

Curtea constată cauza în stare de judecată si acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a recursului.

CURTEA

Prin sentinta civilă nr. 4724/3.11.2004 Tribunalul Bucuresti – Sectia a VIII-a pentru Conflicte de Muncă si Litigii de Muncă a admis cererea reclamantei P.N. si a obligat pârâtul Guvernul României să comunice reclamantei informatiile publice constând în numărul de controale efectuate de Corpul de Control al Primului-Ministru pentru conflicte de interese după

intrarea în vigoare a pachetului de legi anticorupție, persoanele vizate și concluziile pentru fiecare caz în parte.

Totodată, a obligat pârâtul la plata sumei de 10 mil. lei daune morale către reclamantă.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de fond a reținut că pârâtul Guvernul României este institutia căreia i s-a adresat reclamația care nu a dat curs solicitării și deși informațiile priveau activitatea Corpului de Control al Primului-Ministru, institutia cu personalitate juridică și calitate procesuală pasivă este Guvernul României în cadrul căruia funcționează Cancelaria Primului-Ministru care a preluat Corpul de Control al Primului-Ministru.

Împotriva hotărârii a declarat recurs recurentul-pârât Guvernul României care a solicitat casarea ei pe motiv că este pronunțată cu încălcarea legii invocând în acest sens art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă și art. 304/1 Cod procedură civilă.

În motivarea recursului, recurenta arată că instanța a atribuit calitate procesuală pasivă Guvernului României cu încălcarea art. 2 al. 1 lit. a potrivit căruia Corpul de Control al Primului-Ministru a fost desființat, și preluat de Cancelaria Primului-Ministru, institutie publică distinctă, cu personalitate juridică, vizată de reclamantă, prin informațiile solicitate.

Analizând legalitatea și temeinicia sentinței atacate în raport de motivul de recurs invocat și din oficiu conform art. 304/1 Cod procedură civilă, Curtea apreciază că recursul este fondat pentru următoarele considerente:

Prin cererea adresată Guvernului României, în atenția Corpului de Control al Primului-Ministru la data de 21.04.2004, reclamația P.N. a solicitat în esență, să i se comunice informații de interes public privind numărul controalelor efectuate, persoanele vizate și concluziile pentru fiecare caz în parte.

Prin sentința civilă nr. 4724/3.11.2004 tribunalul a obligat la comunicarea informațiilor solicitate pe care le-a considerat publice în integralitatea lor pe pârâtul Guvernul României, fără să verifice, pornind de la raportul juridic supus judecării, dacă acesta este cel ce trebuie obligat în acest raport.

Cu toate că recurentul pârât a invocat excepția lipsei calității sale procesuale pasive în raport de dispozițiile legale care reglementează organizarea și funcționarea autorităților administrației publice centrale, instanța de fond nu a ținut seama de acesta.

Deși pentru analiza acestui aspect recurentul a indicat motivul de recurs prevăzut de art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, instanța consideră că

obligarea unei părți la acceptarea unei judecări în care hotărârea stă sub semnul nesigurantei, sediul materiei motivelor de recurs se regăsește și la art. 304 pct. 5 Cod procedură civilă, care include în mod global toate încălcările procedurale.

Critica recurenței privind nelegalitatea sentinței atacate este fondată în condițiile în care instanța de fond nu a stabilit corect legitimitatea procesuală a părților în cauza suspusă judecării.

În cauză, Corpul de Control al Primului-Ministru, care a efectuat controalele ce formează obiectul informațiilor publice solicitate de reclamantă prin cererea introductivă, a fost institutia cu personalitate juridică, conform HG nr. 766/2003 la data efectuării controalelor.

Ulterior, prin OUG nr. 11/2004 art. 2 al. 1 lit. a, institutia a fost desființată, iar activul și pasivul său a fost preluat de Cancelaria Primului-Ministru conform aceleiași ordonanțe, Cancelaria fiind, la rândul său, autoritate publică distinctă, cu personalitate juridică conform HG nr. 404/2004.

Ca atare, această institutie care a preluat patrimoniul și personalul Corpului de Control al Primului-Ministru, are în gestiune și documentele pe baza cărora s-a putut comunica informațiile publice. Având personalitate juridică are și capacitatea procesuală de a fi parte în proces.

Cu încălcarea normelor legale citate, instanța de fond, a atribuit calitate procesuală pasivă Guvernului României și nu Cancelariei Primului-Ministru.

Având în vedere aceste considerente, recursul este apreciat ca fiind întemeiat, urmând să fie admis și casată sentința atacată, cu trimitere spre rejudecare aceleiași instanțe.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul formulat de recurentul Guvernul României împotriva sentinței civile nr. 4724/3.11.2004 pronunțată de Tribunalul București – Secția a VIII-a pentru Conflicte de Muncă și Litigii de Muncă în dosarul nr. 4659/CA/2004, în contradictoriu cu intimata P.N.

Casează sentința atacată și **trimite cauza spre rejudecare la aceeași instanță.**

Irevocabilă.

Introducerea în cauză a Cancelariei Primului-Ministru:

Tribunalul Bucuresti
Sectia a VIII-a Conflicte de Muncă si Litigii de Muncă

Dosarul nr. 3109/CA/2005

DOMNULE PRESEDINTE,

N.T.P. solicit **introducerea în cauză**, în calitate de pârât, **a Cancelariei Primului-Ministru**, cu sediul în Bucuresti, Piata Victoriei nr. 1, pentru următoarele motive:

La data de 21.04.2004 am solicitat informatii de interes public atât Guvernului României cât si Corpului de Control al Primului-Ministru. Corpul de Control al Primului-Ministru a fost preluat de Cancelaria Primului-Ministru astfel cum se stabileste si în decizia de casare.

La data de 4 iunie 2004 am dat în judecată Guvernul României pentru a-i obliga să îmi furnizeze informatiile solicitate.

Prin sentinta civilă nr. 4724/03.11.2004 Tribunalul Bucuresti mi-a admis actiunea cu privire la toate capetele de cerere.

Ulterior prin decizia nr. 335/18.02.2005 Curtea de Apel Bucuresti a decis că Guvernul nu are calitate procesuală pasivă, ci Cancelaria Primului-Ministru, a cărei introducere în cauză, în calitate de pârâtă, o solicit.

Motivele pe care le-am expus în cererea introductivă de chemare în judecată în privinta pârâtului Guvernul României rămân valabile si pentru pârâta Cancelaria Primului-Ministru.

Anexez, în dublu exemplar, fotocopii după cererea de informatii publice si de pe actiunea introdusă la instantă în 4 iunie 2004, inclusiv înscrisurile anexate la această actiune.

În drept îmi întemeiez cererea pe dispozițiile art. 132 Cod procedură
civilă.

21 iunie 2005

Cu respect,

N.P.

[semnătura]

./.

DOMNULUI PRESEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCUREȘTI

SECȚIA A VIII-A CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI LITIGII DE

MUNCĂ

Întâmpinarea Cancelariei Primului-Ministru la instanța de fond după casare:

GUVERNUL ROMÂNIEI

Tribunalul București

Secția a VIII-a Conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios
administrativ și fiscal

Dosar nr. 3109/2005

Termen: 02.08.2005

DOMNULE PRESEDINTE,

Cancelaria Primului-Ministru, cu sediul în București, Piața Victoriei nr. 1, sector 1, prin reprezentanții săi legali, în calitate de pârâtă, în contradictoriu cu reclamanta N.P., formulăm:

ÎNTÂMPINARE

prin care solicităm respingerea acțiunii ca neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

Invocăm **exceptia neparcurgerii procedurii prealabile**, în termenul legal, prevăzută de art. 21 din Legea nr. 544/2001.

Pe fond: Reclamanta s-a adresat instituției noastre, cu o cerere formulată în baza Legii nr. 544/2001 și înregistrată sub numărul 7/1271/2004, prin care a solicitat răspuns la un set de întrebări referitoare la controalele efectuate în baza Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

Prin art. 2 lit. b) din Legea nr. 544/2001 se definește sfera noțiunii de informație de interes public, iar prin art. 12 se stabilesc cazurile de excepție în care autoritățile sau instituțiile publice nu pot furniza aceste informații.

Informațiile solicitate de către reclamanta nu se încadrează în sfera informațiilor de interes public, în sensul prevederilor legale invocate. Pe cale de consecință, considerăm că nu există un refuz nejustificat al instituției noastre în comunicarea informațiilor către reclamantă.

Fată de cele arătate mai sus, vă rugăm să respingeti actiunea ca neîntemeiată cu privire la toate capetele de cerere formulate.

În drept, art. 115 si următoarele Cod procedură civilă.

Depunem prezenta în 3 exemplare, pentru instanță, procuror si reclamantă.

Director General,
Dragos Condrea
[semnătura si stampila]

./.

DOMNULUI PRESEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCURESTI

Sentinta instantei în fond după casare²:

DOSAR NR. 3109/2005

**TRIBUNALUL BUCURESTI SECTIA A VIII-A
CONFLICTE DE MUNCĂ, ASIGURĂRI SOCIALE,
CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL**

Sentinta civilă nr. 3447

Sedinta publică de la 13.09.2005

Tribunalul compus din:

Presedinte: Sorin Mirel Vasilescu

Grefier: Anca Constantinescu

Ministerul Public a fost reprezentat de procuror Alexa Nuta.

Pe rol solutionarea actiunii formulată de reclamanta P.N. în contradictoriu cu pârâtul Guvernul României, având ca obiect comunicare informatii.

La apelul nominal făcut în sedinta publică se prezintă reclamanta personal si pârâtul prin consilier juridic Daniela Teianu cu delegatie la dosar.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de sedintă după care tribunalul uneste cu fondul exceptia lipsei procedurii prealabile invocată de pârâta prin întâmpinare.

Pârâta, prin consilier juridic, fată de dispozitiile art. 21 din Legea nr. 544/2001 solicită instantei admiterea exceptiei invocate, pe fond solicitând instantei respingerea actiunii ca inadmisibilă, în subsidiar solicitând instantei respingerea cererii de daune formulată.

Reclamanta personal solicită instantei admiterea actiunii astfel cum a fost formulată si obligarea pârâtului la comunicarea informatiilor solicitate, precum si plata daunelor solicitate.

Reprezentantul Ministerul Public pune concluzii de admiterea exceptiei invocate.

² Pârâta a formulat recurs în cauză. În timpul editării prezentei lucrări, recursul a fost judecat de către Curtea de Apel Bucuresti, care a mentinut hotărârea instantei de fond în privinta comunicării informatiilor de interes public, respingând capătul de cerere privind obligarea pârâtei la plata de daune morale. Hotărârea instantei de recurs nu a fost redactată până la finalizarea prezentei lucrări.

TRIBUNALUL

Prin actiunea înregistrată la această instanță sub nr. 4659/CA/7.06.2004 reclamanta N.P. a solicitat în contradictoriu cu Guvernul României obligarea acestuia să-i comunice informatiile de interes public solicitate, fixarea unui termen în care acestea să-i fie comunicate si obligarea la plata de daune morale în valoare de 10.000.000 lei.

În fapt, mentionează că în data de 21.04.2004 s-a adresat cu o scrisoare Guvernului României prin care solicită să i se comunice informatiile de interes public referitoare la numărul de controale efectuate de Corpul de Control al Primului-Ministru pentru conflicte de interese după intrarea în vigoare a parchetului de legi anticoruptie, persoanele vizate si concluziile pentru fiecare caz.

Potrivit confirmării de primire, pârâtul a primit cererea la data de 22.04.2004 însă nu a comunicat răspunsul în termenul prevăzut de art. 7 din Legea nr. 544/2001.

La data de 13.05.2004 pârâtul comunică reclamantei refuzul de a-i transmite informatiile solicitate.

Refuzul s-a întemeiat pe faptul că începând cu data de 25.03.2004 a intrat în vigoare OUG nr. 11/2004 si potrivit art. 2 alin. 1 lit. a, Corpul de Control al Guvernului s-a desfiintat.

În drept si-a întemeiat actiunea pe dispozitiile art. 22 din Legea nr. 544/2001.

La dosar au fost depuse înscrisuri.

La data de 17.08.2004 pârâtul a depus întâmpinare prin care invocă exceptia tardivității actiunii, exceptia lipsei calității procesuale pasive a Guvernului României.

Prin încheierea de la data de 1.09.2004 instanta a respins exceptia tardivității si exceptia lipsei calității procesuale pasive a Guvernului României.

Prin sentinta nr. 4724/3.11.2004 instanta a admis actiunea, a obligat pârâtul si să comunice reclamantei informatiile solicitate, precum si la plata de daune morale.

Împotriva acestei sentinte a formulat recurs pârâtul, criticând-o pentru nelegalitate si netemeinicie, iar prin decizia nr. 335/18.02.2005 Curtea de Apel Bucuresti a admis recursul, a casat sentinta atacată si a trimis cauza spre rejudecare la aceeasi instanță.

S-a retinut că prin art. 2 din OUG nr. 11/2004, institutia Corpul de Control al Primului-Ministru a fost desfiintată, fiind înfiintată o nouă

institutie, si anume Cancelaria Primului-Ministru, care a preluat patrimoniul si personalul corpului de control.

Cancelaria Primului-Ministru are personalitate juridică si capacitate procesuală, având în gestiune si documentele pe baza cărora sã poată fi comunicate informatiile publice solicitate de reclamantă.

Cauza a fost înregistrată la această instantă sub nr. 3109/CA/19.04.2005.

La data de 22.06.2005 reclamanta si-a precizat actiunea, solicitând introducerea în cauză în calitate de pârâtă a Cancelariei Primului-Ministru, menținându-si celelalte capete de cerere.

La data de 2.08.2005 Cancelaria Primului-Ministru a formulat întâmpinare, invocând exceptia lipsei procedurii prealabile si, pe fond, respingerea actiunii ca neîntemeiată.

Având în vedere probele administrate în cauză instanta retine următoarele:

Prin cererea adresată pârâtului Corpul de Control al Primului-Ministru reclamanta a solicitat comunicarea informatiilor de interes public referitoare la numărul de controale efectuate de Corpul de Control al Primului-Ministru pentru conflicte de interese după intrarea în vigoare a pachetului de legi anticoruptie, persoanele vizate si concluziile pentru fiecare caz.

Potrivit art. 1 si 2 din Legea nr. 544/2001 informatiile solicitate de reclamantă sunt informatii de interes public deoarece vizează activitatea unei institutii publice, iar acest fapt nu a fost contestat de către pârâtă.

Sustinerile pârâtei că aceste informatii nu se încadrează în categoria informatiilor de interes public reglementate de Legea nr. 544/2001 art. 12 lit. b si art. 12 nu au temei legal si nu sunt sustinute de nici un mijloc de probă administrat în cauză.

Informatiile solicitate de către reclamantă se referă la activitatea desfășurată de o autoritate publică ale cărei atributii constau, printre altele, si în efectuarea de controale pentru a depista conflictele de interese după intrarea în vigoare a pachetului de legi anticoruptie si nu există nici o prevedere legală care sã clasifice aceste informatii ca fiind strict secrete sau confidentiale.

În consecință, instanta apreciază că aceste informatii sunt de interes public iar pârâta avea obligatia sã i le comunice reclamantei.

Întrucât pârâta nu si-a îndeplinit obligatia de a comunica informatiile de interes public, instanta va obliga pârâta, în temeiul art. 7 si 22 din Legea nr. 544/2001 sã comunice informatiile solicitate reclamantei si totodată, tinând cont de faptul că pârâta a încălcat un drept personal

nepatrimonial al reclamantei, prin care i s-a adus acesteia un prejudiciu moral ce se impune a fi reparat, instanța va obliga pârâta la plata de 10.000.000 lei daune morale către reclamantă.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Admite actiunea formulată de reclamanta P. N. domiciliată în București,

[...], în contradictoriu cu pârâtul GUVERNUL ROMÂNIEI –

CANCELARIA PRIMULUI-MINISTRU cu sediul în București, Piața

Victoriei nr. 1, sector 1.

Obligă pârâta să comunice reclamantei **informatiile publice solicitate**.

Obligă pârâta la plata sumei de 10.000.000 lei **daune morale** către
reclamantă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 13.09.2005.

Centrul pentru Jurnalism Independent
C.G.
versus
Guvernul României

Cererea de informatii:

Către: Secretariatului General al Guvernului

În atentie: Domnului **Eugen Bejinariu**,

Ministru pentru Coordonarea Secretariatului General al Guvernului

Stimate Domnule Ministru,

Subsemnatul C.G., colaborator al Centrului pentru Jurnalism Independent, adresez prin prezenta o **cerere de informatii publice, conform Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informatiile de interes public.**

Cotidianul *Evenimentul Zilei* din data de 20 iulie anul curent a publicat în facsimil un document semnat de dumneavoastră, care spune:

„În conformitate cu cele stabilite de Guvern, toate ministerele si celelalte autorități ale administratiei publice centrale, precum si institutiile sau agentii economici aflatii în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea acestora, vor încheia contracte de publicitate pentru anul 2004 numai după prezentarea bugetelor aferente si a contractelor corespunzătoare în vederea obtinerii acordului prealabil al domnului Adrian Năstase, primul-ministru al României.

Fată de cele prezentate, vă adresăm rugămintea de a dispune măsurile necesare pentru ducerea la îndeplinire a celor decise de Executiv”.

În editia sa din 21 iulie 2004, acelasi cotidian a publicat declaratiile dumneavoastră prin care recunoasteti autenticitatea acestui document.

Având în vedere cele de mai sus, solicit să primesc din partea Secretariatului General al Guvernului, următoarele informatii de interes public:

1. Lista institutiilor si agentilor economici către care Secretariatul General al Guvernului a trimis această adresă;

2. În documentul citat, se face în două rânduri referire la o decizie anterioară a Guvernului („în conformitate cu cele stabilite în Guvern”; „ducerea la îndeplinire a celor decise de Executiv”). Doresc să precizati la ce hotărâre de guvern sau la ce alt act administrativ se referă adresa SGG, precum si o copie a acestuia;

3. O copie a minuterelor sedintei de guvern în care s-a discutat/decis asupra aprobării de către primul-ministru a bugetelor si contractelor aferente de publicitate încheiate de către institutiile publice si agentii economici subordonati, la care faceti referire în document. În cazul în care chestiunea a fost discutată în mai mult de o sedintă, vă rog să îmi puneti la dispozitie copii după toate minutele aferente;

4. Lista institutiilor ale căror bugete de publicitate pentru 2004 au primit aprobarea primului ministru;

5. Lista contractelor de publicitate (cu mentionarea institutiei publice, a beneficiarului si a sumelor prevăzute) aprobate de primul ministru, conform documentului citat.

Precizez că îmi puteti transmite informatii solicitate la adresa Centrului pentru Jurnalism Independent: Str. Bibescu Vodă 18, Et. 2, Ap. 4, 5, 6, la numărul de fax: 021 335 6297 sau prin postă electronică la adresa: [...]

Astept răspunsul dumneavoastră în termenele prevăzute de lege.

Vă multumesc pentru solicitudine

4.08.2004

[Semnătura]

Răspunsul la cererea de informații:

De la: SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI

Sediu: Piața Victoriei nr. 1, sector 1, București

Persoana de contact: Niculescu Adrian,

Șef Serviciu Relații cu Publicul Informare și Relații Publice

tel. 314.34.00, int. 1120, 1103

Nr. 16/38/R.P.

Data: 11.08.2004

Către:

Centrul pentru Jurnalism Independent

Domnului C.G.,

Str. Bibescu Vodă, nr. 18, et. 2, ap. 4, Sector 4

Municipiul București

Stimate domn C.G.,

În urma cererii dumneavoastră, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului, cu nr. 17/9275/2004, prin care solicitați unele informații, conform Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, vă informăm că problemele care fac obiectul acestor solicitări se regăsesc în comunicatul de presă, din data de 10.08.2004, al Purtătorului de Cuvânt al Guvernului, pe care vi-l transmitem alăturat, document publicat pe pagina de web a Guvernului României – www.gov.ro –, administrată de Departamentul pentru Analiză Instituțională și Socială din cadrul Cămarilor Primului-Ministru.

[semnătura și stampila]

***Comunicatul de presă al purtătorului de cuvânt al Guvernului României
anexat răspunsului la cererea de informații:***

**GUVERNUL ROMÂNIEI
PURTĂTORUL DE CUVÂNT AL GUVERNULUI**

COMUNICAT DE PRESĂ

Referitor la acuzațiile formulate de doamna Ioana Avădani, directorul Centrului pentru Jurnalism Independent, privind gestionarea bugetelor de publicitate, precizăm următoarele:

În baza prerogativelor sale, Primul-ministru al României a dorit, în permanentă, să se asigure cu privire la legalitatea constituirii bugetelor de publicitate ale instituțiilor publice, precum și la legalitatea administrării lor. Valorile fondurilor de publicitate aflate la dispoziția ministerelor au fost aprobate, în normele legale și sunt publicate în Monitorul Oficial.

Pe durata anului 2004, ca de altfel pe durata întregului mandat al Guvernului, nu au existat fonduri centralizate de publicitate pentru activitatea de comunicare a ministerelor și celorlalte instituții publice. Contractele de publicitate au fost semnate de către fiecare instituție publică, în raport direct cu mass-media și nu poartă avizul sau semnătura Primului-ministru.

Respingem categoric acuzația conform căreia Guvernul României ar uza de mecanisme de cenzura economică a presei și considerăm ca acestea sunt calomnioase la adresa statutului jurnalistului într-o societate democratică.

Reclamatia administrativă:

Denumirea autorității sau institutiei publice:

Secretariatul General al Guvernului

Adresa: Piata Victoriei nr. 1, sector 1, Bucuresti

Data: 18.08.2004

Stimate domnule Ministru Eugen Bejinariu,

Prin prezenta formulez o reclamatie administrativă, conform Legii privind liberul acces la informatiile de interes public, întrucât la cererea numărul 17/9275/2004 din data de 4.08.2004 am primit **un răspuns incomplet** la data de 11.08.2004, într-o scrisoare semnată indescifrabil, purtând stampila Secretariatului General al Guvernului.

Informatiile de interes public solicitate erau următoarele:

1. Lista institutiilor, autorităților si agentilor economici către care Secretariatul General al Guvernului a trimis adresa reprodușă de cotidianul *Evenimentul Zilei*, în editia din 20 iulie 2004 (mentionez că în cererea inițială adresată institutiei dumneavoastră reproduceam continutul acestui document).

2. Informatii privind hotărârea de guvern sau alt act administrativ la care respectiva adresa făcea referire, plus o copie a acestui act.

3. O copie a minutelor sedintei de guvern în care s-a discutat/decis asupra aprobării de către primul-ministru a bugetelor si contractelor aferente de publicitate încheiate de către institutiile publice si agentii economici subordonati, la care făcea referire respectiva adresă. În cazul în care chestiunea a fost discutată în mai mult de o sedintă, solicităm copii după toate minutele aferente.

4. Lista institutiilor, autorităților si agentilor economici ale căror bugete de publicitate pentru 2004 au primit aprobarea primului-ministru.

5. Lista contractelor de publicitate (cu mentionarea institutiei publice, a beneficiarului si a sumelor prevăzute) aprobate de prim-ministru, conform documentului citat.

Răspunsul primit din partea institutiei dumneavoastră, întocmit în data de 11.08.2004, reproduce un comunicat de presă emis de purtătorul de

cuvânt al Guvernului. Acest comunicat nu răspunde în nici un fel punctelor 1, 2 și 3 din cererea de informații publice.

În ce privește punctul 4, comunicatul respectiv enunță: „Valorile fondurilor de publicitate aflate la dispoziția ministerelor au fost aprobate, în normele legale și sunt publicate în Monitorul Oficial“. Acest enunț nu afirmă nimic despre implicarea prim-ministrului în procesul de adoptare/aprobare a bugetelor de publicitate. Considerăm că întrebarea nu a primit răspuns, întrucât nu am primit o listă cu instituțiile, autoritățile și agenții economici care au primit respectiva aprobare. De asemenea, dacă informațiile erau cuprinse în anumite numere din Monitorul Oficial, era necesară trimiterea expresă către respectivele numere.

În ce privește punctul 5, comunicatul de presă respectiv afirmă că „Pe durata anului 2004, ca de altfel pe durata întregului mandat al Guvernului, nu au existat fonduri centralizate de publicitate pentru activitatea de comunicare a ministerelor și celorlalte instituții publice. Contractele de publicitate au fost semnate de către fiecare instituție publică, în raport direct cu mass-media și nu poartă avizul sau semnătura Primului-Ministru“.

Modul în care este redactat comunicatul face trimitere la o marcă fizică a aprobării Primului-Ministru („poartă avizul sau semnătura“). Întrebarea noastră se referea la „acordul prealabil“ asupra contractelor (în termenii care apar în adresa publicată de *Evenimentul Zilei*), care poate fi exprimat inclusiv verbal, și la cazurile existente după ce Secretariatul General al Guvernului a transmis adresa respectivă. Considerăm de aceea că și întrebarea 5 a primit un răspuns nesatisfăcător.

Din punct de vedere procedural, răspunsul furnizat este neconform cu cerințele legii. Unei cereri de informații formulate în nume propriu ni se răspunde cu un comunicat de presă care comentează un articol din ziar și care invocă „acuzatiile formulate de doamna Ioana Avădani, directorul Centrului pentru Jurnalism Independent“. Considerăm că un astfel de răspuns este nepotrivit și încalcă spiritul și litera Legii nr. 544/2001.

Prin prezenta solicit revenirea asupra răspunsului întocmit în data de 11.08.2004 și completarea cu informațiile aferente, în virtutea articolului 21 (2) al Legii nr. 544/2001.

De asemenea, solicit să îmi comunicați sancțiunile aplicate persoanei care se face vinovată de furnizarea de informații insuficiente și în formă neadecvată, conform articolului 21 (3) din lege.

Vă mulțumesc pentru sollicitudine,

[semnătura]

Numele și adresa petentului:

C.G., Centrul pentru Jurnalism Independent

Adresa: Str. Bibescu Vodă 18, Et. 2, Ap. 4, 5, 6, sector 4, 040152

București, România

Telefoane: 021 3356225, 021 335 6225, 021 335 6298

Fax: 021 335 6297

Răspunsul la reclamația administrativă:

De la: SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI

Sediu: Piața Victoriei, nr. 1, Sector 1, București

Persoana de contact: Niculescu Adrian,

Șef Serviciu Relații cu Publicul Informare și Relații Publice

tel. 314.34.00, int. 1120, 1103

Nr. 16/41/R.P.

Data: 01.09.2004

Către:

C.G.,

Centrul pentru Jurnalism Independent

Str. Bibescu Vodă, nr. 18, et. 2, ap. 4, Sector 4

Municipiul București

Stimate domn C.G.,

În legătură cu scrisoarea dvs., înregistrată cu nr. 17/9726/2004, prin care reveniți la o cerere cu același obiect, la care s-a transmis răspuns cu adresa nr. 16/38/RP din 11.08.2004, evaluat de dvs. ca fiind „incomplet”, coroborat cu faptul că în antetul adresei menționate erau inserate toate informațiile (denumirea compartimentului specializat de informare și relații publice, numele persoanei de contact și numerele de telefon ale acesteia) necesare pentru eliminarea unor eventuale neclarități raportate la prevederile art. 6, al. (3), lit. b din Legea nr. 544/2001, semnătura din finalul adresei noastre fiind într-adevăr indescifrabilă, estimăm că apelativul „reclamație administrativă” este neadecvat în raport cu prevederile art. 21 din lege.

De asemenea, recurgând la o evaluare primară a conținutului solicitării din data de 18.08.2004 și respectând principiul relevanței, proporționalității, deontologiei și al raportului cost/eficiență, referitor la afirmația cu privire la formularea cererii anterioare „în nume propriu”, în condițiile în care aceasta purta în antet „Centrul pentru Jurnalism Independent”, condus de dna Ioana Avădani, iar dvs. ați semnat în calitate de colaborator al acestei instituții,

corelat cu primirea de către dvs. a „Comunicatului de presa referitor la acuzațiile formulate de Ioana Avădani, directorul Centrului pentru Jurnalism Independent“, redactat de Purtătorul de Cuvânt al Guvernului, din cadrul Cancelariei Primului-ministru, considerăm că acest document oficial a venit în sprijinul bunelor dvs. intentii de a elimina orice ambiguitate în legătură cu respectarea procedurilor în materie de publicitate.

În contextul celor de mai sus și în speranța unei bune colaborări, nefiind vorba de un refuz al angajatului pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 544/2001, în spiritul art. 21 al acesteia, ci de un răspuns corespunzător cerințelor obiective de informare, având în vedere scrisoarea din 18.08.2004, semnată în nume propriu, din care rezultă preocupările dvs. în efectuarea de studii și cercetări în folos propriu sau în interes de serviciu, în acest domeniu, pentru documentare, vă reamintim că, potrivit art. 11 din Legea nr. 544/2001, orice persoană, pe baza unei solicitări în acest sens, în condițiile legii, are acces la fondul documentaristic al autorităților și instituțiilor publice, pentru consultarea documentelor de interes public, produse și/sau gestionate în strictă concordanță cu evidențele prevăzute de actele normative.

[semnătura și stampila]

Cererea de chemare în judecată:

DOMNULE PRESEDINTE,

Subscrisa **CENTRUL PENTRU JURNALISM INDEPENDENT**, cu sediul în Bucuresti, str. Matei Voievod nr. 75-77, sector 2 si punct de lucru în Bucuresti, str. Bibescu Vodă nr. 18, et. 2, ap. 4, sector 4, cod fiscal 6332157, cont bancar [...], prin Ioana Avădani, director executiv si subsemnatul **G.C.**, domiciliat în Bucuresti, [...], colaborator al Centrului pentru Jurnalism Independent (adresa pentru comunicarea actelor de procedură, pentru ambii reclamanti: Bucuresti, Str. Bibescu Vodă nr. 18, et. 2, ap. 4, sector 4.

Chemăm în judecată

GUVERNUL ROMÂNIEI, cu sediul în Bucuresti, Piata Victoriei nr. 1, sector 1, pentru ca prin hotărârea ce veti pronunta să dispuneti:

1. obligarea pârâtului să ne comunice informatiile de interes public pe care le-am solicitat;
2. fixarea unui termen în care să ne fie comunicate aceste informatii;
3. obligarea pârâtului la plata sumei de 5.000.000 lei cu titlul de daune morale, precum si obligarea pârâtului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

MOTIVELE CERERII SUNT URMĂTOARELE:

Cotidianul *Evenimentul Zilei* din data de 20.07.2004 a publicat în facsimil un document semnat de domnul Eugen Bejinariu, Ministru pentru Coordonarea Secretariatului General al Guvernului, cu următorul continut:

„În conformitate cu cele stabilite de Guvern, toate ministerele si celelalte autorități ale administratiei publice centrale, precum si institutiile sau agentii economici aflatii în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea acestora, vor încheia contracte de publicitate pentru anul 2004 numai după prezentarea bugetelor aferente si a contractelor corespunzătoare în vederea obtinerii acordului prealabil al domnului Adrian Nastase, primul-ministru al României”.

Fată de cele prezentate, vă adresăm rugămintea de a dispune măsurile necesare pentru ducerea la îndeplinire a celor decise de Executiv“.

În editia sa din 21.07.2004, acelasi cotidian a publicat declaratiile domnului ministru Eugen Bejenariu prin care recunostea autenticitatea acestui document.

Pentru a clarifica aspectele legate de informatiile publicate în presă, prin scrisoarea din data de 04.08.2004, înregistrată sub nr. 17/9275/04.08.2004 am adresat Secretariatului General al Guvernului o cerere întemeiată pe dispozitiile Legii nr. 544/2001 privind accesul la informatiile de interes public. Prin aceasta am solicitat să ni se comunice în scris următoarele informatii de interes public:

1. Lista institutiilor si agentilor economici către care Secretariatul General al Guvernului a trimis adresa reprodusă de cotidianul *Evenimentul Zilei*;

2. Hotărârea de Guvern sau actul administrativ la care se referă adresa Secretariatului General al Guvernului, precum si o copie a acestuia, deoarece în documentul citat, se face în două rânduri trimitere la o decizie anterioară a Guvernului („în conformitate cu cele stabilite în Guvern“; „ducerea la îndeplinire a celor decise de Executiv“);

3. O copie a minutelor sedintei de guvern în care s-a discutat/decis asupra aprobării de către prim-ministru a bugetelor si contractelor aferente de publicitate încheiate de către institutiile publice si agentii economici subordonati, la care se face referire în document. În cazul în care chestiunea a fost discutată în mai mult de o sedintă, am solicitat copii după toate minutele aferente;

4. Lista institutiilor ale căror bugete de publicitate pentru 2004 au primit aprobarea prim-ministrului;

5. Lista contractelor de publicitate (cu mentionarea institutiei publice, a beneficiarului si a sumelor prevăzute) aprobate de prim-ministru, conform documentului citat.

Drept răspuns, am primit de la Secretariatul General al Guvernului adresa cu nr. 16/38/R.P. din 11.08.2004 prin care ne-a fost refuzată comunicarea informatiilor de interes public solicitate. Potrivit acestei adrese, Secretariatul General al Guvernului a făcut trimitere la un comunicat de presă al Purtătorului de Cuvânt al Guvernului în care ar fi fost cuprinse informatiile solicitate, fără a nega caracterul public al acestora.

Analizând comunicatul de presă respectiv nu am regăsit informatiile de interes public solicitate. Comunicatul nu face nici o referire la informatiile solicitate la punctele 1, 2 si 3 din cererea noastră de informatii. În ce priveste punctul 4, comunicatul respectiv enunță: „Valorile fondurilor de publicitate

aflate la dispoziția ministerelor au fost aprobate, în normele legale și sunt publicate în Monitorul Oficial“. Acest enunț nu afirmă nimic despre implicarea prim-ministrului în procesul de adoptare/aprobare a bugetelor de publicitate. Considerăm că informația solicitată nu ne-a fost comunicată, întrucât nu am primit o listă cu instituțiile, autoritățile și agenții economici care au primit respectiva aprobare. De asemenea, dacă informațiile erau cuprinse în anumite numere din Monitorul Oficial, era necesară menționarea acestora, trimiterea generală la „Monitorul Oficial“ nesatisfăcând cerințele de accesibilitate impuse de legislația în domeniu (art. 10, alin. 1 din Hotărârea de Guvern nr. 123/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001).

În ce privește punctul 5, comunicatul de presă respectiv afirmă că „Pe durata anului 2004, ca de altfel pe durata întregului mandat al Guvernului, nu au existat fonduri centralizate de publicitate pentru activitatea de comunicare a ministerelor și celorlalte instituții publice. Contractele de publicitate au fost semnate de către fiecare instituție publică, în raport direct cu mass-media și nu poartă avizul sau semnătura Primului-ministru“. Modul în care este redactat comunicatul face trimitere la o marcă fizică a aprobării prim-ministrului („poartă avizul sau semnătura“). Întrebarea noastră se referea la „acordul prealabil“ asupra contractelor (în termenii care apar în adresa publicată de *Evenimentul Zilei*), care poate fi exprimat inclusiv verbal, și la cazurile existente după ce Secretariatul General al Guvernului a transmis adresa respectivă. De aceea, considerăm că nici întrebarea 5 nu a primit răspuns.

În consecință, apreciem că răspunsul primit din partea Secretariatului General al Guvernului reprezintă un refuz neîntemeiat de a ne comunica informațiile de interes public solicitate.

Din acest motiv, la data de 18.08.2004 am adresat Secretariatului General al Guvernului o reclamație administrativă împotriva refuzului de a ni se comunica informațiile de interes public solicitate. Aceasta a fost înregistrată sub nr. 17/9726/18.08.2004. Am primit răspuns la reclamația administrativă prin adresa nr. 16/41/R.P. din 01.09.2004, însă nici acesta nu a dat curs cererii noastre de informații. În esență, răspunsul la reclamația administrativă menține anteriorul refuz nejustificat de a comunica informațiile solicitate.

Considerăm că refuzul Secretariatului General al Guvernului de a ne comunica informațiile de interes public solicitate, mai ales în contextul răspunsului la reclamația administrativă, denotă desconsiderare din partea

pârâtului si ne-a produs prejudicii de natură morală. Informatiile solicitate ne erau necesare în desfășurarea activității, fiind în măsură să clarifice aspecte legate de fenomenul influențelor politice la nivelul mass-media prin pârgii economice, cum ar fi publicitatea finanțată de la bugetul de stat. Pentru repararea prejudiciilor de natură morală pe care le-am suferit, solicităm obligarea pârâtului la plata sumei de 5.000.000 lei.

În drept, ne întemeiem cererea pe dispozițiile art. 22 din Legea nr. 544/2001.

În dovedirea cererii înțelegem să ne folosim de dovada cu înscrisurile care atestă corespondența purtată cu Secretariatul General al Guvernului (în copie), precum și copii ale articolelor de presă menționate în cuprinsul prezentei cereri:

- articolul „Adrian Nastase, tăcutul publicității de stat“, publicat în cotidianul *Evenimentul Zilei* din data de 20.07.2004;
- articolul „Instrument de santaj la adresa presei independente“, publicat în cotidianul *Evenimentul Zilei* din data de 21.07.2004;
- cererea de informații din data de 04.08.2004 și numărul de înregistrare de la Registratura Guvernului României;
- adresa nr. 16/38/R.P./11.08.2004 a Secretariatului General al Guvernului;
- reclamația administrativă din data de 18.08.2004 și numărul de înregistrare de la Registratura Guvernului României;
- adresa nr. 16/41/R.P./01.09.2004 a Secretariatului General al Guvernului.

Precizăm că potrivit dispozițiilor art. 22 alin. 5 din Legea nr. 544/2003, cererea noastră este scutită de la plata taxelor judiciare de timbru.

10 septembrie 2005

CENTRU PENTRU JURNALISM INDEPENDENT

Prin Director Executiv Ioana Avădani

[Semnătura și stampila]

C.G.

[Semnătura]

./.
DOMNULUI PRESEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCURESTI

Sentinta instantei de fond:

DOSAR NR. 7721/CA/2004

**TRIBUNALUL BUCURESTI SECTIA A VIII-A
CONFLICTE DE MUNCĂ SI LITIGII DE MUNCĂ**

Sentinta civilă nr. 4542

Sedinta publică de la 25.10.2005

Tribunalul compus din:

Presedinte: Cristina Ilina

Grefier: Georgeta Zamfir

Pe rol solutionarea cauzei civile de fată având ca obiect comunicare informatii formulate de reclamantii CENTRUL PENTRU JURNALISM INDEPENDENT si G.C. în contradictoriu cu pârâtul GUVERNUL ROMÂNIEI.

La apelul nominal făcut în sedintă publică au răspuns reclamantii, prin avocat, lipsind pârâtul.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de sedintă, după care tribunalul invocă din oficiu exceptia lipsei calității procesuale active a reclamantului Centrul pentru Jurnalism Independent.

Apărătorul reclamantilor solicită respingerea exceptiei precizând că solicitarea de informatii publice a fost formulată de persoana fizică G.C., dar în numele Centrului pentru Jurnalism Independent.

Fată de această precizare, tribunalul invocă exceptia lipsei calității procesuale active a reclamantului G.C.

Apărătorul reclamantilor solicită respingerea exceptiei tinând cont că a fost vătămat si dreptul acestuia de a i se comunica informatii de interes public.

Având în vedere că reclamantul G.C. a formulat cererea în calitate de colaborator al reclamantului Centrul pentru Jurnalism Independent, deci si în numele acestuia, tribunalul va respinge exceptiile lipsei calității procesuale active, în conditiile în care ambii reclamanti se consideră vătămati de răspunsul pârâtului.

Apărătorul reclamantilor arată că nu are alte probe de propus cu exceptia înscrisurilor existente la dosar.

Tribunalul încuviințează proba cu înscrisurile atasate cererii de chemare în judecată și nemaifiind probe de administrat sau cereri de formulat acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Apărătorul reclamantilor solicită admiterea cererii astfel cum a fost formulată și obligarea pârâtului să comunice informațiile de interes public solicitate referitoare la publicitate, cu plata sumei de 5.000.000 lei daune morale, fără cheltuieli de judecată.

Tribunalul retine cauza pentru solutionare.

TRIBUNALUL

Deliberând constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instante sub nr. 7721/CA/2004, reclamantii CENTRUL PENTRU JURNALISM INDEPENDENT și G.C. au chemat în judecată pe pârâtul GUVERNUL ROMÂNIEI, pentru ca instanța, prin hotărârea ce o va pronunța, să îl oblige să comunice reclamantilor, în termenul fixat de instanță informațiile de interes public solicitate prin cererea din 4.08.2004, cu plata de daune morale în cuantum de 5.000.000 lei.

În motivarea cererii, reclamantii au arătat că au adresat pârâtului o solicitare pentru comunicarea de informații de interes public față de documentul semnat de ministrul Bejinariu, referitor la contractele de publicitate, document publicat în *Evenimentul Zilei* din 20.07.2004, dar pârâtul a refuzat comunicarea informațiilor trimițând o adresă care face trimitere la un comunicat de presă al Purtătorului de Cuvânt al Guvernului, comunicat ce nu conține răspunsul la solicitarea reclamantilor.

S-a cerut să se indice instituțiile la care s-a trimis de către pârât adresa care a apărut în *Evenimentul Zilei*, actele normative adoptate de către Guvern la care s-a referit ministrul Bejinariu, copia minutelor sedinței de Guvern în care s-a dezbătut aprobarea de către prim-ministru a bugetelor și contractelor aferente de publicitate, instituțiile ale căror bugete de publicitate pentru anul 2004 au primit aprobarea prim-ministrului, contractele de publicitate aprobate de prim-ministru. Comunicatul de presă menționat de pârât nu cuprinde nici un răspuns la aceste solicitări.

În drept, reclamantii au invocat dispozițiile art. 22 din Legea nr. 544/2001.

În dovedirea cererii, reclamantii au depus la dosar, în copie, cererea adresată pârâtului și reclamația administrativă, adresele nr. 16/38/R.P

/11.08.2004 si 16/41/R.P./1.09.2004 ale Secretariatului General al Guvernului, articole din *Evenimentul Zilei*.

Pârâtul, legal citat, nu a formulat întâmpinare si nu a fost reprezentat în fata tribunalului pentru a-si exprima punctul de vedere fată de cererea dedusă judecătii.

Analizând actele si lucrările dosarului, instanta retine următoarele:

În data de 20.07.2004, în *Evenimentul Zilei*, a fost publicat un document semnat de ministrul Bejinariu, în care se arată că, în conformitate cu cele stabilite de Guvern, toate ministerele si celelalte autorități publice centrale, precum si institutiile sau agentii economici aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea acestora, vor încheia contracte de publicitate pentru anul 2004 numai după prezentarea bugetelor aferente si a contractelor corespunzătoare în vederea obtinerii acordului prim-ministrului.

La data de 21.07.2004, s-a publicat de acelasi ziar declaratia ministrului Bejinariu prin care recunoaste autenticitatea documentului publicat în ziua anterioara.

Reclamantul G. C., colaborator al reclamantului Centrul pentru Jurnalism Independent, a adresat pârâtului o cerere înregistrată sub nr. 17/9275/4.08.2004 – filele 9-11, prin care solicita să i se comunice: institutiile la care s-a trimis de către pârât adresa de mai sus, actele normative adoptate de către Guvern în care s-a dezbătut aprobarea de către prim-ministru a bugetelor si contractelor aferente de publicitate, institutiile ale căror bugetele publicitate pentru anul 2004 au primit aprobarea prim-ministrului, contractele de publicitate aprobate de prim-ministru.

Prin adresa nr. 16/38/R.P./11.08.2004, fila 12, s-a transmis solicitantului ca problemele care fac obiectul cererii sale se regăsesc în comunicatul de presă din data de 4.08.2004 al Purtătorului de Cuvânt al Guvernului – fila 13.

Răspunsul a fost considerat nesatisfăcător, fiind urmat de reclamatie administrativă depusă la 18.08.2004 – filele 16-18. Prin adresa nr. 16/41/R.P./1.09.2004 s-a comunicat că răspunsul initial corespunde cerintelor obiective de informare.

Art. 1 din Legea nr. 544/2001 prevede că accesul liber la informatiile de interes public nu poate fi îngrădit. Potrivit art. 2 lit. b prin *informatie de interes public* se înțelege orice informatie care priveste activitățile sau rezultă din activitățile *unei autorități sau institutii publice*, definite la lit. a – orice autoritate sau institutie publică, precum si orice regie autonomă care utilizează resurse financiare publice, iar relatiile cerute de către reclamanti au acest caracter, referindu-se la activitatea pârâtului. De altfel, caracterul de

informație de interes public nici nu a fost contestat de către pârât prin cele două adrese formulate ca răspuns.

Tribunalul consideră însă că modalitatea în care a fost solutionată cererea de informații de interes public nu corespunde cerințelor obiective de informare.

În primul rând, comunicatul de presă la care s-a făcut referire nu constituie un răspuns în conformitate cu art. 7 din Legea nr. 544/2001. Aceste dispoziții prevăd obligația autorității sau instituției publice de a răspunde în scris la solicitarea informațiilor de interes public conform alin. 1, sau în format electronic - alin. 3, deci răspunsul trebuie să fie adus la cunoștința solicitantului în formă scrisă, iar nu printr-un comunicat de presă, al cărui conținut poate fi accesibil sau nu persoanei în cauză, aceasta nefiind obligată să urmărească toate comunicatele de presă ale pârâtului pentru a afla rezolvarea petiției sale, ci așteptând un răspuns pe care să îl primească prin corespondență scrisă sau electronică.

Pe de altă parte, urmărind punctual întrebările formulate și conținutul comunicatului, rezultă că nu s-a răspuns la nici una din cele 5 solicitări de informații de interes public.

Nu s-a făcut referire în comunicat și nu s-au indicat instituțiile și agenții economici către care a fost trimisă adresa privind publicitatea – pct. 1, actul normativ prin care s-a decis obligativitatea acordului prealabil al prim-ministrului – pct. 2, și nici nu s-a comunicat o copie a minutei sedinței de Guvern în care s-a discutat această problemă – pct. 3.

Nici întrebarea de la punctul 4 nu a primit un răspuns, din moment ce s-a cerut o listă a instituțiilor ale căror bugete de publicitate *au primit aprobarea prim-ministrului*, iar nu care este valoarea fondurilor de publicitate aflate la dispoziția ministerelor, în această privință comunicatul indicând că normele respective au fost publicate în Monitorul Oficial. Însă reclamantul nu era interesat de bugetele ministerelor, ci numai de bugetele de publicitate care au fost aprobate de prim-ministru.

Pentru pct. 5 trebuia comunicată lista contractelor de publicitate, cu menționarea instituției publice, a beneficiarului și a sumelor prevăzute aprobate de prim-ministru în conformitate cu adresa publicată de *Evenimentul Zilei*. Comunicatul de presă precizează că în 2004 nu au existat fonduri centralizate de publicitate pentru activitatea de comunicare a ministerelor și celorlalte instituții publice, iar contractele de publicitate au fost semnate de fiecare instituție publică, în raport direct cu mass-media și nu poartă avizul sau semnătura prim-ministrului.

Este irelevantă împrejurarea existenței unor fonduri centralizate pentru activitatea de comunicare, din moment ce adresa respectivă nu conditionează acordul prealabil al prim-ministrului de caracterul centralizat al fondului pentru publicitate.

De asemenea, nu prezintă importantă cine a semnat contractele de publicitate sau dacă pe aceste contracte există avizul sau semnătura prim-ministrului. În adresă se impune ministerelor și celorlalte autorități ale administrației publice centrale, precum și instituțiilor sau agenților economici aflați în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea acestora să ceară prim-ministrului un acord prealabil încheierii contractului, deci nu contractul de publicitate în sine trebuie să poarte viza sau semnătura prim-ministrului, ci s-a cerut să se comunice reclamantilor dacă a existat vreun acord prealabil pe care prim-ministrul l-a dat anterior încheierii unui astfel de contract.

Prin urmare, pârâtul nu a lămurit nici unul dintre aspectele cuprinse în cererea de informații de interes public din data de 4.08.2004, iar tribunalul consideră întemeiat capătul de cerere privind obligarea pârâtului să comunice informațiile respective, dar fără a stabili un termen în care acestea să fie furnizate, pârâtul fiind obligat să se conformeze dispozițiilor tribunalului de la data la care hotărârea este executorie – data pronunțării.

Sub aspectul daunelor morale solicitate, tribunalul consideră că acest capăt de cerere este neîntemeiat, nefiind întrunite cerințele art. 998-999 Cod civil privind răspunderea civilă delictuală, cât timp reclamantii nu au dovedit că au suferit un prejudiciu moral, ca efect al răspunsului necorespunzător al pârâtului, deși aveau obligația de a proba acest aspect conform art. 1169 Cod civil.

Astfel, tribunalul va admite în parte cererea, va obliga pârâtul să comunice reclamantilor informațiile de interes public solicitate prin cererea din 4.08.2004 și va respinge ca neîntemeiată cererea de obligare a pârâtului la plata daunelor morale.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite în parte cererea formulată de reclamantii CENTRUL PENTRU JURNALISM INDEPENDENT și G.C., ambii cu domiciliul ales în București, Str. Bibescu Vodă nr. 18, et. 2, ap. 4, sect. 4, împotriva pârâtului GUVERNUL ROMÂNIEI, cu sediul în București, Piața Victoriei nr. 1, sect. 1.

Obligă pârâtul să comunice reclamantilor **informatiile de interes**

public solicitate prin cererea din 4.08.2004.

Respinge ca neîntemeiată **cererea** reclamantilor **de obligare** a pârâtului

la plata daunelor morale.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunată în sedință publică, azi 25.10.2004.

Recursul Guvernului României:

GUVERNUL ROMÂNIEI
SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
Nr. 15CA/2387 din 23 noiembrie 2004
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
Sectia a VIII-a Contencios Administrativ si Fiscal

DOMNULE PRESEDINTE,

Guvernul României cu sediul în București, Piata Victoriei nr. 1, sector 1, reprezentat în temeiul art. 3 lit. e) din Hotărârea Guvernului nr. 405/2004, prin domnul Eugen Bejinariu, Ministru pentru Coordonarea Secretariatului General al Guvernului, desemnat în funcție prin Decretul nr. 656/2003 pentru numirea unui membru al Guvernului Român.

Având în vedere dispozițiile art. 303 alin. (2) coroborat cu art. 304 alin. (l) pct. 9 precum și cu art. 304' din Codul de procedură civilă, depune în termen,

Motivarea recursului

promovat de Guvernului României, cu adresa nr. 15/CA2387/28.10.2004, împotriva Sentinței Civile nr. 4542 din 25.10.2004, pronunțată de Tribunalul București – Sectia a VIII-a Conflicte de Muncă și Litigii de Muncă, în dosarul nr. 7721/CA/2004, sentința pe care o considerăm netemeinică și nelegală.

Hotărârea pronunțată a fost dată cu aplicarea gresită a legii, fapt pentru care vă rugăm să admiteti recursul nostru, astfel cum l-am formulat și, pe cale de consecință, să dispuneți modificarea sentinței civile nr. 4542/2004 pronunțată de Tribunalul București, în sensul respingerii acțiunii comune a Centrului pentru Jurnalism Independent și a domnului G. C..

Motivele recursului nostru au în vedere dispozițiile art. 304 pct. 9 teza a II-a precum și pe cele ale art. 304¹ Cod procedură civilă și sunt următoarele:

1. Instanta de fond, respectiv Tribunalul București, a fost investită cu o petiție comună întemeiată pe dispozițiile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.

Această lege specială, precum și dispozițiile H.G. nr. 123/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, stabilesc accesul persoanelor fizice sau juridice la informațiile de interes public într-o anumită procedură administrativă și în cadrul unor termene bine stabilite.

În faza administrativă cererea se formulează în nume propriu, astfel cum prevede art. 6 din Legea nr. 544/2001.

Tribunalul București – Secția a VIII-a a apreciat în mod greșit că informația de interes public a fost solicitată la Secretariatul General al Guvernului de o persoană fizică, respectiv domnul G.C., cât și de o persoană juridică respectiv Centrul pentru Jurnalism Independent. La dosarul cauzei nu există nici o probă care să dovedească faptul că accesul la informația publică în faza administrativă s-a solicitat în mod legal de cele două persoane.

Atât prima adresă (cererea de comunicare a informațiilor de interes public), înregistrată cu nr. 17/9275/04.08.2004, cât și cea de-a doua (reclamația administrativă), înregistrată cu nr. 17/9726/18.08.2004, au fost semnate numai de domnul G.C., fără a se specifica o anume împuternicire și din partea Centrului pentru Jurnalism Independent.

Prin urmare, nici raportul juridic de drept procesual nu putea să aibă decât un singur subiect de drept, respectiv domnul G.C., Centrul pentru Jurnalism Independent neavând calitate procesuală activă (art. 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001).

2. Tribunalul București – Secția a VIII-a a pronunțat o hotărâre nelegală împotriva Guvernului României, autoritate fără calitate procesuală pasivă în cauza ce a format obiectul dosarului său nr. 7721/CA/2004.

Prin sentința civilă nr. 4542/2004, instanța de fond a admis cererea de chemare în judecată împotriva Guvernului României, acesta fiind însă o autoritate publică ierarhic superioară Secretariatului General. Această instituție este organizată conform H.G. nr. 405/2004 ca persoană juridică subordonată Guvernului, având atribuții și competențe proprii în ceea ce privește aplicarea Legii nr. 544/2001.

Destinatarul celor două adrese din luna august, privind comunicarea de informații de interes public a fost Secretariatul General al Guvernului și tot el a fost cel care a răspuns acestora, cu adresele nr. 16/38 R.P. din 11.08.2004 și, respectiv, 16/41 R.P. din 01.09.2004.

Această situație s-a datorat faptului că adresa publicată în ziarul *Evenimentul Zilei* din data de 20 iulie 2004 aparține Secretariatului General al Guvernului, persoană juridică împotriva căreia ar fi trebuit să fie promovată acțiunea. Prin urmare și din acest motiv se impune modificarea sentinței Tribunalului București nr. 4542/2004, în sensul respingerii acțiunii.

3. Instanța de fond, în mod gresit, a admis acțiunea reclamantilor, însușindu-și interpretarea acestora cu privire la înscrisul publicat în ziarul *Evenimentul Zilei* din data de 20 iulie 2004, care ar constitui o „normă juridică obligatorie” și nicidecum un act pur și simplu informativ, nereglementat.

Activitatea Guvernului și a ministerelor este reglementată de Constituția României, de legi speciale, precum Legea nr. 90/2001 privind organizarea și functionarea Guvernului României și a ministerelor, iar cea a Secretariatului General al Guvernului de H.G. nr. 405/2004. Prin urmare, corespondența dintre instituțiile publice nu poate fi interpretată ca fiind un act juridic. Nefiind un act juridic, această corespondență nu este de natură să reglementeze organizarea și functionarea instituțiilor publice, chiar dacă modul său de redactare nu a fost cel mai adecvat.

4. Răspunsurile Secretariatului General al Guvernului, formulate în cursul lunii august, au fost înlăturate nejustificat de către Tribunalul București, deoarece conținutul lor elucida faptul că adresa S.G.G. publicată în cotidianul *Evenimentul Zilei* nu avea efectele juridice ale unui act de reglementare și erau de natură să preîntâmpine un eventual litigiu. Prin urmare, nici informațiile solicitate în baza acestei adrese nu întruneau condițiile prevăzute de art. 2 lit. b) din Legea nr. 544/2001: „*prin informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației*”.

Activitatea Guvernului, cât și cea a Primului-ministru se desfășoară într-un cadru normativ reglementat, precum Constituția României și Legea nr. 90/2001. Calitatea de ordonator principal de credit, astfel cum este reglementată de Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, aparține, însă, ministrilor, singurii în măsură să angajeze în mod valabil bugetele alocate anual ministerelor, conform destinațiilor legal stabilite. Ordonatorii secundari și terțiari, conducători ai instituțiilor publice din subordinea ministerelor, își

desfășoară activitatea în temeiul aceluiași act normativ, fiindu-le stabilite atribuții proprii.

Prin urmare, ministerele sunt cele care detin documentatia privind actele juridice – contractele – prin care acestea s-au angajat patrimonial în realizarea obiectului de activitate. Acestora le revine obligatia de a pune la dispozitia cetățenilor, la cerere, informatiile de interes public privind modul de utilizare a fondurilor proprii și nu Guvernului României, cum gresit a stabilit Tribunalul București prin sentința recurată.

5. Tribunalul București – Secția a VIII-a a pronunțat o hotărâre cu încălcare H.G. nr. 781/2002 privind protecția informațiilor secrete de serviciu și a H.G. nr. 585/2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, neanalizând și sub aspectul normelor speciale natura juridică a informațiilor solicitate și care dintre acestea puteau fi comunicate în temeiul Legii nr. 544/2001.

În motivarea sentinței civile, instanța nu a reținut mențiunea existență pe adresa Secretariatului General al Guvernului publicată în cotidianul *Evenimentul Zilei* din 20 iulie 2004 respectiv „SECRET DE SERVICIU”, ceea ce presupune că datele continute în acea adresă au acest caracter iar accesul nu poate fi, în astfel de situații, realizat decât prin declasificare de către organele competente.

Prin urmare și acesta este un motiv de modificare a sentinței civile în sensul respingerii acțiunii.

În concluzie, vă rugăm ca prin decizia pe care o veți pronunța să admiteti recursul, să modificați sentința instanței de fond și să respingeți acțiunea.

Solicităm judecarea cauzei și în conformitate cu prevederile art. 242 alin. 2 din Codul de procedură civilă.

MINISTRU,

Eugen Bejinariu

[Semnătura și stampilă]

Recursul Centrului pentru Jurnalism Independent si a lui C.G.:

DOMNULE PRESEDINTE,

Subscrisa **CENTRUL PENTRU JURNALISM INDEPENDENT**, cu sediul în Bucuresti, str. Matei Voievod nr. 75-77, sector 2 si punct de lucru în Bucuresti, str. Bibescu Vodă nr. 18, et. 2, ap. 4, sector 4, cod fiscal 6332157, cont bancar [...] si subsemnatul **G.C.**, domiciliat în Bucuresti, [...], identificat cu [...], colaborator al Centrului pentru Jurnalism Independent, **ambii cu sediul/domiciliul ales în Bucuresti, str. Bibescu Vodă nr. 18, et. 2, ap. 4, sector 4**, prin avocat D.O.C., cu sediul profesional în Bucuresti, [...], declarăm

RECURS

împotriva sentintei civile nr. 4542/25.10.2004 pronunată de Tribunalul Bucuresti, Sectia a VIII-a în dosarul nr. 7721/CA/2004 pentru următoarele motive:

Prin sentinta mai sus mentionată, instanta a admis în parte plângerea formulată împotriva Guvernului României si întemeiată pe Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informatiile de interes public, obligând pârâtul să ne comunice informatiile de interes public solicitate prin cererea din data de 4.08.2004. Prin aceeași sentintă, instanta a respins capătul de cerere privind obligarea pârâtului la plata de daune morale în valoare de 5.000.000 lei ca neîntemeiată, cu motivarea că nu am dovedit că am suferit un prejudiciu moral ca efect a răspunsului necorespunzător al pârâtului, desi am fi avut această obligatie în temeiul art. 1169 Cod civil.

Motivarea instantei prin care a fost respins capătului de cerere privind obligarea pârâtului la plata de daune morale reprezintă o gresită aplicare a legii.

În articolul 22 alin. 2 Legea nr. 544/2001 prevede expres posibilitatea instantei de a acorda daune morale în cazul în care refuzul pârâtului de comunica informatii de interes public a fost nejustificat, cu alte cuvinte în situatia în care dreptul oricărei persoane, fizice sau juridice, de a obtine informatii de interes public a fost încălcat. Această încălcare produce prin sine însăși prejudicii de natură morală, solicitantul de informatii de interes public fiind desconsiderat de către autoritățile publice, fiind pus într-o

situatie frustrantă, de inferioritate, deoarece în mod nejustificat este împiedicat să își exercite un drept garantat de lege și de Constituția României (art. 31).

Prejudiciile morale, constând în suferințe psihice, sunt prin definiție de natură internă, neputând fi probate direct. Ele rezultă din încălcarea legii, în favoarea solicitanților de informații subiecți ai încălcării existând prezumția relativă că au suferit prejudicii de natură morală. În aceste condiții, persoanele care solicită daune morale au obligația de a dovedi numai faptul conex cunoscut și anume încălcarea legii, instanța urmând a prezuma faptul necunoscut reprezentat de producerea unor suferințe psihice de natură internă.

În mod similar procedează instanțele atunci când acordă daune morale în cazurile de insultă și calomnie, de exemplu. În aceste cauze, prejudiciile de natură morală decurg din atingerile aduse onoarei sau reputației, atingeri ce reprezintă o conduită interzisă de lege. Solicitantul de daune morale este obligat să dovedească atingerile aduse onoarei sau reputației, iar pentru acordarea de daune morale nu i se mai cer alte probe suplimentare (în acest sens a se vedea și decizia nr. 1604/17.06.2002 a Secției civile a Curții de Apel Timisoara, anexată).

În unele cauze instanțele s-au pronunțat în mod expres asupra faptului că daunele morale nu trebuie dovedite: „[...] *atâta timp cât părțile civile au solicitat doar daune morale, instanțele trebuie să se rezume a constata dacă acestea sunt justificate sau nu, fără a fi în mod necesar probate, iar dacă apreciază că li se cuvin, poate să le acorde în cuantumul pe care îl apreciază ca fiind suficient pentru acoperirea suferințelor cauzate părților civile*“ (decizia nr. 11R/14.01.2003 a Secției penale a Curții de Apel Oradea, anexată).

În spetă, noi am descris prejudiciul moral suferit, ce a constat în sentimentele de desconsiderare din partea pârâtului, Guvernul României. În plus, am oferit instanței elemente care să fie luate în considerare drept criterii în stabilirea cuantumului daunelor morale și anume activitatea ce a fost lezată ca urmare a refuzului de a ne fi comunicate informațiile solicitate. De asemenea, am dovedit faptul că a existat o încălcare a legii, instanța constatând, pe baza probelor administrate, că răspunsul pârâtului la cererea de informații a fost necorespunzător, în contradicție cu dispozițiile legale. Cu toate că prejudiciile noastre morale decurgeau tocmai din această încălcare a

legii, pe care am dovedit-o, instanța a respins în mod gresit solicitarea de daune morale.

Potrivit rationamentului instantei, numai dacă prejudiciile morale sunt dovedite direct pot fi acordate. Cum dovedirea directă nu este posibilă datorită naturii interne a acestora, rationamentul instantei ar duce la situația în care prevederile art. 22 alin. 2 din Legea nr. 544/2001 ar rămâne fără aplicabilitate. Astfel, ratiunea pentru care au fost edictate, respectiv compensarea victimei unei încălcări a legii, precum și sancționarea unui comportament în disprețul unor dispoziții imperative, nu ar mai fi împlinită.

Mai mult, solicitarea unei probe imposibile, reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, prevăzut de articolul 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, parte a dreptului intern.

Încadrarea în drept a motivelor de recurs: art. 304, pct. 9, art. 304¹ Cod procedură civilă.

Pentru toate aceste considerente **vă solicităm ca, în temeiul art. 312 al. 1-3 Cod procedură civilă, să admiteti recursul și să modificați hotărârea atacată în sensul obligării Guvernului României și la plata sumei de 5.000.000 lei cu titlu de daune morale.**

Depunem prezentul recurs în două exemplare, din care unul pentru instanță și unul pentru a fi comunicat Guvernului României.

22 noiembrie 2004

CENTRUL PENTRU JURNALISM INDEPENDENT

C.G.,

prin av. D.O.C.

[semnătura și stampila]

./.

DOMNULUI PRESEDINTE AL CURȚII DE APEL BUCUREȘTI

Întâmpinarea Centrului pentru Jurnalism Independent si a lui C.G. la instanta de recurs:

Curtea de Apel Bucuresti
Sectia a VIII-a Contencios Administrativ si Fiscal
Dosar nr. 5152/2004
Completul 2
Termen: 11 februarie 2005

DOMNULE PRESEDINTE,

Recurentii **CENTRUL PENTRU JURNALISM INDEPENDENT** si **C.G.**, prin avocat D.O.C, formulăm

ÎNTÂMPINARE

fată de recursul Guvernului României împotriva sentinței civile nr. 4542/25.10.2004 pronunțată de Tribunalul Bucuresti – Sectia a VIII-a.

În motivele de recurs ale Guvernul României se sustine că Centrul pentru Jurnalism Independent nu ar avea calitate procesuală activă în cauza de fată si că raportul juridic de drept procesual nu putea să aibă decât un singur subiect de drept, în speță pe recurentul C.G.. Aceste sustineri nu pot fi primite pentru următoarele considerente:

Cererea de informatii de interes public înregistrată cu nr. 17/9275/04.08.2004 a fost formulată de recurentul C.G. atât în nume propriu cât si în numele recurenteii Centrul pentru Jurnalism Independent, cu care colaborează si de la care avea mandat în acest sens. Acest lucru este dovedit si, pe de o parte, de faptul că cererea a fost semnată de C. G., iar pe de altă parte de faptul că cererea poartă antetul Centrului pentru Jurnalism Independent.

Art. 6 din Legea nr. 544/2001, invocat de Guvernul României, prevede că: *„Orice persoană are dreptul să solicite si să obțină de la autoritățile si institutiile publice, în conditiile prezentei legi, informatiile de interes public“*. Nici în art. 6 si nici altundeva în cuprinsul legii **nu există vreo prevedere care să excludă aplicarea regulilor generale ale mandatului în cazul cererilor de informatii de interes public.** În consecință, cererile de

informatii de interes public pot fi făcute atât în nume propriu, cât și în numele și pe seama altei persoane. Mai mult, există posibilitatea ca o cerere să fie adresată atât în nume personal, cât și în numele altei persoane. Prin urmare, hotărârea instanței de fond este legală și temeinică sub acest aspect.

În al doilea rând, Guvernul României sustine că nu ar avea calitatea procesuală pasivă în cauza de față, deoarece cererea de informații de interes public ar fi fost adresată Secretariatului General al Guvernului, care are personalitate juridică proprie. Nici această susținere nu poate fi primită, pentru următoarele considerente:

Informațiile de interes public solicitate se referă la activitatea Guvernului României, în speță la o decizie a acestuia și la modul în care aceasta a fost adusă la îndeplinire, iar nu la activitatea Secretariatului General al Guvernului.

Cererea noastră de informații a fost adresată **Secretariatului General al Guvernului** deoarece această institutie, care face parte din aparatul de lucru al Guvernului, **îndeplinește funcția de reprezentare a Guvernului României** (art. 2 lit. c din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 292/2000 pentru stabilirea unor măsuri privind reorganizarea și functionarea Secretariatului General al Guvernului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 255/2001, cu modificările ulterioare; art. 7 alin. 1 lit. c din Regulamentul de organizare și functionare a SGG). Potrivit propriului regulament de organizare și functionare publicat pe site-ul institutiei, aducerea la îndeplinire a funcțiilor SGG se realizează prin desfășurarea activității specifice la nivelul fiecărei structuri din cadrul institutiei, în conformitate cu sarcinile ce le revin, potrivit actelor normative, deciziilor prim-ministrului, ordinelor emise de ministru și prevederilor regulamentului (art. 7 alin. 2 din Regulament). Printre atribuțiile principale ale SGG se regăsește și cea de a asigura liberul acces la informațiile de interes public, în conformitate cu art. 31 din Constituția României, republicată, cu prevederile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public și cu Hotărârea Guvernului nr. 123/2002 pentru aprobarea normelor metodologice (art. 8, lit. v din Regulament). Această atribuție este adusă la îndeplinire de către Direcția comunicare și relația cu Parlamentul (art. 29 din Regulament).

Datorită acestei calități de reprezentant am îndreptat cererea de informații de interes public Secretariatului General al Guvernului și nu datorită faptului că adresa publicată în ziarul *Evenimentul Zilei* aparține SGG, cum greșit se presupune în motivele de recurs. În consecință, în momentul în care dreptul la comunicarea informațiilor de interes public ne-

a fost încălcat, am înțeles să îndreptăm acțiunea în justiție împotriva reprezentatului – Guvernul României – iar nu reprezentantului – Secretariatul General al Guvernului. Faptul că SGG are personalitate juridică proprie nu are nici o relevanță din acest punct de vedere.

La punctul 3 din motivele de recurs, Guvernul României susține că instanța de fond, în mod gresit, și-ar fi însusit interpretarea potrivit căreia adresa publicată în *Evenimentul Zilei* din data de 20 iulie 2004 ar constitui o normă juridică obligatorie și nicidecum un act pur și simplu informativ, nereglementat. Analizând hotărârea instanței de fond, o asemenea interpretare nu se regăsește. În cuprinsul sentinței nr. 4245/2004, instanța de fond a numit respectiva adresă „document”, fără să îi atribuie valoarea de normă juridică obligatorie, cum susține Guvernul României. Nici noi, recurenții, nu am susținut vreodată că adresa respectivă ar fi altceva decât un înscris. De altfel, cererea noastră de informații nu s-a referit la adresa publicată în presă în sine, ci la activitatea Guvernului la care aceasta face referire. Adresa publicată în presă nu a fost decât instrumentul prin care am aflat de o decizie a Guvernului României, despre care am dorit să obținem detalii. **Natura juridică a adresei SGG nu are nici o relevanță în raport cu cererea de informații și acțiunea în justiție ce a urmat refuzului de a ne comunica informațiile de interes public.**

În continuare, Guvernul României susține că datorită faptului că adresa publicată în presă nu avea efectele juridice ale unui act de reglementare, nici informațiile de interes public solicitate în baza acesteia nu ar fi informații de interes public, așa cum sunt acestea definite de Legea nr. 544/2001. În raport de această susținere, trebuie subliniat faptul că nu am formulat cererea de informații de interes public „în baza” adresei SGG. Menționarea respectivului document în cererea de informații de interes public nu are decât rolul de a așeza informațiile solicitate în context.

În plus, Guvernul României susține că ministrii sunt singurii în măsură să angajeze în mod valabil bugetele alocate anual ministerelor și deci informațiile privind contractele încheiate de acestea ar fi trebui solicitate direct de la ministere. Nici această susținere nu poate fi primită. Noi nu am solicitat informații privind bugetele ministerelor. Noi **am solicitat informații care privesc o decizie a Guvernului României și modul în care aceasta a fost adusă la îndeplinire. Guvernul României este singurul în măsură să comunice informații privind conținutul actului prin care a decis asupra unei probleme** (în speță, încheierea de contracte de publicitate

de către ministere, autorități ale administrației publice centrale, institutii și agenți economici aflați în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea acestora, numai după prezentarea bugetelor și contractelor corespunzătoare în vederea obținerii acordului prealabil a prim-ministrului, Adrian Năstase), **privind dezbaterile ce au însoțit adoptarea deciziei** și, de asemenea, **modul în care dispozițiile sale au fost aduse la îndeplinire** (către cine s-a transmis decizia luată, cum și-a îndeplinit prim-ministrul înșărcinările din partea Guvernului în această privință). Din acest motiv, **sentința Tribunalului București – Secția a VIII-a este legală și temeinică, instanța obligând Guvernul României să comunice informații privind propria activitate**, nu activitatea ministerelor.

În ultimul rând, Guvernul României critică hotărârea instanței de fond sub aspectul încălcării H.G. nr. 781/2002 privind protecția informațiilor secrete de serviciu și a H.G. nr. 585/2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, pentru că nu ar fi reținut că pe adresa publicată în ziarul *Evenimentul Zilei* exista mențiunea „SECRET DE SERVICIU”. Această susținere nu are nici o legătură cu cauza supusă judecării.

Noi **nu am solicitat să ni se comunice adresa clasificată drept „SECRET DE SERVICIU”, care de altfel și-a pierdut caracterul secret prin publicare**. Noi am cerut informații de interes public privind activitatea Guvernului, în privința cărora în nici un moment nu s-a susținut că ar fi clasificate în vreun fel. De altfel, nici în motivele de recurs, Guvernul României nu indică faptul că ceea ce noi am solicitat ar fi clasificat, ci doar susține că datele din adresa sa au caracter secret.

Mai mult, **informațiile solicitate nici nu pot fi clasificate**. Potrivit art. 33 din Legea nr. 182/2002 privind informațiile clasificate „**Este interzisă clasificarea ca secrete de serviciu a informațiilor care, prin natura sau conținutul lor, sunt destinate să asigure informarea cetățenilor asupra unor probleme de interes public sau personal, pentru favorizarea ori acoperirea eludării legii sau obstrucționarea justiției**”. Or, informațiile solicitate se referă la adoptarea unei proceduri de încheiere a contractelor de publicitate din bani de la bugetul de stat care este în contradicție vădită cu reglementările privind achizițiile publice. Încheierea contractelor de publicitate menționate se poate face numai cu respectarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 60/2001, aprobată și modificată prin Legea nr. 212/2002, cu modificările ulterioare, în care nu se prevede vreo implicare a Guvernului României în procedura inițiată de beneficiarii contractelor.

În concluzie, solicităm ca prin decizia ce o veți pronunța să respingeți recursul Guvernului României și să mențineți hotărârea instanței de fond ca legală și temeinică sub aspectele criticate.

În apărare înțelegem să ne folosim de proba cu înscrisuri.

Centrul pentru Jurnalism Independent

C.G.,

prin avocat D.O.C.

[semnătura]

Anexă:

Regulamentul de organizare și funcționare a Secretariatului General al
Guvernului

./.

DOMNULUI PRESEDINTE AL CURȚII DE APEL BUCUREȘTI

Cererea Guvernului României de renunțare la judecarea recursului:

GUVERNUL ROMÂNIEI
SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
Nr. 43
24.02.2005

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal

Dosar nr. 5152/2004
Termen: 31.03.2005

Guvernul României, în calitate de recurent-pârât, reprezentat prin domnul Mihai Alexandru Voicu, ministru delegat pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului, desemnat în funcție prin Decretul nr. 1178/2004 pentru numirea Guvernului României, mandatat în condițiile art. 69 Cod procedură civilă și

Domnul C.G. și Centrul pentru Jurnalism Independent, reprezentat prin doamna director executiv Ioana Avădani, în calitate de recurenți-reclamanti, în dosarul mai sus menționat, informează instanța că la data de 24.02.2005 sentința civilă nr. 4542/25.10.2004 a fost pusă în executare, reclamantii primind informațiile solicitate Secretariatului General al Guvernului, în temeiul Legii nr. 544/2001.

Pe cale de consecință, părțile în litigiu înțeleg să renunțe la susținerea recursurilor promovate împotriva hotărârii instanței de fond.

Anexăm minuta semnată la data de 24.02.2005 la sediul Guvernului.

Ministru,
Mihai Alexandru Voicu
[Semnătura și stampilă]

Centru pentru Jurnalism Independent,
Ioana Avădani
[Semnătura și stampilă]

C.G.

[Semnătura]

Minuta încheiată cu ocazia comunicării informațiilor de interes public de către Guvernul României:

GUVERNUL ROMÂNIEI
SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI

Nr. 42
24.02.2005

APROB
Prim-Ministru
[Semnătura și stampila]

MINUTĂ

Încheiată azi, 24.02.2005, la sediul Guvernului României din București, P-ta Victoriei nr. 1, sect. I.

În vederea stingerii litigiului, ce formează obiectul dosarului nr. 5152/2004, aflat pe rolul Curtii de Apel București – secția a VIII-a, dintre Centrul pentru Jurnalism Independent, reprezentat prin doamna director executiv Ioana Avădani și domnul C.G., în calitate de recurenți-reclamanti și Guvernul României, în calitate de recurent-pârât, reprezentat prin domnul Mihai Alexandru Voicu, ministru delegat pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului, desemnat în funcție prin Decretul nr. 1178/2004 pentru numirea Guvernului României, mandatat în condițiile art. 69 Cod procedură civilă.

Se încheie prezenta minută, care atestă executarea dispozitivului sentinței civile nr. 4542/25.10.2004, pronunțată de Tribunalul București – secția a VIII-a, în sensul comunicării informațiilor publice solicitate în c o n d i t i i l e Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public și care au fost puse la dispoziție prin grija serviciilor de specialitate din cadrul Aparatului de lucru al Guvernului.

Părțile înțeleg, astfel, să stingă litigiul care se află pe rolul Curtii de Apel București – Secția a VIII-a.

Se anexează răspunsul Secretariatului General al Guvernului către
Centrul pentru Jurnalism Independent și domnul C.G.

Ministru,
Mihai Alexandru Voicu
[Semnătura și stampila]

Centru pentru Jurnalism Independent,
Ioana Avădani
[Semnătura și stampila]

C.G.
[Semnătura]

Cererea Centrului pentru Jurnalism Independent si a lui C.G. de renuntare la judecarea recursului:

Curtea de Apel Bucuresti
Sectia a VIII-a Contencios Administrativ si Fiscal
Dosar nr. 5152/2004
Termen: 31.03.2005

DOMNULE PRESEDINTE,

Subscrisa **CENTRUL PENTRU JURNALISM INDEPENDENT**, cu sediul în Bucuresti, str. Matei Voievod nr. 75-77, sector 2 si punct de lucru în Bucuresti, str. Bibescu Vodă nr. 18, et. 2, ap. 4, sector 4, cod fiscal 6332157, cont bancar [...], prin director executiv Ioana Avădani si subsemnatul **G.C.**, domiciliat în Bucuresti, [...], identificat cu [...], având calitatea de recurenti-reclamanti în dosarul nr. 5254/2004 al acestei instante cu termen de judecată la 31 martie 2005 **declaram că renunțăm la judecata recursului declarat de noi în cauză** deoarece, la data de 24.02.2005, Guvernul României a executat dispozitivul sentintei civile recurate si ne-a comunicat informatiile de interes public solicitate.

Conform minutei încheiate între părți la data comunicării informatiilor, Guvernul României este de acord cu stingerea litigiului pe aceasta cale, renunțând, de asemenea, la sustinerea recursului promovat.

Ne întemeiem prezenta pe dispozitiile art. 246 Cod procedură civilă.

CENTRUL PENTRU JURNALISM INDEPENDENT

Prin director executiv Ioana Avădani
[semnătura si stampila]

C.G.

[semnătura]

./.

DOMNULUI PRESEDINTE AL CURTII DE APEL BUCURESTI

Încheierea instanței de recurs:

DOSAR NR. 5152/2004

**CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII A CONȚENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**

Încheiere

Sedința publică din 31.03.2005

Instanța compusă din:

Presedinte:	Carmen Frumuselu
Judecător:	Gheorghe Grecu
Judecător:	Viorica Lungeanu
Grefier:	Mariana Cucu

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București a fost reprezentat de procuror Alina Ghica.

Pe rol soluționarea recursurilor formulate de recurenții-reclamanti G.C. și Centrul pentru Jurnalism Independent și de recurentul-pârât Guvernul României, împotriva sentinței civile nr. 4542/25.10.2004 pronunțată de Tribunalul București – Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Litigii de Muncă în dosarul nr. 7721/CA/2004.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns recurenții-reclamanti G.C. și Centrul pentru Jurnalism Independent prin avocat D.O.C., lipsind recurentul-pârât Guvernul României.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează faptul că recurentul-pârât a depus la dosar, prin serviciul registratură, o petiție prin care arată că părțile litigante înțeleg să renunțe la susținerea recursurilor promovate.

Apărătorul recurenților reclamanti depune la dosar o cerere de renunțare la judecata recursului formulată de recurenții-reclamanti și copia minutei încheiate cu recurentul-pârât din care rezultă faptul că s-a rezolvat litigiul dintre părți. Solicită să se ia act de cererile părților privind renunțarea la judecarea recursurilor, conform art. 246 Cod procedură civilă.

Reprezentantul Ministerului Public arată că și cererea de renunțare la judecată formulată de recurentul-pârât poartă semnătura persoanelor autorizate. Solicită să se ia act de ambele cereri de renunțare la judecarea recursurilor.

CURTEA,

Având în vedere cererile recurenților de renunțare la judecarea recursurilor declarate, urmează în temeiul art. 246 Cod procedură civilă, să ia act de aceste cereri,

DISPUNE

Ia act că recurenții-reclamanti G.C., domiciliat în București, [...] și Centrul pentru Jurnalism Independent, cu sediul în București, str. Matei Voievod 75-77, sector 2 **și recurentul-pârât Guvernul României**, cu sediul în Piața Victoriei 1, sector 1 **au renunțat la judecata recursurilor.**

Irevocabilă.

Data în ședință publică, azi 31.03.2005.

Asociatia Revolutionarilor fără
Privilegii
versus
Secretariatul de Stat pentru
Problemele Revolutionarilor din
Decembrie 1989

Cererea de informatii:

Către

Secretariatul de Stat pentru Problemele Revolutionarilor

13.09.2004

În conformitate cu Legea nr. 544/2001 (Legea Accesului la Informatiile Publice), vă solicităm lista persoanelor care au beneficiat de Legea nr. 42/1990 si „Legea Recunostintei“ si bunurile obtinute în baza acestora.

Așteptăm răspunsul d-voastră în termenul legal.

Radu Filipescu

Presedintele Asociatiei Revolutionarilor fără Privilegii

[semnătura si stampila]

Răspunsul la cererea de informatii:

GUVERNUL ROMÂNIEI
SECRETARIATUL DE STAT PENTRU PROBLEMELE
REVOLUTIONARILOR DIN DECEMBRIE 1989
Bd. Iancu de Hunedoara 3-5, Sector 1 Bucuresti
Tel: 222.36.98; 260.27.69; Fax: 222.36.80

Nr. 18/4765/16.10.2004 C.V.E.

**ASOCIATIA REVOLUTIONARILOR FĂRĂ PRIVILEGII
Calea Victoriei nr. 120, sector 1**

Urmare a memoriului înaintat institutiei noastre si înregistrat sub nr. 18/4765/2004, vă comunicăm:

1. Răspunsurile la solicitările dumneavoastră v-au fost comunicate telefonic, urmând să fie transmise si în scris. Ca atare, considerăm că s-au respectat prevederile Legii nr. 544/2001 iar opinia publică a fost dusă în eroare datorită comunicatului dumneavoastră de presă;

2. SSPR acordă indemnizatii reparatorii pentru sotiile de eroi-martiri, care au în întreținere unul sau mai multi copii;

3. Celelalte drepturi sunt acordate de alte institutii. Pentru a intra în posesia acestor informatii, vă rugăm să vă adresati acestora;

4. Drepturile conferite de Legea nr. 341/2004 se pot obtine după ce solicitantul intră în posesia noului tip de certificat. Până în momentul de față nu a fost acordat nici un certificat. Considerând că de data aceasta am fost înțeleși si că nu se va mai apela la presă în mod nejustificat, vă multumim pentru interesul dumneavoastră față de cei care s-au remarcat prin fapte deosebite în Revolutia din decembrie 1989.

De asemenea, vă informăm că stăm la dispozitie si cu alte informatii. Vă asigurăm de întreaga noastră consideratie si colaborare.

Cu stimă,

Secretar de Stat
Emilian Vasile Cutean
[semnătura si stampila]

Cererea de chemare în judecată:

DOMNULE PRESEDINTE,

ASOCIATIA REVOLUTIONARILOR FĂRĂ PRIVILEGII, cu sediul în Bucuresti, Calea Victoriei nr. 120, sector 1

Cheamă în judecată

SECRETARIATUL DE STAT PENTRU PROBLEMELE REVOLUTIONARILOR DIN DECEMBRIE 1989, cu sediul în Bucuresti, Bd. Iancu de Hunedoara nr. 3-5 sector 1,

pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să dispuneți:

- obligarea pârâtei să ne comunice informațiile de interes public pe care le-am solicitat prin scrisoarea din 13 septembrie 2004 și fixarea unui termen pentru comunicarea acestor informații;
- obligarea pârâtei la plata de daune morale în cuantum de 5.000.000 lei.

De asemenea, solicităm obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

MOTIVELE ACTIUNII SUNT URMĂTOARELE:

La data de 13 septembrie 2004, ne-am adresat pârâtei cu o cerere, întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, prin care am solicitat să ni se comunice lista persoanelor care au beneficiat de Legea nr. 42/1990 și Legea Recunoștinței, precum și bunurile obținute în baza acestora.

Cererea a fost primită de pârâta la data de 17.09.2004, potrivit confirmării de primire nr. 23083/17.09.2004.

În mod evident, informațiile pe care le-am solicitat sunt de interes public, întrucât rezultă și din activitatea unei institutii publice, privind modul de cheltuire a banilor și bunurilor publice. Beneficiarii Legii nr. 42/1990 și Legii Recunoștinței sunt beneficiari de bani și bunuri publice și este interesul nostru legitim să fim informați în legătură cu modul în care au fost cheltuiți acești bani publici.

Potrivit Legii nr. 544/2001, pârâta trebuia să ne comunice refuzul motivat (în termen de 5 zile de la primirea cererii) sau informațiile solicitate (în termen de 10 zile de la primirea cererii).

Până în prezent, pârâta nu ne-a comunicat nimic, nici refuzul și nici informațiile.

Pârâta a încălcat legea atât sub forma oricărei reacții față de cererea noastră (chiar dacă ar fi refuzat comunicarea informațiilor, trebuia să o facă motivat, în 5 zile și să ne transmită acest refuz), cât și cu privire la substanța cererii, întrucât aveam dreptul de a ni se comunica informațiile cerute.

Prin modul nelegal și arogant în care a fost tratată de pârâta cererea noastră, ne-au fost produse daune morale.

Ne întemeiem prezenta acțiune pe dispozițiile Legii nr. 544/2001.

Anexăm, în copie:

- scrisoarea din 13 septembrie 2004 pe care am adresat-o pârâtei;
- confirmarea de primire nr. 23083/17.09.2004.

Depunem prezenta acțiune și anexele în două exemplare, unul pentru instanță și unul pentru a fi comunicat pârâtei.

21 octombrie 2004

ASOCIATIA REVOLUTIONARILOR FĂRĂ PRIVILEGII
prin Radu Filipescu – președinte
[semnătura și stampila]

./.

DOMNULUI PREȘEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCUREȘTI

***Întâmpinarea Secretariatului de Stat pentru Problemele Revolutionarilor
din Decembrie 1989 la instanta de fond:***

GUVERNUL ROMÂNIEI
SECRETARIATUL DE STAT PENTRU PROBLEMELE
REVOLUTIONARILOR DIN DECEMBRIE 1989

Nr. 18/6350/02.12.2004

Tribunalul Bucuresti Sectia a VIII-a
Conflicte de muncă si litigii de muncă
Dosar nr. 8753/CA/2004
Termen: 03.12.2004

DOMNULE PRESEDINTE

Subscrisa **Guvernul României – Secretariatul de Stat pentru Problemele Revolutionarilor din Decembrie 1989**, cu sediul în Bucuresti, Bd. Iancu de Hunedoara nr. 3-5, reprezentat prin Emilian Vasile Cutean – secretar de stat, formulează:

ÎNTÂMPINARE

În cauza care formează obiectul dosarului nr. 8753/2004, aflat pe rolul acestei instante, urmând ca prin hotărârea ce o veti pronunta să respingeti actiunea formulată de către reclamant ca netemeinică si nelegală.

Motivele întâmpinării:

1. Exceptia inadmisibilității actiunii formulate de către reclamanta Asociatia [Revolutionarilor] fără Privilegii.

Art. 5 din Legea nr. 29/1990, republicată stipulează:

„Înainte de a cere tribunalului anularea actului sau obligarea la eliberarea lui, cel care se consideră vătămat se va adresa pentru apărarea dreptului său, în termen de 30 de zile de la data când i s-a comunicat actul administrativ sau la expirarea termenului prevăzut la art. 1 alin. 2, autorității emitente, care este obligată să rezolve reclamatia în termen de 30 de zile de la aceasta.“

De asemenea, art. 21 alin. 2 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informatiile de interes public, prevede cercetarea administrativă prealabilă a reclamației petentului.

Ca atare, considerăm ca inadmisibilă acțiunea reclamantului.

2. Secretariatul de Stat pentru Problemele Revolutionarilor din Decembrie 1989, a comunicat atât verbal cât și în scris, prin adresa nr. 18/4765/16.10.2004 răspuns la solicitările Asociației Revolutionarilor Fără Privilegii.

De asemenea, s-au comunicat petentei drepturile acordate în prezent, potrivit legislației în vigoare, de către SSPR.

Ca atare, considerăm că s-au respectat prevederile Legii nr. 544/2001 coroborată cu Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

Mai mult, potrivit art. 5 alin. 1 și alin. 4 din Legea nr. 544/2001, Secretariatul de Stat pentru Problemele Revolutionarilor din Decembrie 1989 a permis accesul la informațiile de interes public prin publicarea acestora în pagina de Internet proprie.

Astfel, orice persoană interesată ce accesează pagina de Internet pe site-ul www.sspr.ro poate să se informeze privind:

- acte normative care reglementează organizarea și funcționarea autorității sau instituției publice;
- structura organizatorică, atribuțiile departamentelor, programul de funcționare al instituției publice;
- numele și prenumele persoanelor din conducerea autorității;
- coordonatele de contact ale instituției;
- sursele financiare, bugetul și bilanțul contabil;
- programele și strategiile proprii;
- lista cu documentele de interes public: beneficiarii Legii nr. 42/1990, dosare conform Legii nr. 42/1990 etc.

Referitor la informațiile solicitate de către petentă privind „bunurile obținute în baza Legii nr. 42/1990 și Legii nr. 341/2004”, SSPR a informat Asociația Revolutionarilor Fără Privilegii să se adreseze instituțiilor competente.

Având în vedere aspectele mai sus menționate și, totodată considerând susținerile reclamantei ca nefondate, vă rugăm să respingeți acțiunea formulată de către reclamantă ca fiind neîntemeiată.

În drept, ne sustinem actiunea pe dispozitiile art. 115 Cod procedură civilă, Legea nr. 42/1990 republicată, Legea nr. 341/2004, Legea nr. 544/2001 si Legea nr. 677/2001 privind protectia persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal si libera circulatie a acestor date.

Dovada cu care înțelegem să ne apărăm este proba cu înscrisuri.

Depunem întâmpinarea în 2 (două) exemplare, unul pentru instanță si unul pentru a se comunica reclamantei.

Solicităm, potrivit art. 242. alin. 2, judecarea si în lipsă, a pricinii.

SECRETAR DE STAT

Emilian Vasile Cutean

[semnătura si stampila]

DIRECTOR

Daniela Sbârcea

[semnătura]

Consilier Juridic

Carmen Vladescu

[semnătura]

./.

DOMNULUI PRESEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCURESTI

Răspunsul reclamantei la întâmpinare la instanța de fond:

Tribunalul București
Secția a VIII-a
Dosar nr. 8753/CA/2004
Termen 28 ianuarie 2005

DOMNULE PRESEDINTE,

Reclamanta **Asociația Revoluționarilor fără Privilegii**, prin avocat D.O.C., formulăm

RĂSPUNS LA ÎNȚÂMPINAREA

depusă de pârâta Guvernul României – Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 la termenul din 3 decembrie 2004.

1. Chestiuni prealabile

În primul rând, rugăm instanța să constate că **întâmpinarea este tardivă**, nerespectându-se termenul de 5 zile prevăzut de art. 114¹ alin. 2 Cod procedură civilă și să facă aplicarea art. 118 alin. 2 Cod procedură civilă, urmând ca pârâta să fie decăzută din dreptul de a propune probe sau de a ridica excepții, în afară de cele de ordine publică.

2. Excepția inadmisibilității acțiunii ridicate de către pârâta

În ceea ce privește excepția inadmisibilității acțiunii formulate de către pârâta prin întâmpinare, pe motiv că nu am fi îndeplinit procedura administrativă prealabilă prevăzută de Legea contenciosului administrativ arătăm următoarele:

Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public este o lege specială, care derogă de la dispozițiile dreptului comun în privința procedurii administrative prealabile. Astfel, art. 21 alin. 2 din Legea nr. 544/2001 prevede că împotriva refuzului de a comunica informațiile de interes public solicitate „**se poate** depune reclamație la conducătorul autorității sau al instituției publice respective în termen de 30 de zile de la luarea la cunostință de către persoana lezată“. De asemenea, art. 22. alin. 1 prevede că „în cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile

sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al institutiei publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7.“

Din interpretarea literară a art. 21 alin. 2 din lege rezultă că formularea unei reclamații administrative este la latitudinea petentului („se poate“), aceasta nefiind obligatorie. Această interpretare este susținută și de faptul că termenul de sesizare a instanței în cazul unui refuz al institutiei/autorității publice de a comunica informațiile de interes public solicitate curge de la momentul expirării termenului de comunicare a informațiilor, iar nu de la momentul soluționării reclamației administrative. În consecință, cele două căi de atac posibile în cazul unui refuz de a comunica informațiile de interes public, calea de atac administrativă și calea de atac judiciară, sunt independente, alegerea uneia sau alteia aparținând în exclusivitate petentului. De altfel, aceasta este și interpretarea dată respectivelor texte legale de către prezenta instanță, cu constanță.

3. Pe fond, pârâta s-a apărut susținând că a răspuns solicitărilor noastre prin adresa nr. 18/4765/16.10.2004, că a comunicat anumite informații publice din oficiu pe pagina de internet proprie și că în privința bunurilor obținute în baza Legii nr. 42/1990 și a Legii nr. 341/2004 ne-a informat să ne adresăm institutiilor competente.

În primul rând, din actele depuse de pârâtă la termenul din 3 decembrie 2004 (borderou de expediere a corespondentei), rezultă cu certitudine că adresa respectivă, cu toate că poartă data de 16.10.2004, a fost expediată pe data de 8.11.2004, cu aproximativ o lună și jumătate peste termenul de 10 zile în care era obligată să ne răspundă la cerere și după promovarea prezentei acțiuni.

În al doilea rând, analizând conținutul adresei în chestiune, constatăm că aceasta nu răspunde solicitării noastre. Prin cererea de informații primită de SSPR la data de 17.09.2004, am solicitat să ni se comunice lista persoanelor care au beneficiat de Legea nr. 42/1990 și „Legea recunoștinței“ (Legea nr. 341/2004) și bunurile obținute în baza acestora. În adresa SSPR nu există nici lista persoanelor respective și nici bunurile obținute de acestea, date concrete solicitate de noi, ci numai informații generale. Aceste informații nu se regăsesc nici pe pagina de internet menționată de pârâtă în întâmpinare.

În schimb, în adresa menționată se precizează că ni s-ar fi răspuns la solicitări verbal, lucru neadevărat. Singura comunicare telefonică primită din partea SSPR viza faptul că solicitarea noastră nu era de competența acestei instituții și că nu vom primi un răspuns scris în acest sens. În orice caz, comunicarea verbală este în contradicție cu obligațiile impuse de Legea nr. 544/2001, care prevede în art. 7 alin. 1 ca răspunsul la solicitarea de informații de interes public se face în scris.

În adresa SSPR se mai menționează că această instituție acordă indemnizații reparatorii pentru soții de eroi-martiri, care au în întreținere unul sau mai mulți copii, celelalte drepturi fiind acordate de alte instituții. Acest răspuns nu este în conformitate cu dispozițiile Normei metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 (aprobată prin H.G. nr. 123/2002): „în cazul în care solicitarea nu se încadrează în competențele instituției sau autorității publice, în termen de 5 zile de la primire structurile sau persoanele responsabile de informarea publică directă transmit solicitarea către instituțiile sau autoritățile competente și informează solicitantul despre aceasta” (art. 24).

Mai mult, noi ne-am adresat SSPR pentru a obține aceste informații datorită atribuțiilor sale legale. Astfel, H.G. nr. 760/03.07.2003 privind organizarea și funcționarea Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 prevede că acest organ de specialitate al administrației publice centrale **„asigură și coordonează la nivel central aplicarea reglementărilor legale în vigoare referitoare la revoluționarii din decembrie 1989”** (art. 1). Una dintre funcțiile îndeplinite de către SSPR este „funcția de autoritate de stat, prin care **monitorizează modul în care sunt respectate și promovate** de către instituțiile publice centrale și locale și de către alte persoane juridice **drepturile acordate revoluționarilor din decembrie 1989**” (art. 3 alin. 1 lit. b). Atribuțiile principale ale SSPR sunt cele prevăzute de art. 4 din H.G. nr. 760/2003 și anume:

„ [...]

b) **organizează, coordonează și controlează aplicarea prevederilor legale cu privire la revoluționarii din decembrie 1989;**

c) **monitorizează respectarea drepturilor și facilităților revoluționarilor din decembrie 1989** și elaborează metodologii de implementare a acestora;

[...]

g) asigură crearea si dezvoltarea bazei de date referitoare la revolutionarii din decembrie 1989;

[...]

i) colaborează cu organele administratiei publice centrale si locale pentru atribuirea drepturilor prevăzute de Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri si acordarea unor drepturi urmasilor acestora, rănitilor, precum si luptătorilor pentru victoria Revolutiei din decembrie 1989, republicată, cu modificările si completările ulterioare;

j) sprijină activitatea organizatiilor neguvernamentale ale revolutionarilor din decembrie 1989 pentru rezolvarea obiectivelor propuse si a problemelor importante ale acestora, precum si pentru organizarea unor manifestări la nivel national sau local;

[...]“

Din analiza acestor dispozitii legale rezultă cu claritate că SSPR este institutia care detine imaginea de ansamblu asupra persoanelor care au beneficiat de Legea nr. 42/1990 si de „Legea recunostintei“ si care sunt bunurile obtinute de acestea si că aceasta era institutia cea mai potrivită pentru a răspunde solicitărilor noastre. Faptul că, practic, anumite drepturi sunt acordate de alte institutii decât SSPR nu prezintă nici o importantă în cauza de față.

În ultimul rând, în adresa SSPR se mentionează că drepturile conferite de Legea nr. 341/2004 se pot obtine după ce solicitantul intră în posesia noului tip de certificat, iar până în momentul de față nu a fost acordat nici un certificat. Faptul că pârâta sustine că în baza Legii nr. 341/2004 nu s-a eliberat nici un certificat, nu este de natură să o exonereze de obligatia de a ne comunica datele solicitate care se referă la legea anterioară celei din 2004.

În concluzie, prin răspunsul SSPR nu ni s-au comunicat datele solicitate prin cererea de informatii de interes public. Aceste informatii ne sunt necesare în vederea realizării unui interes legitim, privind chiar buna functionare a asociatiei noastre, care militează pentru curătenia morală în rândurile revolutionarilor. În acest context, descoperirea si stoparea abuzurilor în aplicarea legilor care acordă diferite beneficii revolutionarilor apare ca fiind deosebit de importantă, fiind binecunoscute scandalurile publice pe marginea acestui subiect, care au creat prejudicii tuturor revolutionarilor, inclusiv nouă. Mai mult, în rezolvarea acestei probleme importante privind revolutionarii, SSPR avea obligatia pozitivă de a ne

sprijini, potrivit art. 4 lit. j din
H.G. nr. 760/2003, obligatie pe care nu si-a îndeplinit-o în cazul de fată.

În raport si cu aceste argumente, vă rugăm să constatați că solicitările din
actiunea noastră sunt temeinice si legale.

Anexăm o copie a H.G. nr. 760/2003.

Reclamanta,

Prin avocat D.O.C.

[semnătura si stampila]

Sentinta instantei de fond:

DOSAR NR. 8753/CA/2004

**TRIBUNALUL BUCURESTI SECTIA A VIII A
CONFLICTE DE MUNCĂ, ASISTENTĂ SOCIALĂ**

Sentinta civilă nr. 353

Sedinta publică de la 28.01.2005

Tribunalul compus din:

Presedinte: Daniel Severin
Grefier: Raluca Trică

Pe rol solutionarea cauzei civile de fată având ca obiect comunicare informatii formulată de reclamanta Asociatia Revolutionarilor fără Privilegii în contradictoriu cu pârâtul Secretariatul de Stat pentru Problemele Revolutionarilor din Decembrie 1989.

La apelul nominal făcut în sedintă publică a răspuns reclamanta, prin avocat D.O.C, care depune delegatia la dosar, lipsind pârâtul.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de sedintă, care învederează instanței că reclamanta a depus la dosar, prin serviciul registratură, la data de 24.01.2005, răspuns la întâmpinare, după care;

Tribunalul, nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Reclamanta, prin apărător, solicită admiterea actiunii astfel cum a fost formulată, obligarea pârâtului să comunice informatiile de interes public solicitate si la plata daunelor morale în cuantum de 5.000.000 lei, precum si obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată.

Tribunalul retine cauza spre solutionare, pe fondul cauzei.

TRIBUNALUL,

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instante la data de 25.10.2004 reclamanta Asociatia Revolutionarilor fără Privilegii a solicitat obligarea Secretariatului de Stat pentru Problemele Revolutionarilor din Decembrie 1989 să comunice informatiile de interes public solicitate prin scrisoarea din data de 13.09.2004 cu fixarea unui termen în acest sens. De asemenea,

reclamanta a solicitat obligarea pârâtului la plata sumei de 5.000.000 lei cu titlu de daune morale si la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea actiunii reclamanta a arătat că prin scrisoarea din data de 13.09.2004 a solicitat pârâtului, în temeiul Legii nr. 544/2001 lista persoanelor care au beneficiat de dispozitiile Legii nr. 42/1990 si de Legea Recunostintei precum si bunurile care au fost obtinute de aceste persoane însă cererea nu a fost rezolvată.

Pârâtul a formulat întâmpinare solicitând respingerea actiunii ca inadmisibilă întrucât nu a fost urmată procedura prealabilă prevăzută de Legea nr. 544/2001 si ca neîntemeiată întrucât a răspuns reclamantei atât telefonic cât si înscrisuri, de altfel, informatiile solicitate se regăsesc pe site-ul institutiei. În ceea ce priveste bunurile obtinute în baza Legii nr. 42/1990 si nr. 341/2004 pârâta arată că a îndrumat reclamanta să se adreseze institutiilor competente.

La dosar s-au depus răspunsul adresat reclamantei împreună cu dovada expedierii lui, pagini extrase din site-ul pârâtei, si statutul asociatiei reclamante.

Din analiza probe lor administrate în cauză tribunalul constată că informatiile solicitate de reclamantă fac parte din informatiile de interes public prevăzute de Legea nr. 544/2001, rezultând din activitatea unei institutii publice si privind modul de utilizare a banului public.

În ceea ce priveste răspunsul înaintat de pârât reclamantului, tribunalul constată că acest răspuns nu este complet, nerăspunzând cererii formulate de reclamanta la data de 13.09.2004.

Cât priveste lipsa procedurii prealabile, tribunalul constată că Legea nr. 544/2001 nu impune o astfel de procedură, formularea unei reclamantii adresate conducătorului institutiei publice fiind facultativă, asa cum rezultă din formularea art. 21 alin 2 din lege.

Pârâta s-a apărat, invocând faptul că a publicat pe pagina de internet lista persoanelor beneficiare ale Legii nr. 544/2001 însă acesta publicare nu exclude formularea unui răspuns direct către solicitant, mai ales în conditiile în care în răspunsul adresat reclamantei, pârâta nu face trimitere la pagina de internet respectivă.

În ceea ce priveste daunele morale, tribunalul constată că cererea este întemeiată, având în vedere dispozitiile art. 22 alin 2 din Legea nr. 544/2001. Având în vedere scopul asociatiei reclamante, asa cum rezultă el din statut, tribunalul consideră că suma de 5.000.000 lei reprezintă o despăgubire

echitabilă pentru faptul că pârâtul i-a îngrădit accesul reclamantei la informațiile de interes public.

Ca urmare, tribunalul va admite actiunea, va obliga pârâtul să furnizeze reclamantei informațiile de interes public solicitate stabilind un termen în acest sens și va obliga pârâtul la plata daunelor morale solicitate.

În baza art. 274 din Cod procedură civilă tribunalul va obliga pârâtul la plata cheltuielilor de judecată avansate de reclamantă

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite actiunea formulată de reclamanta ASOCIATIA REVOLUTIONARILOR FĂRĂ PRIVILEGII cu sediul în București, Calea Victoriei nr. 120, sector 1, în contradictoriu cu pârâtul SECRETARIATUL DE STAT PENTRU PROBLEMELE REVOLUTIONARILOR DIN DECEMBRIE 1989 cu sediul în București, Bd. Iancu de Hunedoara nr. 3-5, sector 1.

Obligă pârâtul să furnizeze reclamantei lista persoanelor care au beneficiat de Legea nr. 42/1990 și bunurile obținute în baza acestei legi în termen de 10 zile.

Obligă pârâtul la 5.000.000 lei daune morale.

Obligă pârâtul la 500.000 lei cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 28.01.2005.

Recursul Secretariatului pentru Problemele Revolutionarilor din Decembrie 1989:

GUVERNUL ROMÂNIEI
SECRETARIATUL DE STAT PENTRU PROBLEMELE
REVOLUTIONARILOR DIN DECEMBRIE 1989
Bd. Iancu de Hunedoara 3-5, Sector 1 Bucuresti,
Tel: 222.36.98; 260.27.69; Fax: 222.36.80
Nr. 18/3404/19.05.2004 M.P

Tribunalul Bucuresti
Sectia a VIII-a Conflicte de muncă si litigii de muncă

DOMNULE PRESEDINTE,

Secretariatul de Stat pentru Problemele Revolutionarilor din Decembrie 1989, cu sediul în Bucuresti, Bd. Iancu de Hunedoara nr. 3-5, reprezentat prin domnul Morar Petrisor, Secretar de stat, formulăm:

RECURS

împotriva sentintei civile nr. 353/28.01.2005 pronunțată în dosarul nr. 8753/CA/2004 de către Tribunalul Bucuresti – Sectia a VIII-a Conflicte de muncă, Asistentă socială, urmând ca prin hotărârea ce o veti pronunta să ne admiteti recursul, iar pe fond să respingeti actiunea formulată de Asociatia Revolutionarilor Fără Privilegii ca neîntemeiată, privind capătul de cerere referitor la daune morale.

MOTIVE RECURS:

În fapt, reclamanta Asociatia Revolutionarilor fără Privilegii, a solicitat Secretariatului de Stat pentru Problemele Revolutionarilor din Decembrie 1989, de a i se comunica informatiile de interes public referitoare la persoanele beneficiare ale drepturilor prevăzute în Legea nr. 42/1990, republicată.

De asemenea, instanta a obligat institutia noastră la plata sumei de 5.000.000 lei reprezentând daune morale.

Având în vedere aspectele mentionate mai sus facem recurs pentru capătul de cerere privind daune morale, întrucât considerăm că reclamanta

nu a făcut dovada presupusului prejudiciu cauzat, prin netransmiterea informațiilor solicitate. Considerăm că reclamanta nu a fost în nici un fel prejudiciată prin faptul că nu i s-au comunicat aceste informații, întrucât, așa cum rezultă și din denumirea asociației – Asociația Revolutionarilor fără Privilegii, pentru desfășurarea scopurilor propuse, aceasta nu ar fi fost condiționată în vreun fel de aceste informații solicitate.

Precizăm că în prezent pe site-ul instituție www.sspr.ro au fost publicate informațiile de interes public solicitate de intimatul-reclamant.

Având în vedere aspectele menționate, vă rugăm să ne admiteti recursul așa cum a fost formulat, **privind capătul de cerere „daune morale“** iar **pe fond să modificați în parte sentința civilă nr. 353/28.01.2005**, pronunțată în dosarul nr. 8753/CA/2004 de către Tribunalul București secția a VIII-a Conflicte de Muncă, Asistentă Socială.

În drept art. 302 și următoarele din Cod procedură civilă.

Depunem prezenta în două exemplare.

Dovada înțelegem să o facem cu acte.

DIRECTOR MONITORIZARE,
Carmen Vlădescu
[semnătura și stampila]

Consilier juridic,
Radu Ionela
[semnătura]

Concluziile scrise ale Asociatiei Revolutionarilor fără Privilegii la instanta de recurs:

Curtea de Apel Bucuresti
Sectia a VIII-a
Dosar nr. 1934/2005
Termen pronuntare: 30 iunie 2005

**Concluzii scrise pentru intimata-reclamantă
Asociatia Revolutionarilor fără Privilegii**

Intimata-reclamantă Asociatia Revolutionarilor fără Privilegii, prin avocat D.O.C., rugăm instanta să respingă recursul recurenteii-pârâte Secretariatul de Stat pentru Problemele Revolutionarilor si să mențină hotărârea instantei de fond, ca legală si temeinică, pentru următoarele considerente:

Recursul promovat de Secretariatul de Stat pentru Problemele Revolutionarilor are ca obiect numai acordarea de daune morale în valoare de 5.000.000 lei asociatiei noastre de către instanta de fond, motivarea recurenteii-pârâte fiind că în mod greșit instanta ar fi acordat aceste daune, deoarece nu ar fi fost dovedite.

Această motivatie nu poate fi primită. Potrivit art. 22 alin. 2 din Legea nr. 544/2001, în cazul în care o autoritate sau institutie publică refuză în mod nejustificat să comunice informatii de interes public ce i-au fost solicitate, iar solicitantul adresează o plângere instantei de judecată, „**instanta poate obliga autoritatea sau institutia publică** să furnizeze informatiile de interes public solicitate si **să plătească daune morale** si/sau patrimoniale”. În mod evident, obligarea la plata daunelor morale poate interveni numai în cazul unui comportament al institutiei sau autorității publice care este contrar obligatiilor sale legale, printre care si necomunicarea informatiilor solicitate în baza Legii nr. 544/2001.

În cazul de față a existat un astfel de comportament din partea recurenteii-pârâte. Instanta de fond a constatat că a existat un refuz al Secretariatul de

Stat pentru Problemele Revolutionarilor de a ne comunica informatii de interes public si că acesta nu a fost justificat. Mai mult, chiar recurenta-pârâtă a recunoscut că a gresit prin necomunicarea informatiilor solicitate, deoarece nu a atacat hotărârea instantei de fond sub acest aspect. Mai mult, în motivele de recurs a sustinut că a publicat informatiile solicitate pe pagina proprie de internet, www.sspr.ro. Verificând această pagină, după ce am luat cunostință de motivele de recurs în sedinta publică din 24.06.2005, am constatat că într-adevăr, informatiile solicitate de noi prin cererea înregistrată la recurenta-pârâtă la data de 17.09.2004 au fost **partial** publicate la o dată neprecizată. Astfel, exista o listă a beneficiarilor Legii nr. 42/1990 si a bunurilor sau privilegiilor de orice fel care le-au fost acordate, **dar numai pentru 31 de judete, în general acelea cu un număr mic de beneficiari**. Nu exista informatia similară pentru beneficiarii „Legii Recunostintei“ (Legea nr. 341/2004), ci numai o listă a cererilor depuse în baza acestui act normativ. Din analiza informatiilor existente pe pagina de internet a Secretariatului de Stat pentru Problemele Revolutionarilor la data de 24.06.2005 rezultă încă o dată că refuzul initial de a ne fi comunicate aceste informatii a fost nejustificat. Este evident că SSPR detinea respectivele informatii, iar redirectionarea noastră către alte institutii publice nu a constituit altceva decât o încercare de a eluda prevederile Legii nr. 544/2001. Mai mult, SSPR avea obligatia pozitivă de a ne sprijini în demersul nostru, potrivit art. 4 lit. j din H.G. nr. 760/2003, obligatie pe care nu si-a îndeplinit-o.

În concluzie, vă rugăm să constatați că SSRP a avut fată de asociatia noastră un comportament sfidător, în dispretul obligatiilor legale care îi reveneau atât în baza Legii nr. 544/2001, cât si în baza H.G. nr. 760/2003, care reglementează organizarea si functionarea acestei institutii. Acest comportament sfidător este dovedit si de întârzierea extrem de mare în a ne trimite refuzul de a ne comunica informatiile (aproximativ o lună si jumătate) – ca si cum prevederile Legii nr. 544/2001 sunt orientative, nu imperative –, cât si din sustinerile neadevărate prezentate în fata instantei de fond: ne-ar fi comunicat informatiile verbal, informatiile ar fi existat pe pagina de internet, răspunsul scris – în fapt refuzul – ne-ar fi fost comunicat în termenul legal, la 16.10.2004. Aceste sustineri au fost contrazise de chiar documentele depuse de SSPR în apărare sau de evidentă: informatiile nu ne puteau fi comunicate verbal având un volum mare (a se vedea anexa 1, numărul de beneficiari ai Legii nr. 42/1990); extrasele de pe pagina de internet nu contineau nici lista

beneficiarilor si nici bunurile primite; borderoul de corespondență dovedeste că refuzul ne-a fost transmis pe data de 8.11.2004, nu pe 16.10.2004. Astfel, comportamentul sfidător al recurente-pârâte nu s-a manifestat numai asupra noastră, ci si chiar asupra instantei.

Comportamentul sfidător al recurente-pârâte a avut drept rezultat producerea unui prejudiciu moral asociatiei noastre. Acest prejudiciu constă atât în sentimentele de anxietate si frustrare ale membrilor asociatiei noastre si mai ales ale conducerii acesteia determinate de dispretul arătat de SSPR, cât si în atingerile aduse reputatiei asociatiei, care ar fi trebuit sprijinită de SSPR, conform obligatiilor sale legale, si nu tratată cu nepăsare si totală lipsă de responsabilitate. Mai mult, prin refuzul nejustificat de a ne fi comunicate informatiile solicitate a fost împiedicată si buna functionare a asociatiei, care militează pentru curătenia morală în rândurile revolutionarilor. În acest context, descoperirea si stoparea abuzurilor în aplicarea legilor care acordă diferite beneficii revolutionarilor apare ca fiind deosebit de importantă, fiind binecunoscute scandalurile publice pe marginea acestui subiect, care au creat prejudicii tuturor revolutionarilor, inclusiv nouă. De aceea, necomunicarea informatiilor ne-a lipsit de unul dintre mijloacele de a ne atinge scopul, de a demasca eventuale abuzuri sau, din contră, de a constata că astfel de abuzuri nu au avut loc. Atingerea adusă bunei functionări a asociatiei constituie un prejudiciu, de asemenea, de natură morală, iar nu patrimonială, asociatia noastră fiind non-profit.

În legătură cu existenta unor prejudicii morale la o persoană juridică, dorim să subliniem mai întâi că Legea nr. 544/2001 nu distinge între persoanele fizice si cele juridice. Dacă noi am distinge, am lăsa partial fără aplicabilitate prevederile art. 22 alin. 2 din această lege. În al doilea rând am dori să încunostintăm instanta despre jurisprudenta Curtii Europene a Drepturilor Omului în materie, care sustine că si persoana juridică poate suferi prejudicii de natură morală (a se vedea anexa 2, hotărârea *Comingersoll S.A. versus Portugalia* cu opinia concurentă a judecătorului Rozakis susținută de judecătorii Sir Nicolas Bratza, Caflisch si Vajic).

În ceea ce privește dovedirea existentei prejudiciului, sustinem că a ni se solicita să facem dovada directă în acest sens echivalează cu a ni se cere să facem o probă imposibilă, ceea ce contravine articolului 6.1 din Conventia europeană a drepturilor omului, ratificată de România si parte a dreptului intern. Prejudiciul moral are prin sine însusi o natură internă, care nu poate fi dovedit direct, prin intermediul unei expertize sau prin înscrisuri. Iar a ni

se cere să dovedim prejudiciul cu martori ar echivala, pe de altă parte, cu a ni se solicita să amplificăm prejudiciul suferit, prin exteriorizarea atingerilor aduse, ceea ce ar fi imoral. Numai prin exteriorizare persoane străine de asociației ar fi putut luat cunoștință de prejudiciul suferit.

În consecință, susținem că prejudiciul moral suferit poate fi dovedit numai indirect, printr-o prezumție. Anume aceea că atitudinea sfidătoare și contrară legii a recurente-reclamante a generat pentru noi un prejudiciu de natură morală. Considerăm că faptul conex, comportamentul recurente-reclamante, a fost dovedit prin înscrisurile depuse la instanța de fond, iar prezumția nu a fost răsturnată în vreun mod de SSRP, care nu a dovedit contrariu, că nu am fi suferit vreun prejudiciu de natură morală.

De altfel, prezumții asemănătoare sunt folosite de instanțe în situația în care se acordă daune morale pentru persoane ale căror rude apropiate au fost ucise, de exemplu. În aceste situații, se prezumă că uciderea unei persoane apropiate (uciderea unei persoane fiind un comportament contrar legii penale) generează prejudicii morale, care nu trebuie dovedite direct. Similar se petrec lucrurile și în cazurile de insultă și calomnie.

Un sistem de prezumții este folosit și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, în situația în care constată că prevederile Convenției europene a drepturilor omului au fost încălcate („comportamentul contrar”), acordă daune morale, fără a cere vreo dovadă în acest sens. Existența lor este prezumată (a se vedea hotărârea anexată și întreaga jurisprudență a Curții Europene, pe pagina de internet www.echr.coe.int sau pe pagina de internet a Înaltei Curți de Casare și Justiție, www.scj.ro).

În concluzie, rugăm instanța să constate că prejudiciul moral suferit de noi există, iar întinderea sa a fost corect stabilită de instanța de fond. Suma de 5.000.000 lei, apreciată de noi suficientă pentru acoperirea prejudiciului, este în mod evident suficient de mică pentru a nu genera o îmbogățire fără justă cauză sau orice fel de alt dezechilibru. De asemenea, faptul că recurenta-pârâtă a început de bună-voie să comunice informațiile solicitate, nu este de natură să acopere prejudiciul suferit, deoarece acest comportament a survenit la mult timp după ce am solicitat informațiile respective, pentru o perioadă de mai mult de 6 luni fiind tratați cu dispreț de o instituție plătită din bani publici, deci din contribuțiile noastre, ale tuturor.

Av. D.O.C

[semnătura]

Decizia instantei de recurs:

DOSAR NR. 1934/2005

**CURTEA DE APEL BUCURESTI
SECTIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL**

Decizia civilă nr. 1253

Sedinta publică din 30.06.2005

Instanta compusă din:

Presedinte:	Simona Marcu
Judecător:	Carmen Cosma
Judecător:	Gheorghe Grecu
Grefier:	Camelia Neagu

Pe rol solutionarea recursului declarat de recurentul pârât SECRETARIATUL DE STAT PENTRU PROBLEMELE REVOLUTIONARILOR DIN DECEMBRIE 1989 împotriva sentintei civile nr. 353/28.01.2005 pronunțată de Tribunalul Bucuresti – Sectia a VIII-a Conflicte de Muncă si Litigii de Muncă, în dosarul nr. 8753/CA/2004, în contradictoriu cu intimata reclamantă ASOCIATIA REVOLUTIONARILOR FĂRĂ PRIVILEGII.

Dezbaterile în fond si sustinerile orale ale părților au avut loc în sedință publică de la data de 24.06.2005, fiind consemnate în încheierea de sedință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera si pentru a da posibilitate părților să depună note scrise, a amânat pronunțarea la 30.06.2005 când a decis următoarele:

CURTEA

Prin sentinta civilă nr. 353/28.01.2005 Tribunalul Bucuresti – Sectia a VIII-a Conflicte de Muncă si Litigii de Muncă a admis actiunea formulată de reclamata Asociatia Revolutionarilor fără Privilegii în contradictoriu cu pârâtul Secretariatul de Stat pentru Problemele Revolutionarilor din Decembrie 1989; a obligat pârâtul să furnizeze reclamantei lista persoanelor care au beneficiat de Legea nr. 42/1990 si bunurile obtinute în baza acestei legi în termen de 10 zile; a obligat pârâtul la 5.000.000 lei daune morale si 500.000 lei cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această soluție Tribunalul a reținut că faptul publicării pe pagina de internet a listei persoanelor beneficiare ale Legii nr. 42/1990 nu exclude formularea unui răspuns direct către reclamant, potrivit Legii nr. 544/2001, mai ales în condițiile în care reclamata nu a fost informată cu privire la pagina respectivă. În ceea ce privește daunele morale s-a considerat că suma de 5 milioane de lei reprezintă o despăgubire echitabilă pentru faptul că pârâțul i-a îngăduit reclamantei accesul la informațiile de interes public.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs în termen legal pârâțul Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 numai în ceea ce privește modul în care a fost soluționat capătul de cerere privind daunele morale, susținând că reclamanta nu a făcut dovada prejudiciului moral.

Recursul nu a fost motivat în drept dar poate fi încadrat în prevederile art. 304/1 Cod procedură civilă.

În recurs nu s-au administrat probe noi dar intimata reclamantă a depus în extras Hotărâri CEDO ce antamează chestiunea de drept analizată.

Examinând recursul de față, Curtea constată că hotărârea instanței de fond este legală și temeinică.

Potrivit art. 22 alin. 2. din Legea nr. 544/2001 în cazul în care o autoritate sau o instituție publică refuza în mod nejustificat să comunice informațiile de interes public ce i-au fost solicitate, iar solicitantul adresează o plângere instanței de judecată, „instanța poate obliga autoritatea sau instituția publică să furnizeze informațiile de interes public solicitate și să plătească daune morale...”. În cauză s-a probat refuzul nejustificat al recurentului, pe acest aspect hotărârea analizată fiind irevocabilă.

Comportamentul sfidător al recurentului a creat sentimente de frustrare membrilor asociației și de afectare a imaginii asociației care nu pot fi probate direct printr-o expertiză, înscrisuri ori martori.

Se prezumă însă că această atitudine a Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 a generat un prejudiciu moral, valoarea stabilită de instanță la 5 milioane lei fiind modică.

Un astfel de sistem de prezumții este folosit și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, în situația în care constată că prevederile Convenției europene a drepturilor omului au fost încălcate acordă daune morale, fără a cere vreo dovadă în acest sens, existența acestor daune fiind prezumată.

Pentru considerentul expus, în temeiul art. 312 Cod procedură civilă se va respinge recursul de fată ca nefondat.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

Respinge recursul formulat de recurentul-pârât Secretariatul de Stat pentru Problemele Revolutionarilor din Decembrie 1989 împotriva sentintei c i v i l e nr. 353/28.01.2005 pronunțată de Tribunalul Bucuresti – Sectia a VIII-a Conflicte de Muncă si Litigii de Muncă în dosarul nr. 8753/CA/2004, în contradictoriu cu intimata-reclamanta Asociatia Revolutionarilor fără Privilegii, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată în sedință publică azi 30 iunie 2005.

APADOR-CH

versus

Primăria Municipiului București

Cererea de informatii:

24 iunie 2005

Către,

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCURESTI

Bd. Regina Elisabeta nr. 47, sector 5

În temeiul Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informatiile de interes public, vă solicităm să ne comunicați următoarele:

1. Câte contracte ati încheiat, în perioada 1 ianuarie 2000 – 1 iunie 2005, având ca obiect construirea, repararea, reabilitarea, întreținerea drumurilor publice din Bucuresti;
2. Cu cine ati încheiat fiecare dintre contractele la care ne-am referit la pct. 1 si care a fost valoarea fiecărui contract;
3. În câte dintre aceste contracte ati prevăzut o clauză de garantie si pe ce perioadă ati prevăzut clauza de garantie, pentru fiecare contract în parte;
4. De câte ori ati invocat clauza de garantie în cazul deficiențelor de calitate constatate la lucrările de construire, reparare, reabilitare si întreținere a drumurilor publice din Bucuresti;
5. Pentru fiecare caz la care ne-am referit la pct. 4, indicați împotriva cui ati invocat clauza de garantie si ce măsuri s-au luat.

De asemenea, vă solicităm, tot în temeiul Legii nr. 544/2001, să ne comunicați copii de pe fiecare dintre contractele la care ne-am referit la pct. 1 .

Vă mulțumim pentru colaborare.

APADOR-CH

[semnătura reprezentantului si stampila]

Răspunsul la cererea de informații:

DIRECTIA DE ACHIZITII CONCESIONĂRI SI CONTRACTE
etaj 1, cam. 136
tel.: 305 55 30; 305 55 00 int. 1136
fax: 305 55 30

Primăria Municipiului București
Nr. 2839/05.07.2005

Către,
A.P.A.D.O.R.-CH

Referitor la adresa dvs. nr. 45/24.06.2005 înregistrată la direcția noastră cu nr. 2839/01.07.2005, vă comunicăm următoarele:

Pct. 1 și 2. În perioada 01.01.2000 – 01.06.2005 au fost încheiate de către Primăria Municipiului București prin direcția noastră următoarele contracte având ca obiect reabilitarea drumurilor publice:

- Contract executie pachet I de străzi – încheiat cu STRABAG AG (valoare 2.791.125 Euro)
- Contract executie pachet II bis (Linia de tramvai 41) de străzi – încheiat cu CCCF SA (valoare 1.833.916,26 Euro)
- Contract executie Modernizare str. Vasile Lascăr între Sos. Stefan cel Mare și B-dul Dacia) – încheiat cu EDICON SRL (valoare 985.648)
- Contract executie pachet IV bis (Linia de tramvai 32) de străzi – încheiat cu STRABAG AG (valoare 3.751.898,29 Euro)
- Contract executie pachet III de străzi – încheiat cu STRABAG AG (valoare 7.501.544,29 Euro)
- Contract executie pachet II de străzi – încheiat cu CCCF SA (valoare 6.347.052,06 Euro)
- Contract executie pachet IV de străzi – încheiat cu STRABAG AG&SOROCAM SRL (valoare 7.627.647,04 Euro)

Pct. 3. Facem precizarea că toate contractele de executie au clauza privind garanția acordată lucrărilor.

Pct. 4 si 5. Informatiile se pot obtine de la Directia Transporturi Drumuri
Siguranta Circulatiei.

În ceea ce priveste transmiterea copiilor după contractele mentionate,
acestea au clauze de confidentialitate si conform legislatiei române în
vigoare pot fi puse la dispozitia autorităților publice.

Director Executiv,

Florentina Constantinescu

[semnătura si stampila]

Sef serviciu

Mirela Zoia

[semnătura]

Cererea de chemare în judecată:

DOMNULE PRESEDINTE,

ASOCIATIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ÎN ROMÂNIA – COMITETUL HELSINKI (APADOR-CH), cu sediul în Bucuresti, str. Nicolae Tonitza nr. 8, sector 3

Cheamă în judecată

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCURESTI, cu sediul în Bucuresti, Bd. Regina Elisabeta nr. 47, sector 5,

Pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

- obligarea Primăriei Municipiului Bucuresti să comunice în scris informațiile de interes public pe care le-am solicitat;
- fixarea unui termen în care să fie comunicate în scris aceste informații;
- obligarea Primăriei Municipiului Bucuresti la plata daunelor morale în cuantum de 50.000.000 ROL (5.000 RON).

De asemenea, solicităm obligarea Primăriei Municipiului Bucuresti la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

MOTIVELE PLÂNGERII SUNT URMĂTOARELE:

Prin scrisoarea nr. 45 din 24 iunie 2005, am adresat Primăriei Municipiului Bucuresti o cerere întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 544/2001, privind liberul acces la informațiile de interes public, în care am solicitat comunicarea următoarelor informații:

1. Câte contracte a încheiat, în perioada 1 ianuarie 2000 – 1 iunie 2005, având ca obiect construirea, repararea, reabilitarea, întreținerea drumurilor publice din Bucuresti;

2. Cu cine a încheiat fiecare dintre contractele la care ne-am referit la pct. 1 și care a fost valoarea fiecărui contract;

3. În câte dintre aceste contracte a prevăzut o clauză de garanție și pe ce perioadă a prevăzut clauza de garanție, pentru fiecare contract în parte;

4. De câte ori a invocat clauza de garanție în cazul deficiențelor de calitate constatate la lucrările de construire, reparare, reabilitare și întreținere a drumurilor publice din Bucuresti;

5. Pentru fiecare caz la care ne-am referit la pct. 4, să ni se indice împotriva cui a invocat Primăria Municipiului București clauza de garanție și ce măsuri s-au luat.

De asemenea, am solicitat Primăriei Municipiului București, tot în temeiul Legii nr. 544/2001, să ni se comunice copii de pe fiecare dintre contractele la care ne-am referit la pct. 1.

Potrivit confirmării de primire nr. 1166/2005, Primăria Municipiului București a primit cererea la data de 27 iunie 2005.

La data de 8 iulie 2005, am primit, prin poștă, răspunsul Primăriei Municipiului București, respectiv:

- adresa nr. 308/L/6.07.2005 a Primăriei Municipiului București, în care se menționează că informațiile solicitate sunt comunicate în anexă;
- o anexă, constând în adresa nr. 2839/5.07.2005 a Primăriei Municipiului București – Direcția de achiziții, concesiuni și contracte.

Răspunsul Primăriei Municipiului București nu conține toate informațiile solicitate. Astfel:

- nu ni s-a comunicat, pentru nici un contract, pe ce durată a fost garantată calitatea lucrărilor (durata clauzei de garanție din fiecare contract – paragraful 1 pct. 3 din cererea de informații);
- nu ni s-a comunicat de câte ori primăria a invocat clauza de garanție în cazul deficiențelor de calitate constatate la lucrările de construire, reparare, reabilitare și întreținere a drumurilor publice din București (paragraful 1 pct. 4 din cererea de informații);
- nu ni s-a comunicat, pentru fiecare caz în care a fost invocată clauza de garanție, împotriva cui a fost invocată și care au fost măsurile luate (paragraful 1 pct. 5 din cererea de informații);
- nu ne-au fost comunicate copii de pe nici unul dintre contractele încheiate, în perioada 1 ianuarie 2000 – 1 iunie 2005, având ca obiect construirea, repararea, reabilitarea, întreținerea drumurilor publice din București (paragraful 2 din cererea de informații).

Refuzul de a comunica în totalitate informațiile solicitate este în contradicție cu dispozițiile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.

Toate informațiile solicitate sunt de interes public, întrucât privesc și rezultă din activitățile autorităților/instituțiilor publice, iar accesul la ele este liber, în raport de art. 1 și 2 din Legea nr. 544/2001.

Singurele situatii în care liberul acces la informatiile de interes public este restrâns sunt cele prevăzute în art. 12 din Legea nr. 544/2001. Excepsiile din art. 12 sunt prevăzute limitativ si sunt de strictă interpretare. Ele nu sunt incidente cu privire la nici una dintre informatiile pe care le-am solicitat.

De altfel, atunci când se invocă o exceptie, dovada trebuie să o facă acela ce o ridică. În spetă, primăria nu a invocat nici o exceptie privind liberul acces în cazul informatiilor prevăzute la paragraful 1 pct. 3-5 din cerere.

Cu privire la copiile contractelor, primăria a invocat existenta unor clauze de confidentialitate. Existenta unei astfel de clauze de confidentialitate nu este dovedită (nu există decât simpla afirmatie a primăriei) si nu este cunoscut nici continutul său concret. Chiar presupunând că ar exista o clauză de confidentialitate, considerăm că ea nu se încadrează în vreuna dintre exceptiile prevăzute limitativ de art. 12 din Legea nr. 544/2001. **Cheltuirea banilor publici nu este si nu poate fi o chestiune confidentială.** Modul de cheltuire a banilor publici trebuie să fie accesibil oricărei persoane, oricărui contribuabil. Contractele solicitate în copie au fost plătite cu bani publici, din contributiile suportate de fiecare cetătean. Consecinta logică a acestui fapt este că atunci când un contribuabil cere detalii despre cum si pentru ce au fost cheltuiti acesti bani publici, nu i se poate răspunde că nu-l privesc „afacerile“ primăriei, că sunt confidentiale. Afacerile cu **bani privati** sunt, într-adevăr problema părților care își riscă proprii bani. Spre deosebire de acestea, afacerile cu **bani publici** riscă banii cetățenilor, iar nu banii proprii ai celor ce semnează contractele. Banii publici atrag accesul public la modul concret în care sunt folositi, acces care nu reprezintă altceva decât o fatetă a principiului transparentei, care trebuie să guverneze – într-o societate democratică – activitatea institutiilor si autorităților publice.

*

Solicităm obligarea Primăriei Municipiului Bucuresti si la plata de **daune morale** în cuantum de 50.000.000 ROL (5.000 RON), pentru prejudiciul moral care ne-a fost creat prin modul în care a fost tratată solicitarea noastră si prin încălcările Legii nr. 544/2001 comise de primărie.

Precizăm că jurisprudenta Curtii Europene a Drepturilor Omului s-a pronuntat în sensul că încălcarea dreptului unei persoane, fizice sau juridice, produce, în mod natural, si prejudicii morale, dovada acestora făcându-se prin prezumtii.

În consecință, ținând cont și de natura lor, neacceptarea dovezii prin prezumții și impunerea unei alte probațiuni pentru a dovedi existența daunelor morale constituie, în realitate, impunerea unei probe imposibile, care încalcă cerințele unui proces echitabil prevăzute în articolul 6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

*

Pentru susținerea acțiunii, depunem, în copie, următoarele înscrisuri:

- cererea de informații transmisă prin scrisoarea nr. 45 din 24 iunie 2005;
- confirmarea de primire nr. 1166/2005;
- adresele nr. 308/L/6.07.2005 și nr. 2839/5.07.2005 ale Primăriei Municipiului București;
- plicul în care au fost expediate adresele nr. 308/L/6.07.2005 și nr. 2839/5.07.2005 ale Primăriei Municipiului București.

În drept, ne întemeiem acțiunea pe dispozițiile art. 22 din Legea nr. 544/2001.

Potrivit art. 22 al. 5 din Legea nr. 544/2001, plângerea este scutită de taxa de timbru.

Depunem plângerea și înscrisurile anexate în dublu exemplar, spre a fi comunicate Primăriei Municipiului București.

20 iulie 2005

APADOR-CH

[semnătura reprezentantului și stampila]

./.

DOMNULUI PRESEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCUREȘTI

Sentinta instantei de fond³:

DOSAR NR. 5976/CA/2005

**TRIBUNALUL BUCURESTI SECTIA A VIII-A
CONFLICTE DE MUNCĂ, ASIGURĂRI SOCIALE,
CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL**

Sentinta civilă nr. 4218

Sedinta publică de la 26.10.2005

Tribunalul compus din:

Presedinte: Vasile Bîcu

Grefier: Felicia Voinea

Ministerul Public a fost reprezentat de procuror Victoria Ioan de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bucuresti.

Pe rol solutionarea cauzei de contencios administrativ, având ca obiect, comunicare informatii.

La apelul nominal făcut în sedintă publică au răspuns reclamanta ASOCIATIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ÎN ROMANIA – COMITETUL HELSINKI (APADOR-CH), prin avocat M.D.C., cu împuternicire avocatală atasată la dosar, pârâta PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCURESTI, prin consilier juridic Ecaterina Negoită, cu delegatie atasată la dosar.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de sedintă, după care:

Pârâta, prin consilier juridic, depune la dosar răspunsul la petitia reclamantei.

Reclamanta, prin avocat, apreciază că răspunsul nu corespunde cererii.

Nemaifiind cereri de formulat sau probe de administrat, Tribunalul constată cauza în stare de judecată si acordă cuvântul pe fond.

Reclamanta, prin avocat, arată că pârâta nu a răspuns la pct. 3-5 paragraful 1 si la paragraful 2 din cererea adresată, apreciază că toate informatiile solicitate sunt de interes public si solicită admiterea actiunii astfel cum a fost formulată, cu cheltuieli de judecată.

³ Împotriva acestei decizii au formulat recurs ambele părți. Recursurile au fost respinse de Curtea de Apel Bucuresti care a mentinut hotărârea instantei de fond. Hotărârea Curtii de Apel Bucuresti nu a fost redactată până la finalizarea prezentei lucrări.

Pârâta, prin consilier juridic, apreciază că s-a răspuns la petitia reclamantei si solicită respingerea actiunii.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea actiunii întrucât prin adresa nr. 2839/05.07.2005 pârâta a răspuns la petitia reclamantei.

TRIBUNALUL,

Prin cererea înregistrată la 21.07.2005 reclamanta Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki (APADOR-CH) a chemat în judecata pe pârâta Primăria Municipiului București, solicitând obligarea acesteia la comunicarea în scris a informațiilor de interes public solicitate, fixarea unui termen în acest sens si obligarea pârâtei la plata daunelor morale de 50.000.000 lei, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii reclamanta a arătat că prin adresa nr. 45/24.06.2005 a solicitat pârâtei să-i comunice următoarele informații de interes public: 1. – câte contracte a încheiat, în perioada 1.01.2000 – 1.06.2005, având ca obiect construirea, repararea, reabilitarea si întreținerea drumurilor publice din București; 2. – cu cine a încheiat fiecare dintre aceste contracte si care a fost valoarea fiecărui contract; 3. – în câte dintre aceste contracte a prevăzut o clauză de garanție si pe ce perioadă a prevăzut-o, pentru fiecare contract în p a r t e ; 4. – de câte ori a invocat clauza de garanție în cazul deficiențelor de calitate constatate la lucrările de construire, reparare, reabilitare si întreținere a drumurilor publice din București; 5. – pentru fiecare caz de la pct. 4 să se indice împotriva cui a invocat pârâta clauza de garanție si ce măsuri s-au luat. Reclamanta a mai solicitat pârâtei să-i comunice copii de pe fiecare dintre contractele menționate la pct. 1. Pârâta a răspuns numai în parte la aceste informații solicitate.

Tribunalul a încuviințat părților proba cu înscrisuri.

Din probele administrate tribunalul reține că prin cererea înregistrată sub nr. 45 din 24.06.2005 reclamanta a solicitat pârâtei comunicarea următoarelor informații: 1. – câte contracte a încheiat, în perioada 1.01.2000 – 1.06.2005, având ca obiect construirea, repararea, reabilitarea si întreținerea drumurilor publice din București; 2. – cu cine a încheiat fiecare dintre aceste contracte si care a fost valoarea fiecărui contract; 3. – în câte dintre aceste contracte a prevăzut o clauză de garanție si pe ce perioadă a prevăzut-o, pentru fiecare contract în parte; 4. – de câte ori a invocat clauza de garanție în cazul deficiențelor de calitate constatate la lucrările de construire, reparare, reabilitare si întreținere a drumurilor publice din

Bucuresti; 5. – pentru fiecare caz de la pct.4 să se indice împotriva cui a invocat pârâta clauza de garantie si ce măsuri s-au luat. Reclamanta a mai solicitat pârâtei să-i comunice copii de pe fiecare dintre contractele mentionate la pct. 1.

Prin adresa nr. 2839/5.07.2005 pârâta a răspuns numai în parte, respectiv a comunicat contractele care au fost încheiate, cu cine a încheiat aceste contracte, care a fost valoarea acestor contracte, faptul că toate contractele au clauză de garantie.

Pârâta nu a răspuns reclamantei pe ce durată s-a stipulat clauza de garantie în fiecare contract, de câte ori a invocat clauza de garantie în cazul deficiențelor de calitate constatate la lucrările de construire, reparare, reabilitare si întreținere a drumurilor publice din Bucuresti, pentru fiecare caz si nici împotriva cui pârâta a invocat clauza de garantie si ce măsuri s-au luat. De asemenea, nu s-au comunicat reclamantei copii de pe fiecare din contractele având ca obiect construirea, repararea, reabilitarea si întreținerea drumurilor publice din Bucuresti încheiate în perioada 1.01.2000 – 1.06.2005.

În consecință, față de caracterul public al acestor informatii, precum si faptul că nu se încadrează în categoria informatiilor clasificate potrivit legii, tribunalul, în baza art. 1, 7, 21 si 22 din Legea nr. 544/2001, va admite în parte actiunea si va obliga pe pârâtă să comunice reclamantei următoarele informatii publice: pe ce durată s-a stipulat clauza de garantie în fiecare contract, de câte ori a invocat clauza de garantie în cazul deficiențelor de calitate constatate la lucrările de construire, reparare, reabilitare si întreținere a drumurilor publice din Bucuresti, pentru fiecare caz si împotriva cui pârâta a invocat clauza de garantie si ce măsuri s-au luat, precum si copii de pe fiecare din contractele având ca obiect construirea, repararea, reabilitarea si întreținerea drumurilor publice din Bucuresti încheiate în perioada 1.01.2000 – 1.06.2005.

Tribunalul consideră că obligatia de a comunica aceste informatii de interes public a existat anterior introducerii cererii de chemare în judecată, astfel că va obliga pe pârâtă să comunice aceste informatii de îndată, fără a mai stabili un termen de comunicare a acestora.

Fată de faptul că reclamanta nu a făcut dovada existenței unei prejudicii moral prin nerespectarea de către pârâtă a dreptului de acces la informatiile de interes public mentionate, tribunalul, în baza art. 1169 Cod civil, va respinge ca neîntemeiată cererea privind plata daunelor morale.

În baza art. 274 Cod procedură civilă, tribunalul va obliga pe pârâtă la 300 RON cheltuieli de judecată către reclamantă.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂSTE

Admite în parte actiunea formulată de reclamanta ASOCIATIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ÎN ROMÂNIA – COMITETUL HELSINKI (APADOR-CH) cu sediul în Bucuresti) str. Nicolae Tonitza nr. 8, sector 3, împotriva pârâtei PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCURESTI cu sediul în Bucuresti, B-dul Regina Elisabeta nr. 47, sector 5.

Obligă pe pârâtă să comunice de îndată reclamantei următoarele informatii publice: pe ce durată s-a stipulat clauza de garanție în fiecare contract, de câte ori a invocat clauza de garanție în cazul deficiențelor de calitate constatate la lucrările de construire, reparare, reabilitare și întreținere a drumurilor publice din Bucuresti, pentru fiecare caz și împotriva cui pârâta a invocat clauza de garanție și ce măsuri s-au luat, precum și copii de pe fiecare din contractele având ca obiect construirea, repararea, reabilitarea și întreținerea drumurilor publice din Bucuresti încheiate în perioada 1.01.2000 – 1.06.2005.

Respinge ca neîntemeiată cererea reclamantei privind obligarea pârâtei la plata sumei de 50.000.000 ROL **daune morale.**

Obligă pe pârâtă la plata sumei de 300 RON **cheltuieli de judecată** către reclamantă.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 26.10.2005.

APADOR-CH
versus
Comisia de Supraveghere a
Asigurărilor

Cererea de informatii:

Către,

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR
Bucuresti, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sector 1

În temeiul Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informatiile de interes public, vă solicităm să ne comunicati următoarele:

1. Câte reclamatii/plângeri/sesizări ati primit, în perioada 1.01.2002 – 1.06.2005, împotriva operatorilor din domeniul asigurărilor, defalcat pe fiecare an.

2. Care a fost obiectul reclamatilor/plângerilor/sesizărilor la care ne-am referit la pct. 1, defalcat pe fiecare an si pe categorii de probleme, inclusiv categoriile:

- refuzul/întârzierea efectuării plătilor de despăgubire de către asigurători;
- efectuarea de plăți parțiale/incomplete de către asigurători.

3. Câte reclamatii/plângeri/sesizări au fost admise si care au fost măsurile luate, defalcat pe fiecare an, în perioada 1.01.2002 – 1.06.2005, si pe categorii de probleme, inclusiv categoriile:

- refuzul/întârzierea efectuării platilor de despăgubire de către asigurători;
- efectuarea de plăți parțiale/incomplete de către asigurători.

4. Indicati fiecare dintre operatorii din domeniu sanctionati de dumneavoastră si precizati, pentru fiecare, câte sanctiuni a primit, pentru ce si în ce au constat, în perioada 1.01.2002 – 1.06.2005, defalcat pentru fiecare an.

Vă multumim pentru colaborare.

APADOR-CH

[semnătura reprezentantului si stampila]

Răspunsul la cererea de informații:

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor
Str. Amiral Constantin Bălescu nr.18, sector 1, Bucuresti
telefon: 021.316.78.80, 021.316.78.81 fax: 021.316.78.64
e-mail: office@csa-isc.ro; web: www.csa-isc.ro
Nr. 35175/11.07.2005

Către,

**ASOCIATIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ÎN
ROMÂNIA – COMITETUL HELSINKI**

Urmare adresei dvs. nr. 46/24.06.2005, înregistrată la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor sub nr. 35175/27.06.2005, prin care ne-ati solicitat să vă comunicăm o serie de informații, precizăm următoarele:

Informațiile solicitate de dvs. pot fi obținute din rapoartele anuale editate de C.S.A. privind activitatea desfășurată și evoluția pietei de asigurări în anii 2002, 2003 și 2004, care se afla pe website-ul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în vederea consultării de către persoanele interesate, la adresa www.csa-isc.ro sau, pe bază unei solicitări scrise, poate fi obținută forma tipărită a acestor rapoarte, la sediul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Rapoartele sus-mentionate sunt întocmite în conformitate cu dispozițiile art. 7 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, lege specială în domeniu, care prevăd că C.S.A. prezintă Parlamentului, în termen de 6 luni de la expirarea fiecărui exercitiu financiar, un raport asupra pietei asigurărilor din România, precum și o informare privind activitățile desfășurate.

De asemenea, alin. (2) al aceluiași articol prevede că C.S.A. editează și publică un raport informativ anual asupra pietei de asigurări și asupra instituțiilor și organismelor acesteia, cu respectarea prevederilor art. 6 din lege.

Mentionăm că, prin Legea nr. 403/2004 de modificare și completare a Legii nr. 32/2000, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a fost abilitată în mod expres să soluționeze reclamațiile și sesizările privind activitatea operatorilor autorizați să funcționeze în domeniul asigurărilor.

SECRETAR GENERAL ADJUNCT

Marian Panturu

[semnătura si stampila]

Cererea de chemare în judecată:

DOMNULE PRESEDINTE,

ASOCIATIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ÎN ROMÂNIA – COMITETUL HELSINKI (APADOR-CH), cu sediul în București, str. Nicolae Tonitza nr. 8, sector 3

Cheamă în judecată

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR, cu sediul în București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sector 1,

Pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

- obligarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor să comunice integral informațiile de interes public pe care le-am solicitat;
- fixarea unui termen în care să fie comunicate în scris aceste informații;
- obligarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor la plata daunelor morale în cuantum de 20.000.000 ROL (2.000 RON).

De asemenea, solicităm obligarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

MOTIVELE PLÂNGERII SUNT URMĂTOARELE:

Prin scrisoarea nr. 46 din 24 iunie 2005, am adresat Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor o cerere întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 544/2001, privind liberul acces la informațiile de interes public, în care am solicitat comunicarea următoarelor informații:

1. Câte reclamații/plângeri/sesizări a primit, în perioada 1.01.2002 – 1.06.2005, împotriva operatorilor din domeniul asigurărilor, defalcate pe fiecare an.

2. Care a fost obiectul reclamațiilor/plângerilor/sesizărilor la care ne-am referit la pct. 1, defalcate pe fiecare an și pe categorii de probleme, inclusiv categoriile:

- refuzul/întârzierea efectuării plăților de despăgubire de către asigurator;
- efectuarea de plăți parțiale/incomplete de către asigurator

3. Câte reclamații/plângeri/sesizări au fost admise și care au fost măsurile luate, defalcate pe fiecare an, în perioada 1.01.2002 – 1.06.2005, și pe categorii de probleme, inclusiv categoriile:

- refuzul/întârzierea efectuării plătilor de despăgubire de către asiguratorii.

- efectuarea de plăți parțiale/incomplete de către asiguratorii.

4. Indicarea fiecărui dintre operatorii din domeniu sancționați de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor și precizarea, pentru fiecare, câte sancțiuni a primit, pentru ce și în ce au constatat, în perioada 1.01.2002 – 1.06.2005, defalcăt pentru fiecare an.

Potrivit confirmării de primire, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a primit cererea la data de 27 iunie 2005.

La data de 13 iulie 2005, am primit, prin poștă, adresa nr. 35175/11.07.2005 a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor (CSA), în care se menționează că informațiile pe care le-am solicitat se regăsesc în rapoartele anuale, pe 2002, 2003 și 2004, ale CSA, care sunt publicate pe site-ul CSA la adresa www.csa-isc.ro.

Răspunsul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nu conține informațiile solicitate. Astfel:

- raportul pentru **anul 2003 nu conține informații cu privire la numărul reclamațiilor/plângerilor/sesizărilor formulate și al celor admise**, defalcăt pe categorii de probleme, inclusiv categoriile: refuzul/întârzierea efectuării plăților de despăgubire de către asiguratorii și efectuarea de plăți parțiale/incomplete de către asiguratorii. Raportul prezintă relativ structurat doar numărul reclamațiilor și sesizărilor **finalizate** (ceea ce înseamnă atât cele admise, cât și cele respinse sau declinate, clasate etc.). Dar nici în acest caz, sistematizarea din raport nu cuprinde categoriile la care ne-am referit expres în cererea de informații: refuzul/întârzierea efectuării plăților de despăgubire de către asiguratorii și efectuarea de plăți parțiale/incomplete de către asiguratorii;

- raportul pentru **anul 2004 nu conține informații cu privire la numărul reclamațiilor/plângerilor/sesizărilor formulate și al celor admise**, defalcăt pe categorii de probleme, inclusiv categoriile: refuzul/întârzierea efectuării plăților de despăgubire de către asiguratorii și efectuarea de plăți parțiale/incomplete de către asiguratorii. Raportul prezintă relativ structurat doar numărul reclamațiilor și sesizărilor **finalizate** (ceea ce înseamnă atât cele admise, cât și cele respinse sau declinate, clasate etc.). Dar nici în acest caz, sistematizarea din raport nu cuprinde categoriile la care ne-am referit expres în cererea de informații: refuzul/întârzierea efectuării plăților de despăgubire de către asiguratorii și efectuarea de plăți parțiale/incomplete de către asiguratorii. De asemenea, raportul pentru anul

2004 nu contine nici un fel de date cu privire la măsurile luate în cazul admiterii reclamatilor si sesizarilor, desi am solicitat expres si această informatie la pct. 3 din cererea noastră;

- rapoartele la care s-a făcut trimitere în răspunsul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor **nu contin informatii privind anul 2005**, desi am solicitat astfel de informatii si pentru primele 6 luni din anul 2005. Desigur, raportul anual pentru 2005 nu a fost încă întocmit. Însă, lipsa unui raport anual de activitate nu dispensează institutia publică de obligatia de a comunica informatiile solicitate. Altfel, toată aplicarea Legii nr. 544/2001 s-ar reduce la asteptarea si lecturarea rapoartelor anuale, ceea ce este absurd.

Refuzul de a comunica în întregime informatiile solicitate este în contradicție cu dispozitiile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informatiile de interes public.

Toate informatiile solicitate sunt de interes public, întrucât privesc si rezultă din activitățile autorităților/institutiilor publice, iar accesul la ele este liber, în raport de art. 1 si 2 din Legea nr. 544/2001.

Legea nr. 544/2001 nu conditionează accesul la informatiile de interes public de prezenta acestora într-un raport, anual sau cu altă periodicitate. Orice informatie care priveste sau rezultă din activitățile unei institutii publice, indiferent de forma de exprimare (cuprinsă sau nu într-un raport) este de interes public, iar accesul la ea este liber.

După cum am precizat si anterior, obligatia autorităților/institutiilor publice de a comunica informatii solicitate în baza Legii nr. 544/2001 nu se rezumă la publicarea unui raport anual. Orice informatie care intră în categoria celor prevăzute la art. 2 lit. b din Legea nr. 544/2001 trebuie comunicată în termen de 10 zile (cu titlu de exceptie, 30 zile) de la solicitare, iar nu după un an sau chiar mai mult, când se publică raportul anual.

De asemenea, informatiile solicitate trebuie comunicate exact asa cum au fost cerute, iar nu în forma – diferită de cea din cerere – în care se afla în raportul anual. Aceasta deoarece, autoritatea/institutia publică este obligată, potrivit art. 6 si 7 din Legea nr. 544/2001, să solutioneze cererea concreta ce i-a fost adresată de persoana respectivă, obligatie distinctă si care nu poate fi confundată cu obligatia de a întocmi raportul anual.

Precizăm că singurele situatii în care liberul acces la informatiile de interes public este restrâns sunt cele prevăzute în art. 12 din Legea nr. 544/2001. Exceptiile din art. 12 sunt prevăzute limitativ si sunt de strictă interpretare. Ele nu au fost invocate si, de altfel, nici nu sunt incidente cu privire la vreuna dintre informatiile pe care le-am solicitat.

Solicităm obligarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor si la plata de **daune morale** în cuantum de 20.000.000 ROL (2.000 RON), pentru prejudiciul moral care ne-a fost creat prin modul în care a fost tratată solicitarea noastră si prin încălcările Legii nr. 544/2001 comise de CSA.

Precizăm că jurisprudenta Curtii Europene a Drepturilor Omului s-a pronunțat în sensul că încălcarea dreptului unei persoane, fizice sau juridice, produce, în mod natural, si prejudicii morale, dovada acestora făcându-se prin prezumții.

În consecință, ținând cont si de natura lor, neacceptarea dovezii prin prezumții si impunerea unei alte probatiuni pentru a dovedi existența daunelor morale constituie, în realitate, impunerea unei probe imposibile, care încalcă cerințele unui proces echitabil prevăzute în articolul 6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

*

Pentru sustinerea actiunii, depunem, în copie, următoarele înscrisuri:

- cererea de informatii transmisă prin scrisoarea nr. 46 din 24 iunie 2005
- confirmarea de primire din 27 iunie 2005
- adresa nr. 35175/11.07.2005 a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor
- plicul în care a fost expediată adresa Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor
- extrase din rapoartele CSA pe anii 2003 si 2004, printate de pe site-ul CSA.

În drept, ne întemeiem actiunea pe dispozițiile art. 22 din Legea nr. 544/2001.

Potrivit art. 22 al. 5 din Legea nr. 544/2001, plângerea este scutită de taxa de timbru.

Depunem plângerea si înscrisurile anexate în dublu exemplar, spre a fi comunicate CSA.

25 iulie 2005

APADOR-CH

[semnătura reprezentantului si stampila]

./.

DOMNULUI PRESEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCURESTI

Sentinta instantei de fond⁴:

DOSAR NR. 6088/CA/2005

**TRIBUNALUL BUCURESTI SECTIA A VIII-A
CONFLICTE DE MUNCĂ, ASIGURĂRI SOCIALE,
CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL**

Sentinta civilă nr. 4471

Sedinta publică de la 7.11.2005

Tribunalul compus din:

Presedinte: Cristina Ilina
Grefier: Elena Sima

Ministerul Public este reprezentat de procuror Victoria Maria Ioan.

Pe rol solutionarea actiunii având ca obiect comunicare informatii formulată de reclamanta ASOCIATIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ÎN ROMÂNIA – COMITETUL HELSINKI în contradictoriu cu pârâta COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR.

Dezbaterile au avut loc în sedinta publică din data de 31.10.2005 si au fost consemnate în încheierea de sedintă întocmită la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre si prin care tribunalul, pentru a da posibilitate pârâtei să depună concluzii scrise la dosar, a amânat pronuntarea la data de astăzi.

TRIBUNALUL,

Deliberând, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instante sub nr. 6088/CA/2005, reclamanta ASOCIATIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ÎN ROMÂNIA – COMITETUL HELSINKI în contradictoriu cu pârâta COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR a cerut tribunalului să oblige pârâta să îi comunice informatiile de interes public solicitate prin cererea nr. 46/24.06.2005, fixând un termen pentru comunicarea informatiilor, si să oblige pârâta la plata sumei de 20.000.000 lei daune morale si la plata cheltuielilor de judecată.

⁴ Împotriva acestei decizii au formulat recurs ambele părți. Recursurile au fost respinse

de Curtea de Apel București care a menținut hotărârea instanței de fond. Hotărârea Curții de

Apel București nu a fost redactată până la finalizarea prezentei lucrări.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că a formulat cerere pentru furnizarea unor informații referitoare la reclamațiile, plângerile și sesizările înregistrate și soluționate în perioada 1.01.2002 – 1.06.2005, cerere la care pârâta a comunicat că informațiile se regăsesc pe site-ul său, însă din consultarea paginii indicate nu rezultă toate datele cerute de către reclamantă, respectiv numărul reclamațiilor, plângerilor, sesizărilor formulate și admise, pe categorii de probleme, și măsurile dispuse, pe categorii de probleme, pentru anii 2003 și 2004, iar pentru anul 2005 nu a fost transmisă nici o informație.

În drept, reclamanta a invocat dispozițiile Legii nr. 544/2001.

În dovedirea cererii, s-au depus la dosar, în copie, cererea adresată pârâtului și dovada de primire a acesteia, răspunsul primit.

Pârâta a formulat întâmpinare, dar aceasta a fost depusă la dosar după închiderea dezbaterilor, motiv pentru care tribunalul nu va analiza excepția prematurității invocată de către pârâta întrucât aceasta nu a fost dezbătută în contradictoriu cu reclamanta și nici nu se impune repunerea cauzei pe rol, astfel cum s-a solicitat prin notele scrise, soluția asupra acestei excepții neputând influența judecarea cererii în fond.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele:

Potrivit art. 2 lit. b din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, prin informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități sau instituții publice, definite la lit. a - orice autoritate sau instituție publică, precum și orice regie autonomă care utilizează resurse financiare publice – iar accesul liber la aceste informații nu poate fi îngrădit conform art. 1.

Reclamanta a solicitat pârâtei, prin cererea nr. 46/24.06.2005, să comunice câte reclamații, plângeri, sesizări a primit în perioada 1.01.2002 – 1.06.2005 împotriva operatorilor din domeniul asigurărilor, defalcat pe fiecare an, care a fost obiectul reclamațiilor, plângerilor, sesizărilor, defalcat pe fiecare an și pe categorii de probleme, inclusiv categoriile refuzul/întârzierea efectuării plăților de despăgubire de către asigurători, efectuarea de plăți parțiale/incomplete de către asigurători, câte reclamații, plângeri, sesizări au fost admise și care au fost măsurile luate, defalcat pe fiecare an și pe categorii de probleme, inclusiv categoriile refuzul/întârzierea efectuării plăților de despăgubire de către asigurători, efectuarea de plăți parțiale/incomplete de către asigurători, indicarea fiecărui operator sancționat și precizarea, pentru fiecare în parte, câte sancțiuni a primit, pentru ce și în ce au constatat, defalcat pentru fiecare an.

Informatiile cerute de către reclamant sunt informatii de interes public, aspect recunoscut de altfel si de către pârâtă, care a arătat reclamantei prin adresa nr. 35175/11.07.2005 că aceste date se regăsesc pe site-ul său, considerând că a răspuns în acest fel solicitării de informatii publice formulate de către reclamantă. Pârâta a precizat că la adresa www.csa-isc.ro există rapoartele de activitate pentru anii 2002, 2003 si 2004, dar reclamanta a considerat că răspunsul este incomplet, motiv pentru care s-a adresat instantei de contencios administrativ conform art. 22 din legea nr. 544/2001, nefiind obligatorie în acest caz urmarea procedurii prev. de art. 21 din Legea nr. 544/2001.

Studiind rapoartele depuse în copie la dosar, tribunalul constată că acestea nu contin răspunsul la toate punctele solicitate de către reclamantă.

Astfel, pentru anul 2005 nu este publicată nici un fel de informatie si nu este necesar ca reclamanta să aștepte încheierea anului si întocmirea raportului anual pentru a cunoaste activitatea pârâtei. Modalitatea în care aceasta își centralizează datele este irelevantă, pârâta fiind obligată să furnizeze solicitantului informatiile de interes public care privesc activitatea sa, în termenele prevăzute de art. 7 din Legea nr. 544/2001, tinând cont că legiuitorul nu a conditionat accesul la informatiile de interes public de existenta prealabilă a unor rapoarte de activitate. Faptul că informatiile sunt incluse în categoria celor care se comunică din oficiu nu exclude comunicarea acestora si la cererea persoanei interesate, importanta acestora pentru public fiind subliniată de lege si prin instituirea obligatiei de a fi comunicate din oficiu.

De asemenea, pentru anii 2003 si 2004, rapoartele nu contin date complete cu privire la numărul reclamatiilor, plângerilor, sesizărilor **formulate si admise, pe categorii de probleme**, inclusiv categoriile refuzul/întârzierea efectuării plătilor de despăgubire de către asiguratorii, efectuarea de plăți parțiale/incomplete de către asiguratorii, astfel cum a solicitat reclamanta, si **măsurile dispuse pentru fiecare operator, pe categorii de probleme**, inclusiv categoriile refuzul/întârzierea efectuării plătilor de despăgubire de către asiguratorii, efectuarea de plăți parțiale/incomplete de către asiguratorii.

Deși există date cu privire la numărul reclamatiilor, plângerilor, sesizărilor si obiectul acestora, totuși nu se indică nici în rapoartele pentru anii 2003 si 2004 si nici în răspunsul pârâtei numărul celor formulate si **admise, pe categorii de probleme**, prezentând interes pentru reclamanta în mod special refuzul/întârzierea efectuării platilor de despăgubire de către asiguratorii, efectuarea de plăți parțiale/incomplete de către asiguratorii, precizându-se numai că au fost finalizate sau sunt în curs de finalizare un

număr de reclamații, fără a se indica în mod concret soluția dată pentru fiecare tip de problemă.

De asemenea, nici la măsurile luate față de fiecare operator nu este evidențiată categoria de probleme pentru care s-au dispus, cu referire în mod deosebit la categoriile refuzul/întârzierea efectuării plăților de despăgubire de către asiguratorii, efectuarea de plăți parțiale/incomplete de către asiguratorii.

Cu privire la daunele morale, tribunalul consideră că acest capăt de cerere nu este întemeiat, nefiind întrunite condițiile răspunderii civile delictuale în condițiile în care reclamanta nu a dovedit suportarea unui prejudiciu. Chiar dacă în practica CEDO s-a stabilit că simpla încălcare a dreptului unei persoane îi produce acesteia un prejudiciu moral, aceasta prezumție de vătămare nu este suficientă pentru obligarea autorității la repararea prejudiciului pretins în condițiile în care nu se coroborează cu alte mijloace de probă.

Prin urmare, tribunalul apreciază că cererea este întemeiată în parte și o va admite în parte, obligând pârâta să comunice reclamantei informațiile solicitate prin cererea nr. 46/24.06.2005 privind numărul reclamațiilor, plângerilor, sesizărilor formulate și admise, pe categorii de probleme, și măsurile dispuse, pe categorii de probleme, pentru anii 2003 și 2004, iar pentru anul 2005 să comunice toate informațiile solicitate prin această cerere, fără a fi necesară stabilirea unui termen în care să fie comunicate datele, hotărârea instanței de contencios administrativ urmând a fi executată conform art. 24 din Legea nr. 554/2004, dar va respinge ca neîntemeiat capătul de cerere privind obligarea pârâtei la plata daunelor morale.

În baza art. 274 Cod procedură civilă, tribunalul va obliga pârâta la plata sumei de 300 RON cheltuieli de judecată către reclamantă, conform chitanței depuse la dosar.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite în parte cererea formulată de reclamanta ASOCIATIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ÎN ROMÂNIA – COMITETUL HELSINKI, cu sediul în București, Str. Nicolae Tonitza nr. 8, sect. 3, în contradictoriu cu pârâta COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR, cu sediul în București, Str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sect. 1.

Obligă pârâta să comunice reclamantei informațiile solicitate prin cererea nr. 46/24.06.2005 privind numărul reclamațiilor, plângerilor,

sesizărilor formulate si admise, pe categorii de probleme, si măsurile

dispuse, pe categorii de probleme, pentru anii 2003 si 2004, iar pentru anul

2005 să comunice toate informatiile solicitate prin această cerere.

Respinge ca neîntemeiat capătul de cerere privind obligarea pârâtei

la plata daunelor morale.

Obligă pârâta la plata sumei de 300 RON către reclamantă,

reprezentând **cheltuieli de judecată.**

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronuntată în sedință publică, azi 7.11.2005.